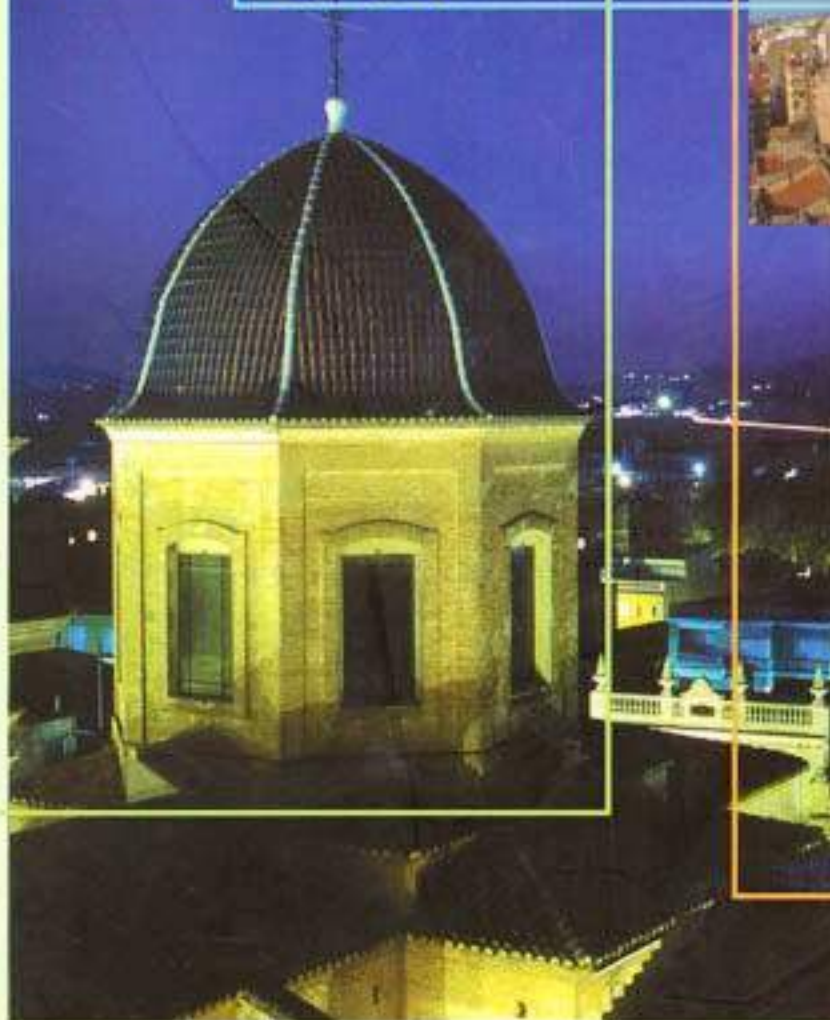

Benifaió

festes 2006

Edita:

Ajuntament de Benifaíó

Direcció:

David Villanueva Alemany

Coordinació, disseny i maquetació:

Pablo Fernández Moreno

Col·laboradors:

Isabel Moreno Garcés

Francesc Beltrán López (Cronista Oficial)

Alfonso Juan Durán Villanueva

Mª Josep Llopis Rodrigo

Maite Rosa

Nani R.H.

Remigio Esteve

José Manent Pérez

Pedrin

Paco Fort (Bibliotecari Municipal)

Hector Alepuz Requena

Mª Dolores Gómez Machi

José García Perpiñá

Clavaris 1981

Fotos:

Maiques

March

Julián Lladosa

Arxiu Municipal

Impressió:

gràfiques
machi

Dipòsit legal: V-3145-2006

La direcció del llibre de festes no es fa responsable de les opinions expressades als articles d'opinió. Destacar que s'ha respectat la llengua en la qual han sigut enviats els documents tant per col·laboradors com per entitats i associacions.

Ajuntament de Benifaió

La recaptació econòmica de la venda del llibre de festes 2006
va destinada íntegrament per a les associacions locals:

SOM I ESTEM

(Discapacitats físics i psíquics de Benifaió) i

AFAB

(Associació de familiars i malalts d'Alzheimer de Benifaió)

Benifaió,

Foto: Julián Lladosa

joia de la Ribera

s u m a r i

6 *saludes autoritats*

13 *reina i dames 2006*

19 *clavaris 2006*

21 *programa d'actes*

33 *ubicació geogràfica actes festius*

36 *col·laboracions*

56 *una mirada... al passat*

87 *entitats i associacions*

115 *esportistes d'elit a Benifaió*

122 *anuari*

Foto: Julián Cladosa

saludes

*Plaça Major
C/ Major
C/ Santa Bàrbara*

President de la Generalitat Valenciana

En arribar agost, Benifaïó ix al carrer per a celebrar il·lusionadament les seues Festes Patronals en honor a Santa Bàrbara.

Són, sens dubte, els dies més esperats de l'any, en els que la convivència, la relació veïnal i l'alegria i la cordialitat de la festa es fa present en els seus carrers i places de la mà dels nombrosos actes programats.

Uns dies propicis, igualment, per a què tota la població retrobe les seues tradicions més íntimes, les que constitueixen les seues principals senyes d'identitat, que s'han anat transmetent de generació en generació.

Per tot això, aprofite esta amable invitació per a felicitar a tots els seus veïns desitjant-los unes bones festes intensament viscudes, com es mereix l'ocasió.

*Francisco Camps Ortiz
President de la Generalitat
Valenciana*

*Fernando Giner i Giner
President de la Diputació
de València*

President de la Diputació de València

Comencen uns del dies més significatius per a Benifaió, per la seua gent i també per a tots els seus visitants: les Festes Patronals en honor a Santa Bàrbara.

Serán uns dies carregats d'il·lusió per la festa, però també de sentiment cap a la vostra patrona. Així ho demostra l'ample programa de festes, que reuneix diversos actes lúdics però també religiosos, en els que tradicions i nous temps s'unixen per a satisfer i agrair tant a joves com a majors.

Actes musicals, homenajes als vells, concursos, jocs infantils, balls,... Totes les iniciatives són bones per a fruir i participar conjuntament de l'alegria en harmonia.

Des d'estes línies, vull compartir ab el poble de Benifaió la seua alegria, desijant a tots els veïns una feliç convivència en estos dies, i felicitant expressament a la Reina de les Festes, a la seua Cort d'Honor i també als joves clavaris de la Divina Aurora, pel seu entusiasme i implicació en la celebració de tots els actes prevists.

El calendari festiu de Benifaió inclou també durant estes jornades, com a motiu principal, les celebracions religioses en honor a la Mare de Déu d'Agost, Sant Gaietà, Sant Roc, Sant Isidre i la Divina Aurora, que ompliran els carrers de Benifaió de devoció i fervor popular.

Vull agrair, finalment, l'ocasió que se m'oferix en estes pàgines de poder-vos saludar a tots, autoritats municipals, festers i ciutadans de Benifaió, i transmetre-vos un any més, el meu desig de que passeu unes Bones Festes.

Alcaldeessa de Benifaió

Estimats veïns i veïnes:

Benifaió, torna de nou a viure les Festes Patronals en honor a nostra patrona Santa Bàrbara.

Durant el mes d'agost, el calendari ens mostra uns dies per a divertir-se, ocupar el temps lliure i eixir al carrer, demostrant el caràcter d'un poble com Benifaió fidel a les seues tradicions.

Com alcaldessa voldria donar l'enhorabona a tots els col·lectius que feu possible que la festa gran de Benifaió siga una realitat.

Desitjar al mateix temps a la Reina de les Festes, Sara, i les seues dames d'honor, Tamara i Luisa, a l'igual que a les seues respectives famílies, un regnat inoblidable que de segur es convertirà en una experiència única.

Per mig del llibre de festes també vull donar la benvinguda a tota la gent que durant estos dies faran de Benifaió el seu lloc de vacances. Desitjar-los uns dies agradables junt a un poble acollidor com el nostre.

Les festes del 2006 ja son una realitat, que les disfruteu.

*Amparo Arcís Martínez
Alcaldeessa de Benifaió*

David Villanueva Alemany
Regidor de festes

Regidor de festes

Com a regidor de festes em sent plenament satisfet de poder presentar-vos en unes pàgines més avant la treballada i variada programació festiva que em preparat per a tots.

Un programa d'actes dirigit a tots els sectors d'edat, per a tots els gustos i amb el respecte de les nostres tradicions, primant la varietat en tots ells.

Des de la regidoria de festes s'ha treballat d'una forma extraordinària per poder oferir al nostre poble unes merescudes festes patronals. Després de la rutina diària de tot un any, i quan ens trobem en ple estiu, és moment de disfrutar del temps lliure.

Voldria felicitar a Sara, nostra Reina, i a les seues dames, per l'entusiasme que han ficat des del primer moment que sabien el seu important paper en estes festes.

Res més que desitjar-vos a tots unes Festes Patronals viscudes amb il·lusió.

Celebrem les nostres Festes Patronals, enguany 2006, amb el record inoblidable de la V Trobada Mundial de les Famílies, amb el Papa Benet XVI, que ha tingut lloc a València i en les seues terres, durant els primers dies del mes passat.

A més de participar nosaltres en els distints actes de la Trobada, hem acollit molts pelegrins, que han vingut amb les seues pròpies famílies, en les nostres cases particulars, en el Poliesportiu Municipal de Benifaio, cedit per a l'ocasió per l'Ajuntament, en el Col·legi de Crist Rei, que ha obert les seues portes i instal·lacions per a atendre a tots. Realment hi ha hagut un bon ambient en els distints llocs, una agradable fraternitat per part de tots, una intensa col·laboració de moltes persones. Durant estos dies de la Trobada hem experimentat, una vegada més, l'important que és la família, per a cada persona en concret, per a tota l'Església Universal i per a tota la societat en general. Hem descobert que la família és la primera societat natural que apareix, i és el lloc per excel·lència de la humanització de la persona i de la societat.

Hem pogut comprovar que el matrimoni és el fonament de la família, la qual és el santuari de la vida, on comença l'educació, on s'experimenta la solidaritat entre tots els membres de la família i cap a la societat.

Per a tots ha sigut molt més evident la presència de l'Església Catòlica en les terres valencianes, amb el Papa Benet XVI al cap, els cardenals i els bisbes, els sacerdots i els seminaristes, els religiosos i religioses, i sobretot, les famílies amb els pares, els fills, els iaïos...

València ha sigut durant estos dies el centre de l'Església i del món. Eixa València moderna i actual que ha sabut acollir totes les famílies del món. Nosaltres hem pogut experimentar la catolicitat de l'Església: gents de tots els pobles, de totes les races, de totes les llengües, de tots els continents, han participat en la V Trobada Mundial de les Famílies.

La diversitat dels actes: festius, formatius, litúrgics, ens han ajudat a tots a descobrir l'essencial missió de la família hui en dia. La Fira Internacional de la Família, el Congrés Internacional teològic-pas-

toral, el Rosari de les Famílies, la Trobada festiva i testimonial i la Missa de clausura presidida pel Papa.

Durant estos dies de les Festes Patronals, ens anem a reunir, com tots els anys, els membres de les nostres pròpies famílies. És un temps propici per a valorar positivament la realitat familiar, per a recordar la història de la nostra família, per a reunir-se i viure intensament estos dies, per a celebrar els esdeveniments ocorreguts durant l'últim any, per a donar gràcies a Déu per la nostra pròpia família.

Amb el record

de la recent Trobada Mundial de les Famílies, que ha tingut lloc en les nostres terres, vos desitge a tots unes molt bones Festes Patronals de 2006, en les que totes les famílies del nostre poble puguem conèixer en pau i alegria, celebrar les tradicions que ens han deixat els nostres avantpassats i gaudir plenament en tots els actes que s'han preparat per a enguany.

Félix Duarte Boluda,

Santa Bàrbara
Patrona de Benifaio

Inspector-Cap Policia Local

Arribada la temporada estival, són molts els municipis que celebren les seues festes patronals.

Són dies on els ajuntaments centren els seus esforços en oferir els millors servicis a veïns i visitants.

Des de la Policia Local, constituïda com un servici de seguretat i assistència per als veïns de Benifaió així com visitants, desitgem que les festes patronals en honor a Santa Bàrbara siguen punt de referència i trobada anual.

Per a aconseguir este objectiu, la Policia Local treballa en l'organització dels actes festius, on el respecte i la tolerància entre tots han de permetre disfrutar en perfecta harmonia de les activitats i celebracions.

Que passem tots unes bones Festes Patronals

Antonio José Luzón Fernández
Inspector-Cap Policia Local

Reina i Dames

Foto: Julián Medosa

Plaça Major

Reina

de les festes
2006

*Com a Reina de les festes 2006 voldria dirigir-me
per mig d'esta pàgina al poble de Benifaió i a tota
la gent que ens visita estos dies per que passem
junts unes festes divertides, participatives
i plenes de bon ambient.*

*La diversitat d'actes, junt al bon temps d'un mes
d'agost, conformaran uns dies idonis per
involucrar-se en la festa i disfrutar al màxim de tot
el que s'ha preparat.*

*En nom de les meues dames i el meu propi,
desitjar-vos unes Bones Festes Patronals.*

Sara Cristina Chiral Rosa
Reina de les Festes 2006

Foto: Maques

Dames

'06

Tamara Baltasar Benavente

Foto: Marques

Dames

'06

Luisa Muñoz Duart

Foto: March

Foto: Maiques

*Reina
i Dames*

2006

Foto: Maiques

Clavaris Divina Aurora 2006

Foto: Maigues

**Carlos Franco Calahorra
Alejandro Franco Calahorra
Javier Manrique Alós
Juan José Mora Soler
Javier Redón García
José Miguel Martí Esparza**

**Jonathan Mateos Blasco
Angel Ferrandis Buades
Alexis Ballester Segrera
Jordi Beltrán Soler
Abel Martí Martínez
José Vicente Carbajo Gimeno**

óptica CLERIGUES

C/ Angel, 15
43450 Santfeliú
Tel. 961 780 917
Info@opticaclerigues.com
www.opticaclerigues.com

ÓPTICOS OPTOMETRISTAS COLEGIADOS, PROFESIONALES A SU SERVICIO.

taller propio

pago aplazado sin intereses.
con los mejores precios durante todo el año

garantía de adaptación y satisfacción

atención y servicio personalizados

distribución de marcas exclusivas

GAFAS ESPECIALIZADAS
protección, natación, nieve, ciclismo,...

GABINETE DE REFRACCION:

graduación de la vista
toma de tensión ocular
topografía corneal
adaptación de lentes contacto
reducción de miopía
terapia visual

AENOR
R
Empresa
Registrada
UNE-179001-1

programa d'actes

2
0
0
6

Foto: Julián Lladosa

*Plaça Major
de Benifaió
en festes*

programa d'actes

Dimarts 1 d'agost

De 18:00 h a 21:00 h:

Basquet 3x3:IV Edició de basquet al carrer

C/ San José de Calasanz

Informació inscripcions al tlf: 659 10 50 49

(Hi haurà esta activitat també els dies 2 i 3 d'agost)

Divendres 4 d'agost

22:30 h: **Encesa Oficial de les Llumx Festes 2006**

Plaça Major

00:00 h: **Discomòbil**

C.P. Trullàs

Dissabte 5 d'agost

Durant tot el dia:

Pràctica lliure de Petanca, Plaça del Progrés

(Hi haurà esta pràctica també els dies 6, 7 i 8 d'agost)

23:30 h: **Presentació Reina de les festes**

Plaça Major

Actuació "Musical de Musicales"

Diumenge 6 d'agost

22:30 h: **Actuació de "L'Agrupació Musical de veterans de la Ribera del Xúquer"**

Plaça Major

Dilluns 7 d'agost

17:00 h: **Campionat de Truc. COHOCA.**

Dijous 10 d'agost:

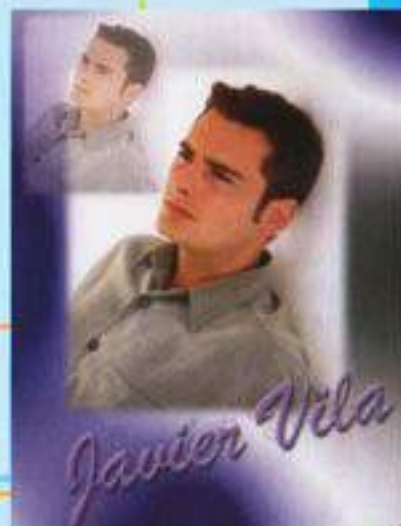
De 19:00 h a 22:00 h **X Campionat de Festes de Frontenis.**

Frontó Pla de les Clotxes. Club Frontenis Benifaló

(Hi haurà esta activitat també els dies 11 i 12 d'agost)

Preu de les entrades:
anticipada: 7 euros
en taquilla: 9 euros
Venda * (pàg. 31)

programa d'actes

Divendres 11 d'agost:

Des de les 09:00 h i fins les 21:00 h: **Competició (12 hores de natació).** Piscina Municipal

De 19:00 h a 21:00 h: **Minimotos.** Rodalies C.P. Sta. Bàrbara

19:00 h: **Exhibició de Gimnàstica Rítmica**

A càrrec del Club Gimnàstica Rítmica Benifaló
Plaça Major

00:00 h: Actuació de **ANDY Y LUCAS**

C.P. Trullàs. En acabar **Discomòbil**

Dissabte 12 d'agost

09:00 h: **Trofeu d'escacs festes '06 Interclub**

Centre Cultural Enrie Valor
A càrrec del Club d'Escacs Benifaló

18:30 h: **Volta a Peu categories Base.**

20:00 h: **Volta a Peu categoria Absoluta.**

Elxides C.P. Sta. Bàrbara
(Inscripcions 1 hora abans del començament)

23:00 h: **"Antologia de la Zarzuela"** C.P. Sta. Bàrbara

A càrrec de la Soc. Artística Musical de Benifaló

00:00 h: **Discomòbil . C.P. Trullàs**

Diumenge 13 d'agost

23:00 h: **Nit de Folklore Internacional**

C.P. Santa Bàrbara
Grup Mladost de Sèrbia

Dilluns 14 d'agost

20:30 h: **Homenatge als nostres Majors**

C.P. Santa Bàrbara
Actuació Javier Vila i la seua revista

00:00 h: **Discomòbil . C.P. Trullàs**

programa d'actes

Dimarts 15 d'agost

Mare de Déu d'agost

09:30 h: Trofeu d'Escaes Individual

Centre Cultural Enric Valor / Inscripcions a la sala de jocs 15 minuts abans de començar/ Sistema: Suis 6 rondes de 15 minuts

10:00 h: Concurs local de Petanca

Parc Valmontone

Inscripcions a les 09:00 h

12:00 h: Cucanyes a la Plaça Major

13:00 h: Pato a la Font de la Carrasca

19:00 h: Replega de les Clavariesses

**20:00 h: Missa cantada
en honor a la
Mare de Déu d'Agost**

A continuació processó
i en acabar castell de focs d'artifici

Chelo Albert
Jennyfer Alós
Mª Jesús Bonifacio
Sara Chovi
Mª Pilar Ferrando
Marta Garcia
Zulema Lladosa
Elena Magraner
Mª Pilar Magraner
Mª José Marques
Inma Martínez
Amparo Rosa
Jullia Rovira
Marta Rovira

**22:00 h: Actuació de:
Sedajazz Latin Ensemble i
Benifajazz Big Band**
Plaça Major

00:00 h: Discomòbil
C.P. Trullàs

Sant Roc Dimecres 16 d'agost

Maruja Santaefemí Avilés
Josefina Rovira Ibañez
Pilar Rovira Ibañez
Adela Rovira Ibañez
Suni Peris Vercher
Antonia Gilbert Checa
Julia Gilbert Checa
Leonor Mas Aguado

Loles Giménez
Mari Luz Garcia Herranz
Encarnita Mascarell Pons
Marina Cerdá Tecles
Marisa Duart Regal
Tere Miñana Molina
Teresa Llacer Carrió

Des de les 10:30 h: Repartiment de 6.000 kilos de melons d'alger a la Plaça Major (fins esgotar existències).
Obsequi de la Regidoria de Festes.
12:00 h: Cucanyes a la Plaça Major
13:00 h: Pato a la Font de la Carrasca

18:00 h: Replega de les Clavariesses

20:00 h: Missa cantada
en honor a Sant Roc

A continuació processó (Les clavariesses obsequiaran a tots els participants amb canyes de Sant Roc, pa, aigua i "caramels")
I en acabar castell de focs d'artifici

21:30 h: Gala de L'Esport
C.P. Santa Bàrbara

En acabar l'entrega de premis
actuació de l'orquestra

Tiquet sopar: 12 euros
Informació
venda dels tiquets
(pàg. 31)

programa d'actes

Dijous 17 d'agost

Sant Gaietà

12:00 h: Cucanyes a la Plaça Major

13:00 h: Pato a la Font de la Carrasca

11:00 h: - 13:00 :

Festival Infantil

18:00 h: - 21:00 h:

C.P. Santa Bàrbara

- Amb una gran varietat d'atraccions.
- Es faran tallers per realitzar els tradicionals "Farolets" amb melons d'alger oferits per COHOCA
- De vesprada s'oferirà berenar.

19:00 h: Replega de les Clavariesses

20:00 h: **Missa cantada**

en honor a San Gaietà

A continuació processó

i en acabar castell de focs d'artifici

Conchin Año Martínez
Pepita Tortajada Chisvert
Conchin Pellicer Lerma
Lolita Serrador
Josefa Pérez Rastell
Carmen Llopis Clérigues
Carmen Martínez Galve
Pepita Boluda Alepuz
Josefa Verdejo
Vicenta Ortuño

Carmen Tortosa
Amparín Yago
Pepita Cortell
Carmen Baltasar
Josefa Sanfèliz
Clème Martínez
Mercedes Vidal
Pilar Albuixech
Pilar Martí

00:00 h: Actuació
del grup:
"Efecto Mariposa"

C.P. Trullàs

En acabar

Discomòbil

Preu de les entrades:

anticipada: 5 €

en taquilla: 7 €

Sant Isidre Divendres 18 d'agost

10:30 h: **Esmorzar de Germanor.** Magatzems COHOCA

Per a socis de COHOCA. En acabar entrega de premis

12:00 h: **Cucanyes a la Plaça Major**

13:00 h: **Pato a la Font de la Carrasca**

17:00 h: **5 hores de Ciclisme.**

(Zona construcció piscina coberta)

Organitza: Club Ciclista Benifaló

20:00 h: **Missa cantada en honor a Sant Isidre**

A continuació processó

I en acabar **castell de focs d'artifici**

Organitza: Consell Agrari Municipal
Ajuntament de Benifaló

23:00 h: **Nit jove amb l'actuació del grup: "Mala Vida"**

I BELLE & Co. C.P. Trullàs

En acabar **Discomòbil**

OSOROTO INTERNACIONAL

25 años
de música
en vivo

Dissabte 19 d'agost

18:00 h: **Partida de Pilota Valenciana.** Canxa de Pilota

23:30 h: **Ball de Gala.** Col·legi Santa Bàrbara

Actuaran les orquestres: **Montes Blancos**
Delirio Pop

Preu tiquet: 3 euros

Informació

Venda dels tiquets
(pág. 31)

programa d'actes

Diumenge 20 d'agost

13:00 h: Ofrena de Flors a la Divina Aurora
A càrrec dels Clavaris

21:30 h: Sopar de Festes
i en acabar
Espectacle de Varietats
C.P. Santa Bàrbara

- L'Ajuntament de Benifaló instal·larà
taules al pati del C.P. Santa Bàrbara
per que els veïns porten el
sopar de "sobaquillo"

- L'Ajuntament ficarà
la "pleaeta" i la beguda.

-Preu tiquet: 1 euro
-Recaptació destinada a
Càritas Parroquial de Benifaló.
-Informació venda tiquets
(pàg. 31)

00:00 h: Cordà Infantil
A les Eres del C.P. Trullàs

Normes de la Cordà
(pàg. 32)

Divina Aurora **Dilluns 21 d'agost**

07:30 h:

Despertà

Pels carrers del poble

12:00 h:

**Missa cantada
en honor a la Divina Aurora**
A càrrec dels Clavaris

En acabar **Gran Mascletà** a la Plaça Major

18:00 h:

Partida de Pilota Valenciana
A la canxa de Pilota Valenciana

21:00 h:

Tradicional processó del Foc
A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora
En acabar **Castell de Focs** a la Plaça Major

00:00 h:

**Gran Festival de
"Samba i Batuca Brasileira"**
Plaça Major i Carrer Santa Bàrbara

De 01:30 h a 03:30 h:

Cordà
A les Eres del
C.P. Trullàs

Normes Processó del foc
(pàg. 35)

Normes de la Cordà
(pàg. 32)

programa d'actes

Dimarts 22 d'agost

Santa Bàrbara

07:30 h:

Despertà

A càrrec de la Penya El Coet
Pels carrers del poble

10:30 h:

Replegà de la Reina de les Festes i les seues dames

12:00 h:

Missa cantada en honor a Santa Bàrbara

En acabar **Gran Mascletà** a la Plaça Major

21:00 h:

Processó en honor a Santa Bàrbara En acabar **Castell de focs d'artifici** a la Plaça Major

De 01:30 h a 03:30 h:

Cordà

A les Eres del C.P. Trullàs

Normes de la Cordà
(pàg. 32)

Venda d'entrades i tiquets

concerts

Al Centre Cultural

De 19:00 h a 21:00 h
(excepte dissabtes i festius)

Andy y Lucas

(de l'1 al 10 d'agost)

Efecto Mariposa

(de l'1 al 16 d'agost)

Mitjançant CAM Servientrada

als caixers SERVICAM
o bé per Internet

ServiCAM

902 44 43 00-www.com.es

I també en taquilla el dia del concert
a partir de les 21:00 hores.

gala de l'esport

(Preu tiquet sopar: 12 euros)

A l'Ajuntament de Benifaió (2ª planta)

Del 7 al 11 d'agost

Matí: d'11:00 h a 14:00 h

Vesprada: (10 i 11 d'agost) de 19:00 h a 21:00 h

sopar de festes

(Preu tiquet: 1 euro)

A l'Ajuntament de Benifaió (2ª planta)

Del 7 al 18 d'agost

(excepte dissabtes i festius)

Matí: d'11:00 h a 14:00 h

Vesprada: (10, 11, 16, 17 i 18 d'agost)
de 19:00 h a 21:00 h

ball de gala

(Preu tiquet: 3 euros)

normes de la cordà

- El "coetòdrom", instal·lat a les eres pròximes al Col·legi Trullàs, tindrà portes d'entrada i eixida
- Junt al "coetòdrom" hi haurà una farmaciola per als possibles accidents.
- Es distribuiran coets fins a una hora abans de l'inici de la cordà en el recinte destinat per a este acte.
- Estan totalment prohibits els coets d'una eixida així com llançar coets fora del recinte.
- Les destrosses personals i materials seran responsabilitat de l'infractor.
- És obligatori una vestimenta adequada: botes de protecció alta, pantaló llarg per dins de les botes i degudament subjecte a la cintura, la peça del tronc serà de manega llarga introduïda per dins del pantaló, esta vestimenta potser substituïda per un mono conjunt, el cap haurà d'estar protegit totalment.
- Els menors de 18 anys han d'anar acompanyats d'un major d'edat
- La Cordà estarà coordinada per la Penya El Coet.
- Estes normes també son d'aplicació per a la Cordà Infantil.

normes de la processó del foc

- Atenent a la normativa actual, els coets hauran d'anar subjectes amb pinces durant tot el recorregut de la processó.
- Cal obeir les instruccions de la Policia Local i Protecció Civil.
- Les responsabilitats que es deriven de qualsevol infracció a esta normativa seran exclusivament de l'infractor.

ubicació geogràfica

actes festius

C.P. Trullàs

Divendres 4 d'agost:

00:00 h: Discomòbil

Divendres 11 d'agost:

00:00 h: Concert. "ANDY Y LUCAS"
(en acabar discomòbil)

Dissabte 12 d'agost:

00:00 h Discomòbil

Dilluns 14 d'agost:

00:00 h: Discomòbil

Dimarts 15 d'agost:

00:00 h: Discomòbil

Dijous 17 d'agost:

00:00 h: Concert. "EFECTO MARIPOSA"
(en acabar discomòbil)

Divendres 18 d'agost:

23:00 h: Nit Jove, concert: "MALA VIDA" i
Belle & Co. (en acabar discomòbil)

ERES DEL TRULLÀS

Diumenge 20 d'agost:

00:00 h: Cordà Infantil

Dilluns 21 i dimarts 22 d'agost:

01:30 h: Cordà

Plaça Major

Divendres 4 d'agost:

22:30 h: Encesa Oficial Llums Festes

Dissabte 5 d'agost:

23:30 h: Presentació Reina Festes

Diumenge 6 d'agost:

22:30 h: Actuació Veterans Ribera Xuquer

Divendres 11 d'agost:

19:00 h: Exhibició Gimnàstica Rítmica

Dimarts, dimecres, dijous i divendres

15, 16, 17 i 18 d'agost:

12:00 h: Cucanyes

Dimarts 15 d'agost:

22:00 h: Actuació de Jazz

Dimecres 16 d'agost:

10:30 h: Repartiment de melons d'alger

Dilluns 21 d'agost:

00:00 h: "Samba i Batuca Brasileira"

Els dies festius:

Mascletaes, eixides de processons
i focs d'artifici

C.P. Sta. Bàrbara

Dissabte 12 d'agost:

23:00 h: "Antologia de la Zarzuela"

Diumenge 13 d'agost:

23:00 h: Nit de Folklore Internacional

Dilluns 14 d'agost:

20:30 h: "Homenatge als nostres Majors"

Dimecres 16 d'agost:

21:30 h: Gala de l'Esport

Dijous 17 d'agost:

A partir de les 12:00 h Festival Infantil

Dissabte 19 d'agost:

23:30 h: Ball de Gala

Diumenge 20 d'agost:

21:30 h: Sopar de Festes

col.laboracions

Foto: Julián Lladosa

*Avinguda Germanies
C/ Arquitecte Artal
C/ Meste Gomar
C/ Algemesí*

BENIFAJAZZ

Jazz con denominación de origen

Bénifaló ya puede presumir de tener una Big Band. Algunos de nuestros músicos locales han decidido cambiar de partituras y dejarse llevar a ritmo de jazz, swing, blues o bossanova. Desde hace poco más de nueve meses, las paredes de la Casa de la Cultura disfrutan de los sonidos de la música moderna, los sonidos de la Benifajazz.

La idea partió de Josvi Muñoz, que tenía en mente desde hacía muchos años la creación de una Big Band, *"son mil razones, es el espectáculo, la diversión, la grandeza, del conjunto, la belleza de la música..."*

Benifajazz está formado por más de una veintena de músicos, la mayor parte de ellos de nuestro municipio. Para Josvi, la creación de esta formación musical era cuestión de tiempo, *"la tradición y el potencial musical es impresionante, aquí es relativamente fácil encontrar buenos músicos"*.

Y manos a la obra. Todas las semanas, Josvi Muñoz imparte clases de música moderna a los miembros de la Benifajazz, que han tenido que metamorfosear sus conocimientos tradicionales desde la música clásica hacia las notas que caracterizaron los inicios del siglo XX en los Estados

Unidos.

"Es asombroso el progreso que hemos realizado durante estos meses, la Benifajazz Big Band ya suena bastante bien, aunque todavía queda un largo y divertido camino por recorrer", confiesa Josvi.

El día de su estreno oficial tuvo lugar el pasado mes de abril en la Casa de la Cultura. *"En las actuaciones intentamos explicar a la gente qué tipo de música focamos, a quién pertenece, su historia y repercusión en otros países, siguen-*

La Benifajazz intenta conservar el concepto de formación musical hecha para hacer disfrutar a un auditorio. La idea es que la gente se implique y se lo pase lo mejor posible.

do una pauta bastante didáctica.", explica su director.

La Benifajazz intenta conservar el concepto de formación musical hecha para hacer disfrutar a un auditorio. La idea es que la gente se implique y se lo pase lo mejor posible. A golpe de proyecciones en pantalla, trompetas, trombones y saxos, la verdad es que lo consiguen.

"Una Big Band permite explorar muchos diferentes estilos, que pocos músicos pueden disfrutar debido a las pocas formaciones de este tipo. El resulta-

do es diversión a partes iguales, "si nosotros lo pasamos bien, el público también".

Para muchos, el interés radica en el cambio de estilo y la exploración de nuevos ritmos y sonoridades. La riqueza de las bandas y orquestas en esta zona hace que el número de Big Bands crezca a un ritmo vertiginoso. La creación de estas formaciones está aumentando y de igual manera la demanda de música moderna en directo.

Dentro de nada, la Benifajazz Big Band empezará a realizar actuaciones por toda la geografía valenciana, pero antes tie-

nen una cita con las fiestas de Benifaïó el día 15 de agosto en la Plaza Mayor.

Seguro que a sus mentes les llegan algunas imágenes de una Big Band, asociadas a los trajes con lentejuelas, hombres con pajarita y copas de champán. No hace falta que recuperen películas en blanco y negro ni que preparen sus billetes para cruzar el charco. Benifajazz, la tenemos aquí, es nuestra y suena de maravilla.

Josvi Muñoz

CURRÍCULUM

Nacido en Benifaíó, inicia sus estudios musicales en el municipio a los ocho años. Licenciado en Clarinete por el conservatorio del Liceo de Barcelona.

Realiza numerosos seminarios y cursos con los mejores profesores de música moderna de la península y consigue ser becado por el Berklee College of Music, considerada una de las mejores escuelas de música moderna del mundo. Allí pasa dos años y consigue la licenciatura de Música Moderna en la especialidad de instrumentista (Saxo Tenor), con la calificación de "Magna Cum Laude".

En Boston estudia composición, dirección de orquesta e improvisación entre otras cosas con profesores de la talla de Joe Lovano, Eddie Daniel's, George Garzone o Greg Fritze entre otros. Colabora con numerosas formaciones de diferentes estilos como Revolver, Armando Manzanero, Sedajazz Big Band, Joan Soler, Pink World o Vicente Espí.

Es uno de los profesores titulares de saxofón y clarinete de la conocida empresa barcelonesa "Improsounds" en la que imparte seminarios por toda la península. Su tarea didáctica también se extiende a la academia de música moderna Rytmus en Xàtiva y con clases privadas.

En la actualidad, uno de sus principales proyectos, es la dirección de la Benifajazz Big Band, una agrupación que ha creado con el apoyo del Ayuntamiento de Benifaíó.

Els Falcó,

a través de la documentació conservada a Benifaió

Francesc Beltran i López
Cronista Oficial de Benifaió

Els testimonis materials i documentals conservats a la població que guarden alguna relació amb el llinatge dels Falcó de Belaochaga, darrers senyors territorials de Benifaió per espai de 260 anys (1612-1872), són escassos: la desaparició de la totalitat de l'arxiu històric municipal l'any 1936, així com d'una gran part del parroquial, ens ha privat de conèixer alguns dels trets d'este interessant període de la nostra història en tot allò que fa referència al senyoriu que amb el temps va esdevenir baronia de Benifaió. Per sort, encara resta en peu, bastant desfigurada i feta malbé, la casa pairal del senyoriu, probablement del segle XVII, adossada a la torre islàmica, amb la qual formava el castell o palau senyorial, i que conserva a la cantonada l'escut familiar dels Falcó picat durant la revolta antisenyorial de 1801.

documentació parroquial conservada, destaca el volum manuscrit: "Índice general que comprende las partidas de defunciones en la Parroquia de Benifayó de Espioca. Empezá en el año 1645", que fou confeccionat a mitjan segle XIX per facilitar millor les dades dels *Quinque Libri* que conservava la parròquia abans del 36.

Este index ens ofereix, sortosament, algunes de les defuncions relatives a la nissaga dels Falcó, que traslladades dels volums originals en el segle XIX es troben completament castellanitzades; hem de recordar que fins a començament del segle XVIII els llibres parroquials estaven escrits en valencià. Tanmateix, les dades d'este index són exigües: es ressenya solament el nom del difunt i l'any de la seua mort, suficients, però, per demostrar que van residir a Benifaió, encara que fos de forma temporal, fins a les primeres dècades del segle XVIII, quan es van traslladar definitivament

a València per passar després a Madrid. Pel seu manifest interès transcrivim les ressenyes del volum citat, afegint, però, algunes notes aclaridores per facilitar millor la seua comprensió:

Difuntos

Año 1647: Ant(oni)o Falcón¹, de D. Juan y (...).

Año 1657: N². Falcón, de D. José.

Año 1662: Teresa Falcón y Caspe³, de D. José y D^a. Esmeria.

Año 1665: Fran(cisc)o Caspe y Serrallonga, de Bartolomé y D^a. Leonor⁴.

Año 1666: Tomás Falcón y Caspe⁵, de D. José y D^a. Esmeria.

Año 1707: D. José Falcó⁶.

Fig. 4

Fig. 5

seu procurador, així com també del procurador de la seua esposa, Fausta Julià, a la mort del seu marit (figs. 1, 2 i 3), sense que pugam determinar més dades al respecte.

Relacionats amb la transmissió o venda de béns emfitèutics, apareixen altres dos conceptes: la fadiga i el luïisme. La fadiga és el dret de prelatió, o preferència, que té el senyor directe per a adquirir un bé emfitèutic quan el "propietari" útil el traspasa o ven a un altre. I el luïisme és el dret del senyor directe a rebre una part del valor del bé emfitèutic que es transmet a

una tercera persona, quan el senyor no fa ús del dret de fadiga, i consent la transmissió.

Coneguem àpoques manuscrites sobre el pagament del luïisme per la venda de terrenys rústics, fetes al senyor de Benifaió Vicent Falcó de Belaochaga, datades els anys 1752 i 1774, i una altra impresa, sobre una casa al carrer Nou, a Pasqual Maria Falcó i Valcarcel, l'any 1832, que reproduïm (fig. 4).

Plets. Amb estes condicions no resulta gens estrany que els plets foren habituals durant el règim feudal a Benifaió. Sobre el dret senyorial pel nomenament d'escrivà el poble va recórrer iniciant un plot l'any 1742, que s'allargà fins al 1756, la sentència del qual, favorable al senyor, es féu l'any 1768. Curiosament, conservem un rebut manuscrit sobre el pagament veïnal

d'una part de les despeses ocasionades per este plot (fig. 5).

Abolició del senyoriu. Després de nombrosos plets a fi d'aconseguir l'incorporació a la Corona, que havien resultat sempre favorables al senyor, el clima antisenyorial ressorgeix a partir de l'inici del segle XIX, sobretot a partir de la promulgació de la llei de 26 d'agost de 1837, que de nou resulta avantatjosa al baró de Benifaió, quan es ratifica que: "... el senyoriu de Benifaió no és incorporable a la nació, ...", i per tant els veïns queden obligats a pagar les prestacions, censos, etc., acostumats.

Finalment, el poble de Benifaió aconsegueix establir un acord econòmic

Finalment, el poble de Benifaió aconseguí establir un acord econòmic amb el baró de Benifaió, príncep Pio de Savoia, i iniciar així els tràmits necessaris per a portar a cap la redempció dels censos.

Fig. 6

A l'ajuntament es conserva una Còpia de l'escriptura de la redempció del senyoriu de Benifaió d'Espioca, expedida pel notari-arxiver general de protocols, datada a València en gener de 1982.

amb el baró de Benifaió, príncep Pio de Savoia, i iniciar així els tràmits necessaris per a portar a cap la redempció dels censos, pel qual l'ajuntament i el comú de veïns s'obliguen a satisfer la quantitat de 300.000 rals de billó, o 75.000 pessetes, en un termini de deu anys, a partir del 25 de desembre de 1872. D'este procés mostrem un rebut imprès (fig. 6), precisament de l'últim termini a pagar, amb la data de 25 de desembre de 1881.

Assenyalar, que a l'ajuntament es conserva una Còpia de l'escriptura de la redempció del senyoriu de Benifaió d'Espioca, expedida pel notari-arxiver

general de protocols, datada a València en gener de 1982, gràcies a les gestions d'en Francesc Sanchis Baltasar, alcalde de Benifaió en aquells anys, a instància nostra.

Notes:

¹ Fill d'en Joan, senyor de Benifaió ja finat, i de Joanna Ferrer. Fins i tot el cognom Falcó es troba castellanitzat Falcón.

² Moltes partides van encapçalades per N. (neófit?) substituïnt el nom propi del finat. Probablement es tracta d'infants morts en nàixer, coneguda l'alta taxa de mortalitat infantil d'aleshores.

³ Filla d'en Josep i n'Esmeria, senyors de Benifaió

⁴ Es tracta clarament de familiars de n'Esmeria Casp, esposa d'en Josep Falcó, i per tant senyora de Benifaió, que potser aleshores residirien o es trobarien ocasionalment a la població.

⁵ Fill dels senyors de Benifaió.

⁶ Senyor territorial de Benifaió, fill d'en Joan, i espós de n'Esmeria Caspe.

⁷ Senyora de Benifaió, vidua d'en Josep Falcó, senyor de Benifaió.

⁸ La falta de tractament de la finada es deu possiblement al fet de no esdevenir en la línia directa senyorial.

Nuestra joya, la Ermita

Foto: Julián Lladosa

Este año que hemos celebrado el V Encuentro de la Familia en Valencia por el papa Benedicto XVI, me ha pasado por la mente, la imagen de las familias y especialmente a las madres, ya que ellas son el alma de cualquier casa.

Y hablando de casas, poco sabemos

los ciudadanos de Benifaio de que somos el único del mundo que tenemos una Ermita dedicada a Nuestra Señora de los Desamparados; y poco sabemos de su historia, nada más que por las personas mayores que nos cuentan historias de este edificio tan importante para la devoción popular y tradicional de nuestro pueblo. En este arti-

culo se tratan cosas interesantes de nuestra Ermita, para que conozcan un poco más de su historia.

La imagen primitiva era de Vicente Tena que fue llevada desde Valencia hasta Benifaio en carro por varios vecinos de nuestro pueblo, para su devoción en el pueblo, ya que no teníamos a la Patrona de

Como todos saben cada segundo domingo de mayo, en el mes de las flores, se celebra la fiesta de la Virgen

Pasaron muchos años hasta que en el año 1961 fue reinaugurada la Ermita actual, gracias al esfuerzo e ilusión de la Junta de la Ermita que con la limosna de los vecinos y devotos a la Virgen pudieron volverla a levantar, de Ermita de Amparo pasó a denominarse Ermita de Nostra Senyora dels Desemparats

Valencia entre nosotros.

Según documentos había una Ermita primitiva dedicada a la Virgen del Amparo, y que estaba situada entre las calles Ermita y San Marcial, quedando está dentro de la población, situada en un sitio elevado mirando la calle con su nombre para que la protegiera y al pueblo también, era más pequeña que la que hay en actualidad.

Como todos saben cada segundo domingo de mayo, en el mes de las flores, se celebra la fiesta de la Virgen. Anteriormente la misa era al alba, como a las cinco de la mañana y ahora se celebra el santo rosario a las siete y media para después sobre las ocho la santa misa, pero no siempre se ha celebrado en mayo sino que la fiesta era en pleno mes de junio o julio en según que localidades.

Cuando comenzó la Guerra Civil Española, nuestro pueblo también sufrió la

dureza de una guerra en los lugares de culto y religiosos, suerte que una persona anónima entró en la Ermita, cogió la imagen de la Virgen, la guardó en su casa en una pared, la tapió y pintó la pared; cuando fueron a la Ermita y no vieron la imagen, la mandaron destruir ya que no habían conseguido su objetivo. Fue en 1937 cuando definitivamente desapareció una gran historia de nuestro pueblo, también se escondieron todos los cuadros y artículos religiosos de valor para no ser dañados y poder tener algo de nuestros antepasados.

Al finalizar el conflicto, todos preguntaban por la imagen, la persona que la tenía en su casa rompió la pared y allí estaba la imagen intacta, durante los meses de mayo se hacen los rosarios, que al no haber Ermita, se hacía en casa de esta persona.

Durante los años después de la guerra, se celebraba la fiesta, la imagen se sacaba

de la casa donde estuvo refugiada y Antonio un vecino de la calle hacía unos altares hechos de madera y de papelitos de color que era colocados para que la imagen pudiera exponerse el día de su fiesta.

Pasaron muchos años hasta que en el año 1961 fue reinaugurada la Ermita actual, gracias al esfuerzo e ilusión de la Junta de la Ermita que con la limosna de los vecinos y devotos a la Virgen pudieron volverla a levantar, de Ermita de Amparo pasó a denominarse Ermita de Nostra Senyora dels Desemparats, después de esto también se pusieron los cuadros y lienzos que habían en la Ermita primitiva, que hacen de la Ermita un lugar de mágico esplendor.

Se levantó más hacia las afueras del pueblo, al lado de la vía del tren Valencia-Madrid, mirando a su calle y en un sitio elevado como la

Foto: Julián Lladoca

anterior, se intentó que pareciera a la Ermita primitiva que se destruyó en el 1937; entre sus características: *capilla de una sola nave, cubierta a dos vertientes y un cuerpo adicional a la izquierda con dos capillas rematado con tejadillo y dos ventanas enrejadas.*

La fachada de frontón tiene como remate una espadaña, una cornisa clásica que bordea el alero y un adorno como una arcuación ciega de tres arcos de formalete con un óculo de cristales en el central.

El zócalo es de sillares irregulares y frente a la Ermita, en el eje del paseo, hay una columna de ladrillo sobre tres escalones redondos, rematada por una cruz de hierro forjado.

La imagen de Nuestra Señora de los Desamparados preside el altar, y a sus pies el

retablo unos pequeños lienzos de María Rodrigo; al lado las imágenes del Sagrado Corazón de Jesús y San José, hacen que sea una Ermita acogedora a los visitantes.

Hay una lápida de ofrecimiento del retablo costeado por Amparo y Carmen Chanzá, en memoria de la proclamación de *Nostra Senyora* como a *Patrona del Regne de València*.

Otras cosas de interés que debe saber la gente son las siguientes, para ver el valor de nuestra Ermita; la peana de la imagen es tallada en madera y es una copia fiel de la peana fiel del Camarín de Valencia, realizada por un carpintero de la calle.

También restauró la imagen. La cara de la Virgen, el niño, las manos y los santos inocentes son los mismo que la imagen primitiva, que es de incalculable valor ya que ha sido restaurada por quien realizó la imagen peregrina de la Virgen.

Por este motivo tenemos que estar orgullosos de nuestra Ermita y que con el amor de nuestros antepasados y la devoción que tiene Benifaió a la Mare de Déu dels Desamparats, podamos decir bien alto, que nuestro pueblo tiene una joya; ojalá algún año se publique algo sobre nuestra Ermita, porque por ahora sabemos cosas por nuestros mayores.

Deseamos que la Mare de Déu dels Desamparats desde la Ermita, vea que las fiestas de Benifaió se acuerda de ella, y que se celebren sin problemas; y que sepamos disfrutar de nuestra Ermita por muchos años.

25^è ANIVERSARI IES ENRIC SOLER I GODES

El proper any 2007 l'Institut "Enric Soler i Godes" de Benifaió complirà vint-i-cinc anys entre nosaltres, ens agradaria des d'aquest Llibre de Festes fer una crida a la població per tal que participen a l'efemèride, fent acte de presència als diferents actes que organitzarem al llarg del curs vinent 2006-07.

És un aniversari que volem compartir amb tot el poble, ja que el funcionament del centre al llarg d'aquests vint-i-cinc anys ha sigut possible gràcies no solament al professorat, a l'alumnat i al personal d'administració i serveis de l'Institut, sinó també gràcies a tot el conjunt de la societat de Benifaió (mares, pares, AMPA, autoritats...) que han dipositat en nosaltres la confiança per tal d'educar generacions de joves de la nostra localitat.

BREU HISTÒRIA

El proper curs acadèmic 2006-07, l'IES Enric Soler i Godes de Benifaió celebrarà el seu 25^è aniversari des que va començar a impartir docència al nostre poble el curs 1982-83. Fins aleshores, els alumnes de Benifaió, quan acabaven l'ensenyament primari a l'edat de 14 anys, havien de desplaçar-se a altres localitats dels voltants com ara Algemesí o Silla per tal de continuar amb els seus estudis de BUP.

Com que hi havia una demanda social de joves de la població i d'altres pobles propers que seguien amb els seus

estudis, les autoritats es van plantejar la necessitat de construir un institut de Batxillerat al poble. Així doncs, per tal d'evitar aquest desplaçament, el curs 1982-83 va obrir les seues portes a la localitat l'aleshores anomenat Institut de Batxillerat Mixt de Benifaió, i es va instal·lar a l'edifici que coneguem popularment com "l'Arrossera", al carrer Josep Morote. No cal dir que aquesta seu va ser provisional, i va durar mentre s'acabaven les obres de l'actual edifici.

Exie primer curs acadèmic només s'impartia fins a 2n de BUP (l'actual 4t d'ESO), i tan sols constava de dues unitats

per cada curs. L'alumnat estava format en un principi de joves de Benifaió i d'Almussafes. No va ser fins al cap de dos anys, quan es va inaugurar el nou edifici a la Partida Sisena, que ja es van impartir tots els cursos del Batxillerat i el COU, i va ser ja en aquesta nova seu quan es van afegir alumnes de les localitats veïnes d'Alginet i Sollana.

I encara quedaven per vindre altres novetats: anys després, el Consell Escolar del Centre va decidir que en comptes de ser un institut "anònim", havia de tindre un nom relacionat amb la localitat.

Entre tots els noms proposats es va elegir l'actual, el d'Enric Soler i Godes, en honor a un mestre que va exercir durant molts anys a Benifaïó i que va ser un dels signants de Les Normes de Castelló de 1932. El suggeriment del nom va ser donat per En Francesc Beltrán i López, cronista oficial del poble.

També, altra de les fites importants que va assolir l'institut fou la posada en marxa el curs acadèmic 1992-93 del Programa d'Ensenyament en Valencià, per a què els pares i mares que ho desitjaren matricularen els seus fills en aquesta modalitat que permetia cursar els estudis íntegrament en valencià. Cal ressenyar que amb anterioritat a eixa data, a Benifaïó els únics estudis que es podien cursar totalment en valencià eren els de l'EGB.

L'INSTITUT AVUI EN DIA

Moltes coses han canviat en vint-i-cinc anys, derivades sobretot de les reformes educatives que han tingut lloc a l'educació a nivell estatal: ara els alumnes entren a l'institut quan acaben 6é de Primària, en l'any natural que compleixen 12 anys. En comptes d'acabar l'ensenyament obligatori a l'escola, ara l'acaben a l'institut, i aquest període dura fins els 16 anys, quan obtenen el títol de Graduat en ESO. En acabar l'etapa obligatòria, els que volen continuar els seus estudis a la Universitat poden seguir al centre estudiant el Batxillerat, fins els 18 anys.

També, i degut a la construcció d'altres instituts a localitats properes com Almussafes, Alginet i Sollana, s'ha vist reduït el nombre d'alumnat del centre. Açò té una part positiva, però també altra de

*Grups d'alumnes que actualment
assistixen a l'IES Enric Soler i Godes de
Benifaïó*

negativa: per una part, ja no hi existeix la massificació que en alguna època va patir l'institut, cosa que facilita la tasca educativa; per altra banda, ja no es pot experimentar l'enriquidora experiència de barrejar alumnes de diferents pobles, perquè ara l'alumnat prové quasi íntegrament de Benifaïó (amb l'excepció d'alguns alumnes de Sollana i El Romani, que vénen ací quan acaben l'ESO, perquè a la seua població no poden cursar el Batxillerat). El Programa d'Ensenyament en Valencià, que porta catorze anys en funcionament, ha passat de matricular una xicoteta part de l'alumnat a superar en nombre de matriculacions als que elegeixen cursar els seus estudis al Programa d'Incorporació Progressiva (és a

Al llarg del proper curs 2006-07 tenim previst dur a terme alguns events destinats a commemorar les "noces de plata" del nostre Centre

Juny de 2007: un sopar multitudinari, on puguen juntar-se alumnes de les diferents promocions

dir, aquells que demanen cursar la major part de les assignatures en castellà i sols algunes en valencià). Per tant, ha experimentat una notable progressió des dels seus inicis i ara són majoria els que demanen fer l'ensenyament íntegrament en valencià.

CELEBRACIONS DEL 25È ANIVERSARI

Al llarg del proper curs 2006-07 tenim previst dur a terme alguns events destinats a commemorar les "noces de plata" del nostre Centre. Com ja he dit al principi d'aquestes línies, esperem que no siguin uns actes tancats, per a ús i gaudi del professorat i dels alumnes de l'institut, sinó que volem que siguin uns actes oberts a tota la gent de Benifaió, estiga o no relacionada amb el Centre. Per tal d'apropar-ho a tothom, molts d'aquests actes tindran lloc al Centre Cultural Enric Valor, així que no oblideu consultar la cartellera d'informació cultural, on apareixerà reflectida la programació dels actes.

L'acte d'inici de les celebracions serà una exposició retrospectiva de fotos, on es puguen recollir testimonis gràfics

pressos al llarg d'aquests vint-i-cinc anys.

Per a fer-ho necessitem la col·laboració d'exalumnes que tinguen qual-sevol fotografia relacionada amb l'institut: fotos d'excursions, viatges de fi de curs, teatres escolars, concerts, imatges de quan es plantava la falla al pati... Si teniu en el vostre poder alguna d'aquestes imatges, voleu que estiga a l'exposició i, de passada, col·laborar amb nosaltres, passeu-vos per l'institut i deixeu-les a Secretaria, o bé envieu-les per correu a la nostra adreça:

IES Enric Soler i Godes:

"Exposició de fotos 25è Aniversari"

Partida Sisena s/n 46450 Benifaió

No oblideu posar el vostre nom i adreça al dors de les fotos, per tal de poder tornar-vos-les correctament, com també l'any més o menys aproximat al que pertanyen, per tal de classificar-les. Si voleu fer-nos algun suggeriment podeu telefonar al 961783916 o enviar un correu electrònic a l'adreça 46016312@centres.cult.gva.es

Ara no volem ser massa extensos, però no podem tancar aquestes línies sense fer menció a l'acte amb que volem

concloure tot un curs acadèmic de celebracions, al Juny de 2007: un sopar multitudinari, on puguen juntar-se alumnes de les diferents promocions que han passat per ací, així com també professors i professores que hagen treballat a l'institut -encara que ja no hi estiguen-, membres de les diferents AMPA que s'han succeït, autoritats locals, etc. Cal dir que us mantindrem informats sobre els detalls d'aquest sopar: el lloc on es realitzarà, com podreu confirmar la vostra assistència, etc.

Només ens resta desitjar a tot el poble de Benifaió unes Bones Festes Patronals 2006, i donar-los les gràcies per confiar en nosaltres al llarg d'aquests vint-i-cinc anys.

Maria Josep Llopis i Rodrigo

L'acolliment familiar:

Foto: Julián Lladosa

**una forma
solidària
de viure
en família**

L'Acolliment familiar és un recurs social pensat per a menors que, per diverses circumstàncies, no poden viure o no és convenient que visquen amb la seua família. Per mitjà d'aquest recurs són atesos, durant cert temps, per un altre nucli familiar.

persones del seu entorn familiar (iaïos, tios...). En aquesta situació se sol emprar el terme Acolliment en Família Extensa.

No obstant això, altres vegades, els menors en aquesta situació no tenen familiars que puguin acollir-los amb unes mínimes garanties de cobrir les seues necessitats bàsiques. Aleshores es recorre a famílies que, voluntàriament, s'ofereixen a això.

És el cas de la família formada per José Mª Villanueva i Mª Carmen Linares, un matrimoni de Benifaïó que, juntament amb les seues filles, acull a sa casa a xiquets i xiquetes que, per motius familiars, no poden conviure amb els seus pares; d'aquesta manera, es pretén oferir a aquests menors u ambient familiar ajustat a les seues necessitats afectives i formatives.

L'Acolliment Familiar d'Urgència-Diagnòstic tracta d'oferir una resposta familiar a xiquets xicotets que provenen de famílies desestructurades, fills de drogodependents o que han viscut al seu nucli familiar el problema dels maltractes físics i psíquics.

Les característiques específiques dels acolliments d'Urgència-Diagnòstic són diverses:

-Estan limitats en el temps. No es deuen prolongar més enllà de nou mesos.

-Generalment solen acollir-se xiquets o xiquetes menors de 7 anys.

Dins l'Acolliment Familiar hi ha diverses modalitats, sent la més nova l'anomenada D'Urgència-Diagnòstic, a la qual pertanyen José M^a i la seua dona. En breu es compliran els primers quatre anys que està present a la Comunitat Valenciana. Es posà en marxa per part de la Conselleria de Benestar Social en col·laboració amb la Fundació "La Caixa" en el marc del programa de "Familias Canguro" i en col·laboració amb les entitats d'aquella època col·laboradores d'acolliment familiar, entre elles, ACARONAR, Associació d'Atenció a la Família, la Infància i la Joventut.

L'Acolliment Familiar d'Urgència-

Diagnòstic tracta d'oferir una resposta familiar a xiquets xicotets que provenen de famílies desestructurades, fills de drogodependents o que han viscut al seu nucli familiar el problema dels mals tractes físics i psíquics. D'aquesta manera, es tracta de protegir al xiquet o la xiqueta mentre el jutge dictamine la resolució definitiva, que indiqui un diagnòstic de la situació i les seues possibilitats, és a dir, on anirà el xiquet definitivament, ja siga en adopció, a un centre d'acollida o bé tornar de nou al nucli familiar d'origen.

Les característiques específiques dels acolliments d'Urgència-Diagnòstic són

diverses:

-Estan limitats en el temps. No es deuen prolongar més enllà de nou mesos.

-Generalment solen acollir-se xiquets o xiquetes menors de 7 anys.

-Disponibilitat de les famílies acollidores per a acollir en qualsevol moment. Les persones acollidores tenen poc de temps de preparació per a iniciar l'acolliment.

-Es disposa de poca informació quan el xiquet es acollit.

-Els acollidors són col·laboradors dels professionals que diagnostiquen el futur del xiquet o xiqueta.

**respecte a Maria,
ens conta Mª Carmen
que la va acollir
quan havia acabat
de nàixer, de fet anà
a per la xiqueta al
mateix hospital on
va nàixer.**

*Maria reb l'abraç de la seua
mare d'acollida*

Foto: Julián Lladosa

Actualment, José M^a i la seua esposa tenen acollits a sa casa un xiquet, Damià, i una xiqueta, Maria. Damià va ser acollit per aquesta família de Benifaió quan només tenia onze messos i ara en té ja vint. Pel que respecta a Maria, ens conta Mª Carmen que la va acollir quan havia acabat de nàixer, de fet anà a per la xiqueta al mateix

hospital on va nàixer.
D'aquesta manera, els
menors es crien en "el

calor d'una família" mentre es resol la seua situació.

Les famílies que participen en aquest tipus d'acolliment reben una gratificació econòmica per xiquet i dia, per tal de compensar les despeses derivades de la guarda dels menors. A Benifaió José M^a i la seua dona són l'únic matrimoni que es dedica a l'Acolliment Familiar i és per això que, des d'aquestes pàgines, volen animar a tots aquells que desitgen acollir a sa casa

xiquets a què ho facen, ja que continuen fent falta més famílies acollidores.

El procés perquè una persona o família aculla com a família educadora suposa els següents passos:

-Presentar una sol·licitud d'acolliment familiar en els serveis socials municipals; la direcció territorial de Benestar Social corresponent o en qualsevol de les entitats col·laboradores d'integració familiar que treballen en el recurs.

*Mª Carmen i la seua filla
estan pendents constantment
dels menuts*

Foto: Julián Lladosa

-Participar en els cursos de formació, organitzats pels anteriors organismes o entitats.
-Per últim, obtenir la consideració d'aptitud com a família educadora per part de la Conselleria de Benestar Social, i passar així a formar part del registre de Famílies Educadores.

Esperem que l'exemple de solidaritat que demostren dia a dia José M^a i M^aCarmen, amb la seua incansable llavor educadora, continue vigent amb el naixement

de noves famílies acollidores a Benifaió, que ajuden a tots aquells menors que es troben en una clara situació de desprotecció familiar.

Esperem que l'exemple de solidaritat que demostren dia a dia José M^a i M^aCarmen, amb la seua incansable llavor educadora, continue vigent amb el naixement de noves famílies acollidores a Benifaió, que ajuden a tots aquells menors que es troben en una clara situació de desprotecció familiar.

Al meu barri: Sant Antoni

*Sant Antoni del porquet,
beneix-me la caseta,
que ja soc del teu carrer,
i visc prop de la placeta.*

*Jo et faré un regalet,
sí li portes als meus iaïos,
"Vicentica i Pasqualet",
uns bunyets de la festa,
i xocolata calentet.
Ma casa tindràs oberta,
per a tu i el teu porquet.*

*Ens honra ser del teu barri,
i ser de Benifaïó.
Que visca la tradició,
i visquen les nostres festes,
per fer arròs en calderes,
per a tota la població*

Veïnat del Barri Sant Antoni

Tu sonrisa

En un rincón del café
Nos sentamos a charlar,
Y en amorosa tertulia,
Jugamos a divagar.

Tu pie empujaba a mi pie,
Que yo aparté displicente,
Con fingido menosprecio,
Con talante indiferente.

Y tú llorabas...
Y aquellas lágrimas eran por mí,
Por que te dije que no te quería...
¡Es broma, cariño...!

Y tú reías...
Y aquella risa era por mí,
Porque salpiqué la mesa
Al remover el café, mientras te miraba...
¡Tonto...! ¡dijiste, y volviste a reír.

Y hablaste mucho,
La felicidad te hizo locuaz...
Y más hablaban tus ojos...
Y tu sonrisa aún más.

Tenemos que marcharnos...dijiste,
Mi mano sobre la tuya fue súplica ardiente,
¡Un poco más...!
Y apuramos los minutos
Hasta el minuto fatal.

Te acompañé hasta tu casa,
Y allí, a nuestro pesar,
Llegó el último momento:
Nos hemos de separar.

¡Hasta el siglo que viene, amor...! ¡Hasta mañana...!
Y tu contestaste: ¡Toda una eternidad...!

Y te tragó la escalera,
Te envolvió la oscuridad;
Y en el portal, indeciso,
Dudó qué rumbo tomar.

Sin tu sonrisa no hay luz,
Ocurra está la ciudad...
¡Devuélveme tu sonrisa,
por que me pueda alumbrar...!
¡Devuélveme tu sonrisa,
para poder regresar...!

Remigio Esteve

Una carta a mi madre que nunca llegó

Ya sé que te fuiste,
mamita del alma,
ya sé que te fuiste
sin decirme adiós.

Tus hijos te quieren
y nunca te olvidan
principalmente ese lo fui yo.

Yo nunca dejé de quererte
eso bien lo sabe Dios.
Siempre estuve a tu lado
si no personalmente,
con el corazón.
Y en tus últimos momentos,
solo hice que pensar
que tú te ibas muy lejos
y nos ibas a dejar.

Tengo la conciencia limpia
porque tú ya lo sabrás.
Yo hice todo lo que pude
para tu mal aliviar.
Pero la distancia pudo
el no podernos despedir
de ti mi madre querida
por estar lejos de ti.

Pero si es verdad que hay cielo,
tu estarás muy bien allí,
muy juntita con los seres
que se ausentaron de ti.

Yo lo siento en el alma
el no tenerte aquí
pero el tiempo es lo que cuenta
y todo tiene su fin.

Adiós mi madre querida
así me despediré
en el transcurso de los años,
tal vez nos volveremos a ver.

Puedes estar tranquila
y descansando en paz
la labor que tú has dejado,
nadie te podrá quitar.

Yo te aplaudo con mis manos
tu última decisión,
yo lo pienso y así lo creo,
que lo has hecho con razón.

Adiós mi madre querida
no tienes porque pensar,
a donde quieras que estés,
todos tus hijos nunca te olvidarán.

José Manent Pérez

Benifaló
en festes

55

una mirada ...

Foto: Julián Liadosa

al passat

Don Antonio

Puchades Ferragud

Cura Párroco de
Benifaió durante
27 años

1964. El pueblo de Benifaió da la bienvenida al nuevo cura párroco Don Antonio. Junto al nuevo cura el entonces alcalde Sr. Gimeno.

Un momento de la Misa que Don Antonio realizaba en el Cementerio Municipal.

Domingo de Ramos. Don Antonio muestra su habitual sonrisa en el transcurso del acto.

Su proximidad a la gente del pueblo se comprueba en esta foto. No repara en colocarse el famoso sombrero del fotógrafo David.

Con él llegó el escándalo. Sí, así lo bautizó el pueblo de Benifaió porque fue el primer sacerdote que se quitó la sotana, el que empezó la misa de cara al pueblo, el que entró riendo y se marchó riendo.

El empezó el Vaticano II aquí en

nuestra Parroquia. Después en la transición, él siempre estaba dispuesto para saber llevar a los fieles a otra nueva etapa de la historia de nuestro pueblo.

No quiero terminar sin antes recordar la Misa de niños, con ese Aleluya que hacía temblar todas las imágenes de la Iglesia.

Don Antonio murió el día 4 de octubre de 2005. D.E.P.

Seguro que desde el cielo seguirá pidiendo a Dios por este Pueblo que no le olvidará nunca cuando se cante el Aleluya.

Dia d'estiu a la platja

Moments per al record

Dinar de treball abans de vacances

Jornada laboral encaixonant taronges

Veïns arreplegant les claus d'una vivenda de les conegudes "casetes de l'alcalde"

Any 1956, Clavaria Divina Aurora.
Fa 50 anys

L'objectiu:

1975. Carrer La Torre ornamentat per a la celebració del 75 Aniversari de l'Adoració Nocturna

la fototeca municipal de Benifaió

1979. D. Alfonso Durán Ciller (per entones caporal municipal) en el 125 aniversari de l'arribada del ferrocarril València-Xàtiva

Un escriptor argenti parlava de la fototeca del seu poble com si fora l'àlbum familiar dels seus paisans. Tenia raó. A tots ens agrada i ens emociona retrobar-nos amb la nostra identitat, es a dir, una sèrie de valors que, en qualsevol comunitat, generen sentiments de pertinença a una col·lectivitat. Les fotos, les imatges, ens permeten fer múltiples lectures, reconstruir escenes, viscudes o no, de l'esdevenir del nostre poble.

És per això que, durant una sèrie d'articles, els hem demanat

ajuda en la recol·lecció de fotos. D'ací ha eixit un grapat d'imatges que ja van formant un corpus a considerar que permeten plantejar una fototeca municipal amb garanties. Tenim més de mil fotografies de Benifaió, del poble i la seua gent. D'un bon feix d'activitats diverses realitzades per benifaioners i benifaioneres, de dies de festa i de dol, de faena i de descans, de família i d'amics, d'escola i de treball, d'ahir i de després-ahir. Volem fer l'àlbum de Benifaió.

La fototeca, en poques paraules, vol recopilar, resguardar, ordenar, arxivar i

conservar del munt fotogràfic i suport afins de la vila i veïns de Benifaió. Per això i per donar una difusió màxima intentarem posar en internet el fons ordenat de les fotografies i així des de qualsevol ordinador es podrà accedir i gaudir de les imatges. Pretenem seguir el camí que fa poc ha posat en marxa l'Ajuntament d'Alcoi i que ja té una part dels seus fons en la xarxa. Es pot accedir a les imatges fent recerca per diferents camps: persones, activitats, llocs geogràfics, festes, religió, medi ambient, etc.

La nostra idea també vol incrementar els fons antics amb les col·leccions de

1922. Fotografia del Germans Duart Martínez realitzada durant aquelles festes Patronals.

1917. Grup de xiquets de Primera Comunió, fills de socis de l'antiga Cooperativa "Sagrado Corazón de Jesús"

Anys 60. Font de la Carrasca. Per entonces no hi havia piscina municipal i el llavor a més s'utilitzava per a refrescar-se

fotoàlbums locals, col·leccionistes locals i aquells fons que tinguen relació amb Benifaio i puguem abastar. Dins del programa de captació de fons està l'opció de fer una còpia en paper fotogràfic per a la persona que ens deixa escanejar la foto i el compromís de la institució de no fer mal ús dels documents.

Com sempre quedem a la seua disposició per a este i altres temes a la Biblioteca Pública Municipal.

Paco Fort
Bibliotecari Municipal

1969. Jugadors d'aquell Benifaio U.D. abans de l'enfrontament amb un combinat València C.F. al Mestalla.

"El ball del cinc"

Antic ball autòcton de Benifaió

Anys 48. Balladores de Benifaió que formaven en aquella època el "Grup de dances Benifaió"

*De esquerra a dreta: Elvira Prades
Pepita Más
Lola Llúcer
Rosa Ibor
Amparito Yago*

Anys 50. Antic Mercat de les Flors de València. "Ball del cinc" interpretat pel Grup de Dances de Benifaió

Molts veïns i veïnes de Benifaió, majors de 60 anys, de segur han sentit parlar del ball autòcton de Benifaió conegut com *Ball del cinc*. Molts d'ells han ballat temps enrere esta peça com alumnes de la ma de Rosa Ibor, ballaora d'esta peça a principis dels anys 40 i professora més tard a partir de 1947.

L'origen d'este ball el trobem al carrer L'Ermita de Benifaió. Per aquella

època de finals de la dècada dels anys 30, el conegut com a "Tio Torrenti", va dur este ball a Benifaió i ensenyava a les xiques d'aquell carrer a ballar-lo. De festa en festa es podia vore a les "ballaores" mostrant la seua professionalitat.

Rosa Ibor, de 80 anys d'edat, recorda amb enyorança aquells temps. "La peça no s'ha perdut, tant Lola Llúcer com jo sempre hem guardat la música i mantenim actius tots els records d'aquell Ball del cinc".

Amb una memòria lúcida, Rosa Ibor fa un prec a tots aquells alumnes seus que encara hui s'han recorden del ball. "Que no l'obliden, que la transmeten als seus fills i que algun dia molt prompte tome este bolero a omplir els carrers de Benifaió".

Des de la regidoria de cultura de l'Ajuntament de Benifaió ja s'està treballant per rescatar la nostra història i fer eixir a la llum de nou esta peça de ball, autòcton del nostre poble, que tants èxits va obtenir.

clavaris divina aurora

1981

"...fa 25 anys"

Emilio Marcos

Francisco Clérigues

Salvador Minguez

Francisco Minguez

Ramón Moreno

Vicente Martínez

Manuel Boluda

José Miguel Goig

Com no anem a recordar-nos de l'any 1981. És l'any del cop d'estat del 23-F, l'entrada en vigor de la llei del divorci, el dels segrests de Suñer i Quini, recuperem el Guemika, l'atemptat a Joan Pau II, el de la pneumònia atípica, (troll de colza), on la Real Societat guanyà la lliga, l'any que començaren a construir el Metro de València, el nou ajuntament de Benifaió, la medalla d'or a l'exportació a COHOCA concedit per la Cambra de Comerç de València... mentre els festers cantàvem els rosaris de l'aurora, fèiem l'entrada de la murga al poble, despertades, mascletades, una gran corda amb gallines i organitzarem les cucanyes i els anecs amb anguiles a la font de llavar. I ballàvem el hit-parade "El baile de los pajaritos" de M^{ra} Jesús i el seu acordió... després de vint-i-cinc anys enyorem la joventut i la força d'aquelles dates i mantenim l'esperança de veure'ns en altres aniversaris, fent un senill record als qui ja no poder contar-ho, Roberto Olmos i Sergio Meneses.

Festers Divina Aurora 1981-2006

Benifaió Agost 2006

25è Aniversari

Juan José Martínez

José Mª Ciscar

Francisco Casañ

Pascual Lerma

José Hilario Penco

José Espuig

Juan Carlos Prades

José Escribá

Javier Llacer

José Asensi

Salvador Martí

Claudio Blasco

Francisco Duart

Javier Martínez

Francisco Gujjarro

Juan Carlos Orts

José A. Fontestad

Eduardo Rovira

Álvaro marti

José Andrés Rovira

Julio Fort

Miguel A. Salvador

José Luis Martínez

José Mª Rovira

Salvador Llacer

Jaime Santos

José Mª Ferrando

José Olmos

Miguel Váquer

Víctor Martínez

Sergio Meneses

Martín Ciscar

Eduardo Domingo

Rogelio Garcés

Juan Duart

José Mª Diana

1
9
9
6

Un regnat

de fa 10 anys

Silvia Esplugues March,
Reina de les festes 1996

Era el 14 d'agost de 1996 quan Silvia i les seues huit amigues iniciaven unes festes majestuoses. Un regnat que ara recorden deu anys després.

Una dècada després d'haver viscut com a reina les nostres festes patronals, Silvia Esplugues recorda com va ser aquell mes d'agost dia a dia. A la seua memòria li venen tota classe de records, inesborrables per sempre.

Ella recorda com la corporació municipal d'aquell any li comentaren als seus pares la possibilitat que la seua filla fora Reina de les Festes, un estiu "on jo em trobava estudiant el selectiu i on després de fer els examens i tindre a les meues amigues al costat vaig acceptar la distinció".

La responsabilitat és una qualitat visible en les paraules de Silvia, qui quan tenia tot ja ben clar "vaig dir que sí, per que sabia que compartir el regnat amb les meues amigues anava a ser inoblidable", afirma la

reina de 1996. I ben cert que va ser així. Huit amigues li feren costat, huit amigues que a l'igual que Silvia foren per uns dies el centre d'atenció, el punt de la festa.

Dels actes que més agrada a Silvia va ser "sens dubte la presentació, un acte impressionant, l'inici d'un somni reial que s'allargaria durant dies".

A més, Silvia destaca l'acte del Ball de Gala com un moment que mai pots oblidar ja que és "la primera volta que ens fiquem amb vestimenta llarga, més maquillades del normal, l'ensenyen a ballar el vals i és com si et feres un poc més major".

Les festes patronals de Benifaïó s'aglutinen en una gran varietat d'actes que es mantenen any darrer any fidels a la tradició dels mateixos (actes com ara la Processó del Foc, el "Pato" o les processons en honor a La Mare de Déu d'Agost, Sant Roc, Sant Gaietà, Sant Isidre o la Divina Aurora, sense oblidar la festa

Dames 1996

Lucia March Domingo
Laura Molina Rovira
Paloma Grau Gumbau
Vanessa García Rodríguez
Mª José Salvador Alepuz
Ana Muñoz Climent
Mª Pilar Fabra Rovira
Mª Francisca Ferris Duarte

*"tots tenim un dia o altre
la nostra diversió
particular segons l'edat
en les festes"*

*Silvia te l'experiència suficient per donar consells
a la nova reina, entre els que destaca
"aprofitar esta gran oportunitat."*

gran en honor a Santa Bàrbara). Altres actes s'han anat introduint poc a poc a la festa i que tenen com a objectiu adaptar-se a les noves ofertes d'oci (actuacions musicals de grups de moda, gala esportiva, jocs infantils...)

La Reina del 96 fa una valoració positiva del conjunt festiu del nostre poble, manifesta que tots els actes "van dirigits a un sector concret de la població, de forma que tots tenim un dia o altre la nostra diversió particular segons l'edat en les festes".

Cal recordar que l'any que Silvia ostentà el càrrec de màxima representant de les nostres festes patronals es va intro-

duir també a Benifaió el càrrec de Fallera Major del poble. Fins a eixe moment, la pròpia Reina de les Festes posseïa dos títols oficials, el de Reina i el de Fallera Major de Benifaió.

Les persones que formaren en aquells anys la Junta Local Fallera decidiren introduir este nou càrrec, que poc a poc ha anat consolidant-se fins un èxit en els últims anys. Silvia recorda com va ser aquell any: "Jo ja havia sigut Fallera Major de la meua comissió Mitja Capa i no vaig notar a faltar eixe càrrec, crec que va estar be ficar-lo en marxa per que el món faller tinguera una representant censada a les

fallas, tant sols calia adaptar-se a un nou protocol per als actes en què les dos estaven invitades".

Ara, quan ja han passat deu anys d'aquell regnat i quan una nova Reina representarà al nostre poble en estes festes del 2006, Silvia te l'experiència suficient per donar consells a la nova reina, entre els que destaca "aprofitar esta gran oportunitat, viure uns moments únics que cal assaborir-los amb intensitat".

EL SERENO

Junto al campanario derecho de la iglesia, a un lado de la Plaza de las Almas, la mitad aproximadamente de lo que hoy es la Plaza del Progreso, estaba lo que

podríamos decir, el cuerpo de guardia de los serenos del pueblo. Es un cuartucho desordenado donde guardan el material que, al anochecer, ha de servir para encender las luces que alumbran la noche benifaionense: escaleras, recipientes con petróleo, faroles manuales, etc.

Antonio, un viejo sereno del pueblo, cansado y resabiado por los muchos años de servicio mal pagado, prepara su farol minuciosamente. Limpia con un trapo viejo el cristal y, como quiera que no le conviene el resultado obtenido, escupe en dicho

cristal y lo seca con un papel que encuentra sobre la mesita cuadrada llena de trastos.

Su mirada recorre el recinto, en el que

acaban de entrar sus dos compañeros. Uno de ellos ordena las escalerillas, que servirán, poco después, para que alguien vaya enciendo los faroles de las esquinas del pueblo antes de que empiece la ronda nocturna.

Después, encenderá su farol y saldrá, al igual que sus dos compañeros, a tomar posesión de la parte de pueblo que le corresponde vigilar, con ojos avizores, cual murciélago en acecho.

Los faroles de petróleo han sido encendidos. Están ubicados en las esquinas; y en las calles largas, los hay también en mitad de la calle. Cuando el alumbrado

Costumbrismo

(En 1.900, mucho antes, y también después, el Sereno es el rey de la noche.)

está en marcha, y como quiera que ya son las diez, empieza su deambular a través de la noche, oteando raros bultos que casi siempre son perros bohemios que andan husmeando no se sabe qué, o que tal vez observan divertidos aquellas pequeñas estrellas que parecen haber bajado de las alturas cósmicas, y han quedado atrapadas en unos hierros que hay en las esquinas.

Otra veces el bulto es un borracho que intenta llegar a su casa a trancas y barrancas arrastrando con él una meopea de mucho cuidado. A menudo confunden la calle, o la ven doble y no saben cual de las dos es la buena y, Antonio, ducho en estos menesteres, les echa una mano.

Era corriente que el sereno fuera solicitado para ir en busca de un médico en caso de urgencia. Y también para llamar a la comadrona en caso de parto. Es por ello que Antonio solía decir que había visto nacer a medio pueblo.

*Era corriente que el sereno fuera solicitado para ir
en busca de un médico en caso de urgencia*

En alguna ocasión tuvo que dar unos golpes enérgicos en la puerta de una casa, donde se discutía acaloradamente impidiendo que los vecinos pudieran conciliar el sueño. Y se acordaba de la tía Raimunda, mujer bragada ella, que cierta noche bramó a su marido: "¿Putá, yo...?" Y lo echó a la calle de un empujón, en calzoncillos y tiritando de frío. Antonio tuvo que hacer de juez de paz durante un buen rato. Primero consiguió que la mujer sacara unos pantalones al marido para no dar aquel espectáculo. Después consiguió que el marido volviera a ser recibido, aunque a regañadientes.

También se acordaba de aquella noche en que, al dar la vuelta a una esquina en las afueras del pueblo, vio saltar la pared de un corral a un gitano con una gallina entre manos ¡Alto...! gritó Antonio levantando el farol ¡Devuelve eso...! El gitano echó a correr y la gallina jamás volvió al corral. Los compañeros se rieron de él "los gitanos llevan navaja, y tú no..." Lo mejor, en estos casos, era mirar para otro lado. En cuanto a la gallina, a quien el diablo se la dé. Dios se la bendiga.

Durante todo un invierno, Antonio fue de calle intentando desenmascarar a dos sujetos, que siempre se le escurrían de las manos. Se trataba de dos adultos que se dedicaban a escuchar a través de los barrotes de las ventanas de los recién

casados intentando oír gemidos o requiebros lascivos de los novensanos. A consecuencia de esto se puso de moda una broma que decía: *Hay Paco, ¿que me matas!*"

Otra anécdota, ocurrida hacía muchos años ya, fue la de aquella noche que tuvo una tremenda colitis. Cada vez que se acercaba al final de alguna calle que daba a las afueras del pueblo, se parapetaba tras algún montón de estiércol para aliviar sus necesidades. En una de estas ocasiones se acercó a un pajar y, apenas bajados los pantalones, algo raro se movió a su lado y cuatro piernas desnudas echaron a correr llevando en sus manos la ropa que no tuvieron tiempo de ponerse. Se trataba de un lance de amor entre un mendigo y su pareja, que dormían allí. Antonio quedó sorprendido: ¡Vaya, la cosa no tiene enmienda; en cualquier sitio y a cualquier hora...! ¡Lo que no haya visto un sereno...!

Lo que más le entristecía era cuando se estaba muriendo algún vecino conocido. Los familiares entraban y salían de la casa con semblante lastimoso, en respetuoso silencio. Y al fin llegaba el sacerdote con algún acompañante para administrar la extremaunción al enfermo.

Si la noche no era lluviosa, entonces Antonio andaba por el centro de la calle, pues tenía que ver las señales que los campesinos ponían en la acera, junto a la puer-

ta de la casa, para que el sereno los despertara. Y si iba por el centro de la calle podía ver a ambos lados y no tenía que andar en zigzag de una a otra acera. Estas señales las hacían con carbón de guiso. Si, por ejemplo, deseaban que les despertara a las tres y media, porque tenían que regar en el campo un poco después, entonces hacían tres rayas verticales que indicaban "las tres" y una horizontal que quería decir "y media". Lo malo era cuando llovía, que las rayas se borraban y no había control. Parece ser que entonces aún no se habían inventado los despertadores. Y el sereno, estuviera donde estuviera, acudía puntual a cumplir con el encargo de despertar a quien lo solicitara. Si había más de uno que pedía la misma hora, entonces, Antonio, tomaba una resolución salomónica: a uno lo despertaba diez minutos antes, y al otro cinco minutos después. Y todos quedaban contentos. Lo que más rabia le daba era cuando algún gracioso ponía las rayas a un vecino para gastarle una broma y, al despertarle, éste salía airado ¿Por qué me despiertas...?

Mientras camina por la calle va pendiente de un reloj que pende del bolsillo de su chaleco, y Antonio va informando a los durmientes de lo que está pasando por ahí afuera. Si el tiempo es apacible, entonces dirá a

voz en grito:

"¡Ave María Purísima... las cuatro... sereno...!" Y está lloviendo, dirá ¡Ave María Purísima... las dos (o la hora que sea) lloviendo...! Y si está nublado, solamente, también lo dirá. Y esto lo repetirá de trecho en trecho. Yo lo he llegado a conocer (muchos años después) y de verdad, que daba gusto oír decir que estaba lloviendo afuera cuando uno estaba bien arrebujado y calentito en su cama. Y, además, no tenía que ir a ninguna parte a esas horas. Era una sensación parecida a cuando te encuentras con la guardia civil en los caminos, y sabiendo que la conciencia está tranquila, silvas, desafiante, una cancioncilla cualquiera, como diciendo: "Yo no os tengo miedo..."

Al principio, Antonio, cogía unas enormes ronqueras al tener que gritar durante toda la noche. Pero cuando se acostumbró le tomó el gusto y hasta entonaba de diferentes formas para descansar la voz.

Una noche, cuando, de repente, se le ocurrió gritar su "¡Ave María Purísima...!", una puerta, que se abría de forma furtiva, se cerró rápidamente. Alguien, que no quería ser reconocido, se llevó un buen susto al oír el repentino bramido del sereno.

Algo que le obsesionaba mucho era la contemplación del cielo

estrellado. Había miles de estrellas que brillaban en la noche clara y serena. Y todas parecían iguales, aunque bien sabía él que esto era efecto de la lejanía, pues había soles cincuenta veces más grandes que nuestro sol. Y se preguntaba ¿Habrá serenitos allá arriba...? ¿Habrá seres de carne y hueso como nosotros... o serán tal vez animales, o vegetales, o ves a saber...? ¿Harán el amor como aquí en la tierra... o de otra forma...? y se imaginaba, en las noches estelares, animales, plantas, marcianos, y otros seres raros, apretujándose lascivos, en busca de placer...

De todas formas ¡que grande es el universo! ¡y que perfecto! No, esto no podía ser casualidad. Esto era la Obra de Dios, de un Dios inmensamente sabio y poderoso... y Antonio acababa un poco mareado de tanta grandeza, que admiraba, pero que no lograba asimilar en su mente.

Algunas veces se oía a lo lejos la voz del otro sereno que, recorriendo su itinerario, se había acercado a los dominios de Antonio, y era divertido que, mientras uno decía: "Sereno...", el otro dijera: "Nublado..." Y es que, ya entonces, cada cual tenía derecho a dar su opinión.

Cuando la noche se iba acabando, y ya no había que despertar a nadie, los tres serenitos iban acercándose, poco a poco, hacia el retén. Hacían un trago de agua, meaban, apagaban el farol y lo colgaban del gancho. La noche había terminado. El día estaba a punto de florecer, y, antes de que saliera el sol, las puertas de las casas se iba abriendo, los carros y las bicicletas de los labradores empezaban su andadura a través de las calles, camino del campo. El sereno había despedido la noche. El labriego saludaba al nuevo día. Las calles del pueblo empezaban a poblarse. Como hormiguitas que, al despertar, ponen en marcha el hormiguero, así las buenas gentes daban principio a sus tareas diarias. Alguien había apagado las farolas de las esquinas.

El Sol, mensajero de Dios, sin tener en cuenta a ricos o pobres, buenos o malos, sanos o enfermos, generoso, desparramó sus rayos vivificantes sobre los tejados del pueblo, y, su esplendor, parecía decir: "Buenos días Benifaio..."

Passat, present i futur de la nostra cooperativa

COHOCA EN 1968

L'any que ve es commemora el 50 aniversari de l'actual cooperativa agrícola de la localitat. Més de 2.000 veïns estan associats a la Cooperativa Hortofructícola (COHOCA Coop. V.) en l'actualitat. La història més recent de Benifaió no es pot entendre sense la trajectòria de la seua cooperativa, caracteritzada des dels seus orígens pel seu esforç i ambició en l'exportació als mercats més selectes d'Europa.

L'actual cooperativa naix com una aposta a la desesperada per la tomaca, un cultiu més rentable que els tradicionals aliments que predominen en els camps de la comarca en mig d'una penosa postguerra.

Menys de vint agricultors funden una secció de tomaques dins de la cooperativa que ja existeix, el *Sagrado Corazón de Jesús*. Arturo "Meliana" presideix esta secció que és l'embrió per a la creació en 1957 d'una nova cooperativa a Benifaió, la *Cooperativa Hortícola del Campo*.

Estos agricultors joves i emprenedors decideixen independitzar-se de la cooperativa perquè consideren més urgents les necessitats de comercialitzar als mercats que les tradicionals operacions d'adob i crèdit agrari. Les ganexes de treballar per exportar hortalisses venen acompanyades d'una

continua convulsió en la direcció de la nova entitat agrària. El segon president arriba a penes uns mesos després de la firma de l'acta de constitució de la cooperativa. Enrique Gómez utilitza el seu talent en el món comercial per a prosseguir la marxa ascendent de l'exportació.

L'esperit innovador dels primers socis prompte obté els seus fruits. Benifaió viu al liarg dels anys seixanta i setanta un boom de l'anomenat popularment "or verd".

Fins 25 camions plens d'hortalisses ixen cada dia de l'entitat durant les millors campanyes que han viscut els productors locals en tota la seua història. A les instal·lacions de Benifaió arriben vora 400 dones per a treballar en la manipulació i confecció dels productes. Venen en autobusos des d'Almussafes, Sollana, Sueca,

Alginet, Algemesí, l'Alcúdia, Carlet i Benimodo.

L'ambiciosa *Cooperativa Hortícola del Campo* té delegats i interventors en els mercats europeus més exigents. El nostre encisam "trocadero" aconsegueix un enorme prestigi a Suïssa i Alemanya, els principals compradors fins a l'actualitat. Raimundo Rovira i Francisco Piles són els presidents que se succeïxen durant esta època daurada fins la fusió de les dues cooperatives de la localitat.

El 25 de juny de 1971 es constitueix la *Cooperativa Hortofructícola y Caja Rural*, fruit de la fusió entre les dues entitats agràries que conviuen des de mitjans dels anys cinquanta. Enrique Bosch arriba a la presidència de

COHOCA, càrrec que mantindrà 17 anys. La fusió no fa sinó potenciar més encara la projecció comercialitzadora en l'àmbit internacional. Els antics socis del *Sagrado Corazón* entren a participar de ple en una activitat exportadora que pareix consolidada.

La cooperativa augmenta els seus magatzems a mesura que passen els anys i la confecció es torna més sofisticada. El magatzem del carrer Ermita es queda xicotet i en 1968, en un moment culminant de les hortalisses, es construeix altre molt major en els actuals terrenys de l'entitat agrària. En només deu anys s'alcen al seu costat dos magatzems més, tots dos per a manipulació de cítrics i fruites. Com exemple de la posició de liderat que manté COHOCA, cal subratllar que en 1985 instal·la el Vacuom Cooling més gran del món en eixe moment, un sistema que encara no existeix a Espanya i que serveix per a refredar les verdures.

L'arribada de la *Caja Rural Provincial* a Benifaló i la progressiva experimentació en les instal·lacions del planter són factors que dinamitzen la vida econòmica de COHOCA fins als anys noranta. Els pro-

Agost 2005. Inauguració dels nous "semilleros" a la Cooperativa de Benifaló

ductes que hereten en part l'èxit indiscutible de les hortalisses són la ceba híbrida, anomenada "reina d'abril" a propòsit de la data de collita, i la col xinesa que mantindrà els mercats receptius puntualment fins el segle XXI.

Amb l'entrada en la Unió Europea, les cooperatives han de convertir-se en Organització de Productors Agraris (OPA) per imperatiu legal. La nostra entitat sorprèn als inspectors comunitaris amb una xarxa comercial contrastada, tant que COHOCA rep l'OPA 001 d'Espanya. Arran d'este reconeixement institucional comencen a arribar les primeres ajudes i subvencions, mitjançant les quals s'avancen diversos projectes que donen un bot de qualitat i modernitat a l'empresa.

José María Clérigues i Álvaro Duart es relleven en la presidència en dues ocasions. Més interessat en el sector cítricol,

el primer protagonitza una compra tan completa com necessària de maquinària i equipament pels distints magatzems de la cooperativa. En canvi, el segon modernitza en major mesura les instal·lacions dedicades a la confecció de les hortalisses. El sector agrícola nacional comença a donar mostres d'una greu crisi a la que cap dels dos presidents pot escapar. Una acta de 1991 dicta que l'estat econòmic de

l'entitat es considera "bueno a pesar de los malos momentos que está atravesando la economía agraria".

Sembrar hui per a recollir demà

Els temps han canviat però la crisi continua ben oberta. Front aquesta tempesta a la que els agricultors comencen a vore com una rutina que acabarà per eliminar el nostre futur com a poble agrari, COHOCA aplica una filosofia que es resumeix en les tres idees següents: "si vols que l'empresa canvie, cal fer coses diferents"; "si vols avançar decideix primer cap on vols anar"; i "els sectors mai estan en crisi, les crisi són per a les persones que no tenen idees".

L'empresa agrícola que els socis disposen hui ocupa una superfície pròxima als 25.000 metres quadrats. Hi ha tres línies electròniques per a manipulat de productes

Productes que actualment comercialitza COHOCA Benifaió

amb una producció de 60 tones per hora, així com quatre túnels de refredat ràpid amb 160 metres cúbics. En este sentit, continua l'utilització del Vacuum Cooling que elimina la humitat, refreda les verdures i inicia la cadena de fred. Les instal·lacions inclouen tres càmeres de conservació frigorífica amb capacitat per a unes 2.000 tones.

Un de cada dos productes que entren en els magatzems de la cooperativa són cítrics, mentre que la resta correspon, per ordre descendent, a fruites, verdures i hortalisses. Entre els cítrics, les clementines serien la varietat que més incrementa la seua producció en detriment de les taronges i satsumes. Per altra banda, el meló d'Alger i la tomaca són les hortalisses amb major volum de producció, per davant dels pimentons i fesols.

La producció del futur compta amb el suport de la investigació. No debades, hi ha un equip de quatre tècnics qualificats per a l'experimentació i l'assistència tècnica als socis. En total, són 10.000 metres quadrats de planter propi, destinats a la investigació de noves varietats d'hortalisses i producció

pròpia de plantes. Amb l'últim balanç de xifres a la mà, la producció del planter ha superat el rècord de plantes venudes amb més de 13 milions en una única campanya.

L'actual directiva, presidida per Juan José Alepuz des de 2003, aspira a una cooperativa que comercialitze el 100 % de la producció dels seus socis. Escalar a una posició d'avantguarda en qualitat i seguretat alimentària, en la introducció de nous productes i varietats d'hortalisses, suposa una meta a mig llarg termini. A més, COHOCA aspira a oferir als socis una bona gestió per als seus camps, amb suficients mitjans tècnics i humans.

Este futur no hauria d'analitzar-se com si d'una utopia es tractara. Els socis integrats en la cooperativa no mostren a penes fractura social ni divisions, el personal està tan qualificat com implicat en el projecte a tots els nivells, hi ha una àmplia oferta de productes que ens diferencia de la competència, les instal·lacions són adequades i de tecnologia avançada, i es treballa en projectes en comú amb cooperatives afins de l'entorn a través d'economies d'escala.

Les amenaces a les que s'enfronta COHOCA mig segle després de la seua fundació són la disminució de les zones de producció locals, les produccions d'altres orígens, les permanents exigències de qualitat i sanitat, la transformació del sistema

de reg, la concentració de la demanda, l'increment del valor afegit dels productes, i la major modernització de la competència, entre altres. La cooperativa sap el que cal superar; només és qüestió d'esforçar-se per aprofitar les oportunitats del futur.

Com cada vegada serà més difícil produir en xicotetes explotacions, COHOCA ha d'estar preparada per a collir de manera més racional i agrupada. No es podrà competir per mitjà del preu, sinó via factors de diferenciació en productes, valors afegits i en servicis que valoren els nostres clients. L'actual directiva també està interessada en ampliar constantment la gamma de productes i servicis complementaris al soci.

Són nombrosos i prestigiosos els reconeixements que la nostra cooperativa ha rebut en els seus 50 anys de vida. COHOCA repeteix premi a l'exportació de la Càmera de Comerç, Indústria i Navegació de València en 1974 i 1980. També aconseguix la medalla d'or a l'exportació en 1981, així com la carta d'Exportador Individual de Primera Categoria. La seua vitalitat i capacitat per a liderar el mercat agrari tant en el passat com en el present ha de seguir impulsant el nom de COHOCA per tot Europa i, de passada, atraure més premis que recorden la nostra idiosincràsia.

Hèctor Alepuz Requena

La Capilla del Santísimo

Hace más de seis décadas, el Templo Parroquial de San Pedro Apóstol de Benifaio, poseía la Capilla de la Comunión.

Era un recinto destinado a la oración y adoración del Santísimo; donde los feligreses se sentían más cerca de Él orando personalmente, con la sensación de más recogimiento. Durante la Guerra Civil (1936-1939) se destruyó esta capilla.

Actualmente, según la legislación de la Iglesia, en el Ritual de la Sagrada Comunión y del culto a la Eucaristía fuera de la Misa - nº 9, queda manifestado dónde y cómo debe ser el lugar de custodia de la Santísima Eucaristía: -"El lugar donde se

guarda la Santísima Eucaristía será verdaderamente destacado. Conviene que sea igualmente apto para la adoración y oración privada, de modo que los fieles no dejen de venerar al Señor presente en el Sacramento, aún con culto privado, y lo hagan con facilidad y provecho.

Lo cual se conseguirá más fácilmente cuando el Sagrario se coloca en una capilla que esté separada de la nave central del templo, sobre todo en las iglesias en que se celebran con frecuencia matrimonios y funerales..."

Atendiendo a las peticiones que numerosas veces han hecho los feligreses de esta Parroquia, el día 21 de septiembre de 1995, aprobó el Consejo Pastoral

Parroquial, el plan presentado por el Sr. Cura Párroco D. Félix Duart Boluda, que consistía en construir la capilla del Santísimo donde se encontraba la sacristía y en el trasaltar del templo ubicar la nueva sacristía.

Por ello, el Consejo Parroquial de Asuntos Económicos, encargó al arquitecto técnico D. Vicente Alepuz Vaquer, el proyecto técnico de la obra, memoria, mediciones y demás.

Las obras empezaron el día 9 de enero de 1996, concluyendo en el mes de junio del mismo año.

Comenzaron por derribar los falsos techos y la escalera existente, pasando por el picado y tratamiento de los bajos de los

La estancia de la sacristía (actual) se ha respetado al máximo, por su valor artístico, tanto de la cúpula pequeña que proporciona luz cenital a este recinto como su ornamentación

Igualmente se ha recuperado la entrada desde la C/ José Morote, que en otra época se hallaba abierta, ya que facilita el acceso a varias salas de reunión y a la estancia ubicada sobre la capilla del Santísimo

muros y paredes donde se hallaban humedades.

Desde la calle Abadía a la nueva sacristía, se dotó el acceso de una rampa para minusválidos, que les permite entrar con facilidad al interior del templo. Se amplió la puerta de acceso y se sustituyó la que había por otra idéntica a la del ala sur, donde se accede a la capilla del Santísimo.

Desde el zaguán de entrada, se puede pasar a la sala de espera de la sacristía, a la que se ha dotado de pavimento de mármol y un zócalo de cerámica clásica con cenefa de remate superior, un falso techo acorde a la dependencia y concluyó esta faena la pintura adecuada.

Avanzando, nos encontramos con una puerta y un distribuidor, por donde se accede por medio de una escalera nueva al altillo-archivo, que dispone de dos armarios, y se encuentra situado sobre la sala de espera. Los materiales que se han utilizado son: el mármol en la escalera, un pavimento cerámico rústico y falso techo de escayola, además de los enlucidos y pinturas.

La estancia de la sacristía (actual) se ha res-

petado al máximo, por su valor artístico, tanto de la cúpula pequeña que proporciona luz cenital a este recinto como su ornamentación. Para solucionar los problemas de luz y humedad existentes en esta zona, se han rescalado dos ventanas que en antaño se encontraban abiertas a la Plaza de la Virgen, y de esta modo se puede ventilar el lugar cuando se precisa. Además a los muros se han provisto de un zócalo de mármol. En esta dependencia se ha emplazado el cuadro de mandos de las campanas, el de megafonía y el de mandos eléctricos del templo, previo estudio de la iluminación. También se ha recuperado un tramo de cornisa. El acabado con pintura completó la actuación en esta dependencia.

Igualmente se ha recuperado la entrada desde la C/ José Morote, que en otra época se hallaba abierta, ya que facilita el acceso a varias salas de reunión y a la estancia ubicada sobre la capilla del

Santísimo; a la que podemos acceder mediante una escalera emplazada en el zaguán de entrada (desde la C/ José Morote). Es una dependencia de unos 33 m2, con remate cenital con dos bóvedas de crucería, que al parecer mantiene el único pavimento original del templo; que es de barro cocido, con detalles cerámicos donde concurren cada cuatro piezas. Con el fin de conservarlo y protegerlo se decidió recubrirlo con un pavimento de parquet. Para intentar reducir la reverberación y eco acústico que se produce en este recinto, una de las causas que contribuyeron en su día a dejar de utilizarse, se ha proyectado sobre la bóveda de crucería un material designado Belpafibre.

Antes de estas obras, la estancia del bajo que concuerda en alineación vertical con la anteriormente descrita, hacía la función de sacristía y en la poste-

el día 9 de junio de 1996, por motivo de la festividad del Corpus Christi, fue trasladado el Santísimo Sacramento a su reciente capilla, con oración de celebración de su fiesta. A partir de esa fecha se viene utilizando este recinto para tal menester.

Interior de la capilla del Santísimo donde se encuentra el cuadro de la Beata Madre Teresa

ridad se han ampliado sus dimensiones, efectuando un hueco sobre el muro divisorio y rematándolo por un arco de medio punto.

Al tratarse de una primera fase en la que faltaba todavía ornamentar más la capilla y terminar la planta del presbiterio, no hubo una bendición e inauguración oficial, pero el día 9 de junio de 1996, por motivo de la festividad del Corpus Christi, fue trasladado el Santísimo Sacramento a su reciente capilla, con oración de celebración de su fiesta. A partir de esa fecha se viene utilizando este recinto para tal menester.

En la capilla del Santísimo se encuentra

En la capilla del Santísimo se encuentra expuesto el cuadro de la Beata Madre Teresa de San José Duart Roig, hija de Benifaíó. El marco es de madera de pino melis, tallado a mano, con detalles de bajos relieves ornados en pan de oro, realizado todo por el Sr. José Miguel Duart Costa

expuesto el cuadro de la Beata Madre Teresa de San José Duart Roig, hija de Benifaíó. El marco es de madera de pino melis, tallado a mano, con detalles de bajos relieves ornados en pan de oro, realizado todo por el Sr. José Miguel Duart Costa. Y el retrato de la Beata que incluye, ha sido pintado al óleo por la Sra. María Dolores

Gómez Machí. También encontramos en esta estancia, el cuadro con fotografías de los sacerdotes mártires de nuestra Parroquia, que fenecieron en el año 1936, así

como el del Beato Fray Gabriel M^o Sanchis Mompó de Benifaíó. Además se ha colocado en la pared del presbiterio una imagen de la Virgen del Rosario, restaurada recientemente.

M^o Dolores Gómez Machí

AL SANTÍSIMO

*Hoy te rezamos aquí
Buen Pastor y Gran
Maestro,
Santísimo siempre
nuestro
de los que creen en Ti.*

*Tu, mandamiento legado,
es del amor fraternal:
-querer a todo mortal
como nuestro hermano
amado-.*

*Tus caminos son
inmensos,
variados y diferentes,
allánalos a las gentes
porque nos son muy
extensos.*

*No me canso de
implorarte
por todos los desvalidos,
por los que están afligidos
y quien no puede
alcanzarte.*

*Da al enfermo curación,
al ciego dona videncia,
a nosotros tu clemencia,
tu ayuda, tu comprensión.*

*Este Pueblo que te adora
con su mente y corazón
¡protégenos a toda hora!
escucha nuestra oración.*

Mª Dolores Gómez Machi

Don Matías García,

gran médico

Don Matías García Fayos nació el 16 de septiembre de 1883. Era de mediana estatura, más bien bajito, regordete, de cara redonda y ojos pequeños y avispados; su voz algo metalizada y, su lenguaje educado, chispeante, cuidado, sin que ello quiera decir que no soltara alguna vez un taco original. Vestía de forma impecable: americana, corbata, pantalones un tanto anchos que él mismo se planchaba todos los días y calzaba zapatos que no salían nunca de casa sin sufrir previamente un fuerte cepillado.

En verano se quitaba la chaqueta y la corbata y, entonces, se podía apreciar que llevaba tirantes, los cuales sujetaban sus pantalones hasta casi debajo de los sobacos. Andaba a pasitos cortos, pero rápidos, de suerte, que se le podía ver un momento en la calle de Atarazanas, por ejemplo y a los pocos minutos, circular por la calle Corbella u otro más alejado aún.

Al caminar, ladeaba un poco la cabeza mirando al suelo, de suerte, que parecía no ver al cruzarse con él, pero al llegar a su altura, alzaba la vista y saludaba con una sonrisa y un movimiento de la mano.

Era muy piadoso. Los días festivos asistía

a la misa de once y se sentaba en una silla reservada sobre el altar o junto a la grade-ría de éste, pero siempre separado del gentío.

Y muy buen gastrónomo, los jueves por la mañana visitaba rápidamente a sus enfermos y sobre la una se iba a Valencia a "comer bien", como él decía. Su restaurante preferido era la Marcelina, el de moda, situado junto al mar.

Descendía de una familia acomodada dedicada a la charcutería en Valencia capital. Cursó sus primeros estudios en los Jesuitas. Y la carrera de medicina en la Universidad de Valencia.

Cuando estudiaba los primeros años de bachiller, una peste arruinó a su familia debido al impago de los clientes fallecidos y nuestro protagonista se vio en

la acuciante necesidad de dar clases particulares para poder costearse sus estudios.

Estuvo ejerciendo su profesión de médico en Benifaio toda su vida y falleció el 29 de diciembre de 1969, siendo enterrado en el cementerio de este pueblo.

Todo esto que hemos narrado lo sabe mucha gente del pueblo. Lo que ignora la casi totalidad de los vecinos es el bagaje cultural, la sólida preparación científica que tenía este humilde médico rural. Y esto es, precisamente lo que pretendemos destacar en este relato.

Allá por los años cuarenta estaba el que escribe estas líneas estudiando el bachillerato en el colegio Bonanova de Barcelona en régimen de internado. Solamente volvía a casa en las vacaciones de Navidad, Pascua y de verano. Siempre que volvía a casa iba a saludar a don Matías que era muy amigo mío.

En la Navidad de 1943, como de costumbre fui a visitarle y felicitarle en las fiestas que se aproximaban. Después de los saludos de rigor, entablamos la siguiente conversación:

-Bueno Pepe, -dijo don Matías-, ¿qué asignatura de las que estudias te gusta más?

-Con sinceridad contestes- No me

Los médicos rurales de aquellos tiempos tenían que estar muy bien preparados

desagradan las lenguas vivas, pero lo que más me gusta es el latín, y sobre todo la Lengua y Literatura.

-¿Y que estáis estudiando ahora de Literatura?- volvió a preguntarme.

-La lírica medieval española, concretamente el Mester de Clerecía- contesté.

¡Hombre! exclamó- Ahí tenemos al gran Gonzalo de Berceo, el primer poeta conocido de lengua castellana. A continuación, destapó el frasco y empezó un monólogo cargado de un cúmulo inacabable de datos referidos a este escritor. Habló de su nacimiento en Berceo, pueblo de la Rioja, el mismo donde nacieron San Millán de la Cogolla y Santa Oria. De su carácter ingenuo y devoto enumeró las obras que había escrito, de las fuentes de su inspiración, de su devoción a la Virgen, de su estilo sencillo y popular e incluso recitó la conocida estrofa que acaba así: "e no son tan letrado per fer otro latino bien valdrá, como creo, un vaso de bon vino".

Quedé abrumado. ¿Cómo era posible que este señor se acordara con tanto detalle de una materia ajena a su profesión que debió estudiar hacia treinta o cuarenta años? Y empecé a admirarle.

Los médicos rurales de aquellos tiempos tenían que estar muy bien preparados ya que debían de saber curar desde un respiugón (padastre) hasta una pulmonía doble, puesto que no había esos grandes hospitales del Estado como La Fe, La

Ribera, Monteolivete, etc. Donde nos mandan ahora los médicos de los ambulatorios apenas se presenta una mediana complicación.

Había sí, médicos especialistas de pago en Valencia a donde trasladaban a los enfermos (como podían, pues tampoco había ambulancias ni coches particulares), y cuando los enfermos, debido a su gravedad no podían ser trasladados a la capital, los citados especialistas, requeridos por la familia, veían al pueblo en taxi o en su propio coche a visitarlos, pero siempre que se menciona a estos especialistas me acuerdo de los toreros, porque a la hora de cobrar sus honorarios, estos señores médicos daban unas "estocadas", tales que el más famoso matador de toros se quedaba a la altura del betún. Y muy eficaces, porque con una sola y única "estocada" mataban a veces varias reses a la vez, al enfermo y al resto de la familia, de hambre, al dejarles sin un céntimo.

Y digo esto porque, en cierta ocasión, mi madre, mi hermana y yo fuimos a visitar a un amigo que estaba gravísimo.

Mientras charlábamos con la familia del enfermo, entró en esa casa don Matías, saludó y se introdujo en la alcoba del paciente. Al cabo de unos minutos, se oyó el frenazo de un coche del que descendió un señor alto, con bigote, arropado en un precioso gabán azul. Era el doctor... (no hace falta descubrir su nombre), famosísi-

mo especialista. Saludó, preguntó por el enfermo y entró igualmente en la alcoba donde estaba esperándole don Matías. Al cabo de un rato, salieron ambos médicos a dar su diagnóstico fuera del alcance del enfermo para que no se asustara. A continuación empezó entre ellos un diálogo tan raro como incomprensible:

-Pues me parece que este señor tiene.... porque... dijo el doctor..

-Perdone - le contestó don Matías - pero creo que no es eso dado que, fíjese...

-No puede ser, tiene 42 grados de temperatura y usted debe saber que ...- replicó el doctor...

-De acuerdo, no obstante...

La conversación, siempre dentro de la máxima corrección, iba subiendo de tono. Todos los que estábamos oyendo el diálogo un tanto alejados, apreciábamos que don Matías estaba más sereno, más seguro de lo que decía, mientras que aquel doctor se le notaba crispado, molesto por las razones que le objetaba don Matías. Al fin acabó la conversación y el doctor..., un tanto cabreado y mohino, saludó con una especie de gruñido y se marchó.

Nosotros no entendimos casi nada de la discusión porque ambos médicos empleaban muchas palabras técnicas de medicina. Pero lo que sí quedó claro, debido a la actitud del doctor... es que don Matías le había ganado el com-

Don Matias me miraba atentamente y, viéndome tan apurado y desfallecido me preguntó con su acento cariñoso: *Pepe, ¿qué no tienes confianza en mí?*

Mientras don Matias estaba hirviendo la jeringuilla yo estaba mirando un título académico, con una nota muy alta

bate por K.O.

La conclusión fue que la "estocada" la dio el doctor... pero las dos orejas y el rabo se las llevó don Matias, pues, siguiendo el tratamiento que éste le había ordenado desde el principio, el enfermo sanó. Mi admiración por don Matias seguía en aumento.

¿Quién me había de decir que la extraordinaria competencia de don Matias la iba a experimentar en mi propia carne en un caso comprometido?

En el verano de 1948, mis amigos organizaron una excursión al Almaguer, paella incluida. El día era espléndido, mucha luz, mucho sol, mucho calor. Al terminar la comida, el bochorno invitaba a la siesta. Nos acostamos bajo un algarrobo sobre una pequeña manta, cuya exigüidad no nos permitía volvernós, por lo que todo el rato estuvimos durmiendo de un mismo costado. A media tarde, el aire fresco nos azotaba con bastante furia hasta el punto de que algunos de nosotros llegamos a enfriarnos. Todo parecía normal, pero al día

siguiente cuando desperté en casa por la mañana, tenía la media cara izquierda paraliza-

da, no podía abrir el ojo, la boca torcida, y hablaba con dificultad. Mi madre se llevó un susto mayúsculo.

Nos fuimos corriendo a la consulta de don Matias que, afortunadamente, no había salido aún a visitar a sus enfermos a domicilio.

Don Matias se sentó frente a mí y me preguntó dónde había estado, que había comido, etc. Mi madre, a mi lado, lloraba desconsolada. Yo estaba abrumado, aturdido por aquel accidente que, de no resolverse, suponía la ruina de mi carrera de abogado, a punto de terminar. *¿Cómo tenía que actuar ante un tribunal si apenas podía hablar?*

Don Matias me miraba atentamente y, viéndome tan apurado y desfallecido me preguntó con su acento cariñoso: *Pepe, ¿qué no tienes confianza en mí?*

Eran tan alarmantes y aparatosos los síntomas de mi afección que, francamente, la solución me parecía imposible.

Viendo mis vacilaciones, me cogió una mano entre las suyas y me dijo: *-No te preocupes, esto te lo curo yo en quince días. No tienes más que tomarte estas pastillas y venir a la consulta todos los días a las ocho de la tarde.*

Así lo hice. El tratamiento era tan sencillo como extraño. Me extraía sangre de una vena y me la inyectaba en la nalga. Al cabo de unos días, estaba perfectamente curado. Pueden imaginar hasta qué punto alcanzó mi admiración y mi agradecimiento hacia este hombre singular.

En el invierno del año siguiente enfermé de un resfriado. Por las tardes iba a la consulta de don Matias, quien me había recetado unas inyecciones.

Entonces, las jeringuillas no eran desechables como ahora. Consistían en un tubo de cristal y una aguja no muy puntiaguda con las que se inyectaba a todos los pacientes. Claro está que antes de cada inyección había que hervirlas para evitar que la enfermedad de unos se transmitiera a otros. Para hervirlas, los médicos tenían un pequeño recipiente de metal (como una bañerita) que llenaban de agua y la ponían a calentar sobre un pedazo de algodón impregnado de alcohol al que prendían fuego.

Pero sigamos el relato. Mientras don Matias estaba hirviendo la jeringuilla de la forma descrita, yo estaba mirando un título académico, con una nota muy alta, que este señor tenía colgado de una pared. Un

Años 60, D. Matías García recibe la medalla de Isabel La Católica en presencia de sus familiares

Placa que da nombre a la Calle dedicada al Dr. Matías García

tanto intrigado, me dirigí a él con estas palabras: -Veo, don Matías, que usted tiene en este título una nota extraordinaria.

Don Matías apagó el fuego, me miró fijamente, me puso una mano sobre el hombro y me contestó: -Mira Pepe, esto que voy a contarte no se lo he dicho a nadie, ni quiero que lo comenten. Fíjate bien en lo que te voy a decir. Médicos ha habido, hay y habrá muchísimos a lo largo de los siglos. Pues bien, ninguno de ellos ha tenido, ni tiene ni tendrá mejor expediente académico que yo. Podrá tenerlo igual, pero mejor no, porque yo tengo lo máximo que se puede tener en los estudios, matrícula de honor en todas las asignaturas del bachillerato y de la carrera de medicina, premio extraordinario en la reválida del bachiller, premio extraordinario en la licenciatura y premio extraordinario en el doctorado.

Si me hubieran dado un mazazo en la cabeza, no me hubiera sentido tan aturrido como me quedé. Los que hemos estu-

asignaturas del bachiller y de la carrera, más los premios extraordinarios más difíciles.

Teniendo en cuenta que nuestro protagonista se tuvo que costear sus estudios dando clases particulares, con la consiguiente pérdida de tiempo, podemos imaginar la inteligencia, la concentración, la memoria y la capacidad de trabajo que tenía esta mente privilegiada. A renglón seguido cometí una indiscreción de la que todavía hoy me arrepiento, al contestarle: -Así pues, si usted hubiera querido regentar una cátedra de medicina en España, la hubiera conseguido con sólo presentar su expediente académico, sin necesidad de oposición. ¿Cómo se explica que se quedara usted aquí en este pueblo pequeño? Él se me quedó mirando algo perplejo y me contestó estas palabras un tanto enigmáticas: -Pepe, la vida nos lleva a veces por caminos insospechados. Y añadió- Yo no hubiera podido permanecer en una cátedra

entre cuatro paredes explicando todos los años lo mismo. Mi vocación es la medicina, no la enseñanza, estar al lado de los enfermos, atenderlos, remediar sus males y hasta salvar sus vidas cuando se puede. Fue mi último y mayor asombro, lo comprendí perfectamente. Era la respuesta del sabio. La de esos hombres humildes que huyen de la pompa, de la fama, de los honores, que pasan desapercibidos y, en cambio, son los mayores benefactores de la humanidad.

El Ayuntamiento de Benifaio le dedicó una calle, y el Ministerio de Educación le concedió la medalla de Isabel la Católica por sus brillantísimos estudios y sus servicios. Pero a mí no me ha parecido suficiente. Por eso, vulnerando la promesa que le hice, he creído conveniente destacar esta faceta tan impresionante de este hombre y amigo que, como todos los humanos, tuvo sus fallos y defectos, pero nos dio un ejemplo a seguir dedicando toda su vida, todas sus ilusiones y toda su ciencia al pueblo de Benifaio.

José García Perpiñá

EL LAVADERO DE BENIFAÍO

UN ESPACIO,
UNA HISTORIA,
UNAS GENTES,
UNA MUJER:
AMPARO "LA ROCA"

El Lavadero de Benifaíó o "Llavador de Benifaíó" se encuentra situado en el cuadrante Noreste de la población, en el interior de la manzana rodeada por las calles: C/ Mayor, C/ Dr. Matias Garcia, C/ Vela y Avenida, de la Caja de Ahorros. En un lugar donde manan las aguas desde tiempo inmemorable, denominado Fuente de la Carrasca. Junto a este sitio y emplazada en el acceso a su entrada por la C/ Mayor, se alza desde 1901, la Cruz de término o "Creu de terme", en el arrabal de la localidad de principios del siglo XX. Cerca de este lugar se ubicó el Campo Municipal de

Deportes, que fue inaugurado el 24 de marzo de 1957, poblándose

paulatinamente sus alrededores. Hasta mediano de los años sesenta, esta zona era la entrada de nuestro pueblo, si nos dirigíamos desde Almussafes, por la carretera y estaba delimitada por frondosas moreras, que brindaban su sombra a los transeúntes en los cálidos días de estío. En la noche, los grillos y alguna rana irrumpían el silencio, dando su sobresaliente nota musical. Pero al paso de los años, la deforestación causada por las exigencias de la sociedad, como el aumento de las dimensiones de la carretera y la demografía, han cambiado el paisaje vegetativo de entonces por otro conforme a las necesidades actuales, e intentando sustituir aquellos añosos árboles se plantaron otros en el posteriormente

construido Parque de Valmontone, lugar de estancia y recreo al aire libre para niños, jóvenes y mayores que lo frecuentan.

En este manantial de la Carrasca, uno de los más antiguos de nuestro pueblo, brotaba el agua fresca y nítida en el verano y tibia en la época invernal. El excedente de agua era utilizado para regar las tierras de la Partida del Arrabal.

El Lavadero tenía forma circular, acondicionado con grandes losas planas colocadas a su alrededor, donde las mujeres arrodilladas enjabonaban y fregaban la ropa, enjuagándola con agua limpia hasta quitarle el jabón. Aquí ellas acudían a lavar desde todas las calles de nuestro pueblo y otras de Almussafes. Con un delantal atado a la cintura, provisto de pechito o sin éste, bien planchado, las mayores con unos manguitos en los brazos y sobre la cabeza un capazo de esparto, hecho manualmente con las hojas duras y largas de esta planta, tan utilizadas en cordelería, en el cual transportaban la ropa sucia y posteriormente,

Habían mujeres que por ser viudas o necesitadas, para ganarse algunas monedas, además de limpiar su propia ropa, lavaban la del capazo de otras personas que se lo encargaban., pasándose prácticamente todo el día lavando en la fuente.

cuando aquella la tenían limpia y bien escuadrada, la colocaban en su interior, para llevarse a tender y secar sobre la cuerda colocada en el corral de sus viviendas. Bajo esta espuerta, las más mayores, se colocaban una esterilla o bien un trapo doblado, para resguardarse la cabeza. Estas laboriosas damas, generalmente llevaban en una mano un pozal de zinc que más tarde fue reemplazado por el de plástico, por su ligero peso y comodidad. En su interior albergaban el jabón, el azulete, el cloruro, el limpión... y el cepillo de madera con puas de esparto para limpiar las alpargatas.

Habían mujeres que por ser viudas o necesitadas, para ganarse algunas monedas, además de limpiar su propia ropa, lavaban la del capazo de otras personas que se lo encargaban., pasándose prácticamente todo el día lavando en la fuente.

Al aumentar la afluencia de mujeres a lavar en este recinto situado al aire libre, y éste ser insuficiente por las exigencias de demanda que acontecían, en el año 1926, encontrándose de Alcalde D. José Carbonell Hernández, se construyó en el centro del mismo, un pasillo central con una acera en cada costado de 0'45 m de amplitud, realizada con ladrillos macizos, colocados de forma decorativa entrecruzada, y todo albergado por un cobertizo de una lon-

gitud de 29'20 m, por un ancho de 2'15 m desde dentro y 4'90 desde fuera: el cual se encuentra apoyado sobre desnudos pilares cuadrados de 0'30 m. x 0'30 m., distribuidos ocho por lado. Entre pilar y pilar, existe una distancia de 3'80 m., donde han acomodado por hueco siete granates piedras artificiales acanaladas de 0'54 m de ancho por 0'50 m de profundo, disponibles para su menester. Sobre aquellos apoyan unas jácenas a ambos lados a lo largo de todo el recinto, y perpendiculares a éstas se distribuyen veintidós vigas de madera con el extremo final moldeado. Apoyado sobre éstas se asientan nueve correas por tramo, que sostienen los grandes ladrillos huecos de cerámica de la techumbre. El tejado en pendiente es de teja árabe, tradicional de la época.

En esta estancia cubierta, se refugiaban las mujeres cuando eran sorprendidas por la lluvia, o se protegían del tórrido sol del mediodía en el corazón del verano. A esta construcción la apodaron como "cebera", por su parecido a la cebollera o especie de barraca, construida con cañas, teja y madera, muy larga y bien aireada, levantada en el mismo campo, donde se guardaban las cebollas de una cosecha hasta el momento de la exportación o de la venta.

Alrededor de cada curvado contorno semicircular de la alberca, encontramos colocadas cincuenta y nueve piedras artificiales de cemento de su color característico, acanaladas, en las que ha dejado su huella las inclemencias atmosféricas con el paso de los años y el trabajo soportado. Aquí lavaban las mujeres arrodilladas, algunas tenían una esterilla de esparto "testora", que se colocaban bajo las rodillas. Al Sr. Batiste Seguer se la encargaban algunas mujeres que la hiciera de forma rectangular o semicircular, bordeada la parte curva con una "llata" pleita, o sea, un trozo largo, estrecho de forma trenzada de esparto, para protegerse las rodillas del agua.

Al final del lavadero, en sentido de la corriente de las aguas, donde aproximadamente se encuentra ahora el transformador de la luz, estaba el abrevadero o pila para las jacas, "lavador de les haques". Aquí acudían las caballerías al caer la tarde en los cálidos días de verano, porque sus dueños querían refrescarlas.

En los años de la guerra y posguerra, cuando los haberes eran muy escasos, como se cocía con leña y en el hornillo de carbón, parte de las cenizas obtenidas eran utilizadas para

El médico D. Matías García, periódicamente controlaba que el agua se encontrara en condiciones, a la vez que informaba a las mujeres de ciertas normas que debían de respetar y cumplir por sanidad.

abono y las cenizas más finas las separaban para lavar. Con éstas se preparaba el "lisiin", resultante de colocar en un recipiente con agua la ceniza, removerlo y dejarlo en reposo toda la noche, al día siguiente, con sumo cuidado se extraía la solución conseguida, el cual se utilizaba para obtener una mayor limpieza en la ropa negra y de color. Para blanquear la ropa blanca utilizaban el cloruro que lo citan como "claruro al clorur". Con los años, éste es sustituido por la lejía.

La ropa sucia de las parturientas, por higiene, era lavada a las cinco de la mañana, y previamente en la hijuela o pequeña acequia "sequiol". También se lavaba allí la ropa de los enfermos y la manchada con sangre del periodo menstrual. El médico Dr. Matías García, periódicamente controlaba que el agua se encontrara en condiciones, a la vez que informaba a las mujeres de ciertas normas que debían de respetar y cumplir por sanidad.

Las prendas utilizadas en el campo las sumergían a remojo en una herrada, en un lebrillo o en un pozal con una solución de limpión, para que soltara la mayor parte de suciedad posible, posteriormente la limpiaban con jabón de pasti-

lla como: Lagarto, Elena, "El pardalet"... y otras, como mi madre, con el fabricado en sus propias casas con aceite, resina, sosa y agua. Igualmente, con la intención de reciclar el aceite usado, algunas mujeres continuamos fabricándolo en nuestros hogares, pero sustituyendo la resina por un poco de jabón en polvo. Y si es pasta de jabón se mezclarán otras proporciones y se agregará detergente líquido en vez de la resina o los polvos.

En un pedazo de trapo colocaban un poco de polvos de azulete y lo ataban formando una muñeca "una munyiqueta", que sumergían en el agua del último aclarado de la colada alba, y que era extraída antes de sumergir la ropa, para no excederse con el color ni mancharla y proporcionarle ese matiz azul tan característico que posee.

Junto a la Cruz se juntaban a la hora de almorzar, cuando la ropa la tenían enjabonada mi vecina la Sra. Matilde con sus amigas, que entonces eran todas jovencitas, descansaban un poquito y conversaban. Pasaba el pañolero "mocadore-ro" de Algemesi que se dirigía a Almussafes a vender pañuelos, y conversaban y reían un poco. Al ratito ella pretendía irse para adelantar su tarea porque tenía a su madre

limpiaban con jabón de pastilla como: Lagarto, Elena, "El pardalet"... y otras, como mi madre, con el fabricado en sus propias casas con aceite, resina, sosa y agua.

enferma, y aquellas la convencían diciéndole -quédate un ratito más que después nosotras te ayudaremos-. Eran tiempos que no había agua potable en nuestro pueblo y este preciado líquido se obtenía de los pozos artesianos instalados en las casas. Con el paso de los años, condicionados por la necesidad y el progreso, el notable acontecimiento de la instalación del agua potable fue una realidad. El día 18 de septiembre de 1954, D. Diego Salas Pombo, Gobernador Civil de la Provincia de Valencia, junto con otras autoridades provinciales y municipales, como el entonces Alcalde D. Vicente Gimeno Meliá, inauguró en Benifaló el abastecimiento de agua potable. A lo largo de los años, paulatinamente fue instalándose y llegando a todos nuestros hogares, esta red de abastecimiento municipal, contribuyendo ello a aminorar la afluencia de mujeres benifayonenses que iban a la fuente a realizar tal menester, ya que acondicionaban sus casas con lo necesario para lavar, como aquella sencilla lavadora que hace más de cuarenta años fabricaba el Sr. Antonio Cerdá Lorente, y así mismo, bajo el seudónimo de ALGAR, la

Amparo "La Roca" nació en 1905. Tuvo cuatro hijos, por quienes tenía verdadera pasión. Miguel, Francisco, José y Amparo

Imagen de Amparo Piles Sanchis, conocida como Amparo "La Roca"

que fabricaban Daniel García y Andrés Alfonso, con piedra natural troceada, cemento y colorante (o sin éste), con forma de hexaedro de 0'45m.X0'50m y una profundidad interior de 0'46m. Su fondo cóncavo. En uno de sus cuatro laterales de forma rectangular, tenía una polea con un eje atravesando su pared y terminaba en su interior en un hélice que propulsaba el agua y protegido éste por una goma circular. Llevaba incorporado un motor eléctrico con polea y correa, que instalaba el Sr. Vicente Fort Montruy. Algunas de ellas también poseían una piedra acanalada para lavar, como la que se halla en casa de mi padre. Posteriormente fueron sustituyéndolas por otras más sofisticadas hasta llegar hoy a las actuales.

Es tradición de este pueblo, durante las fiestas patronales, celebrar en el Lavadero municipal "el pato".

AMPARO PILES SANCHIS "La Roca"

Nació en 1905. Tuvo cuatro hijos, por quienes tenía verdadera pasión: Miguel, Francisco, José y Amparo Juanes Piles.

Su marido hacía escobas de palma, que ataba con cordel a una caña. Ella se encargaba de venderlas por el pueblo; colocadas bajo el brazo, iba por las casas cambiando la vieja por una nueva. Cuando aquel se fue a Barcelona, ella se quedó en

el pueblo trabajando para el Ayuntamiento, y así poder criar honradamente a su familia..

La casa donde habitaban era propiedad de su madre, donde nacieron cuatro generaciones, incluyendo sus nietos, y desde allí tenía a su cargo el Lavadero, que anteriormente atendía su progenitora. Allí alquilaba barreños o lebrillos "librells", herradas "ferrades"; y vendía lejía, azulete, jabón, limpión... para ganarse algún dinero. A quien se lo pedía y no podía pagarlo por su misera economía, le decía: -Toma, ya me lo pagarás", y nunca se lo reclamaba. Como no había piscina en nuestro pueblo, a los niños que querían nadar, les cobraba 50 céntimos de peseta y les cuidaba mientras tanto.

Un día, cuando su hija Amparín se encontraba embarazada de su hija mayor, habían unos niños jugando en la fuente, de pronto, cayó al agua la niña de tres o cuatro años de edad, y el niño asustado fue en busca de su abuela, porque los padres se encontraban trabajando en Francia. Amparo empuñó la horca mientras decía: -Si la niña está aquí la sacaré.- Manolo "Pajol" se arrojó al agua en su auxilio, pero todo fue en balde, a causa del frío y de no saber nadar la pequeña cuando la sacaron ya había expirado. La llevaron a casa de la Sra. Amparo como si de un familiar se trata-

ra. Allí acudió el médico D. Vicente Belda, a certificar la defunción. A ella le conmovió en el alma este fatídico suceso, siendo que a tantas personas había salvado su vida, sin contemplar época del año y salud, como aquel niño que cuando le salvó la vida, su madre le preguntó: - ¿Qué puedo hacer para agradecértelo? - y ella le contestó: -nada. Lo he hecho simplemente por salvarlo.-

Todos los días, cuando las mujeres terminaban de lavar, fuera la hora que fuese, vaciaba el agua mediante una paleta que levantaba, para poder limpiar el Lavadero y aquella corría hacia la pequeña acequia. Ya vaciado, empezaba a limpiarlo, para que cuando acu-

Cruz ubicada en la entrada al Lavadero por la calle Mayor

dieran las mujeres estuviere todo pulcro y dispuesto. Ayudada por un rastrillo y unas escobas conducían la suciedad a la hijuela, "el sequiol". Y el agua que continuamente estaba brollando, le servía para limpiar; a su término, cerraba la paleta y empezaba a subir el nivel hasta alcanzar el de costumbre. La sobrante se escapaba por las pequeñas acequias que estaban construidas adrede para ello.

Acostumbraba a encalar todas las paredes y los árboles del lugar dos veces al año.

Siempre favorecía al necesitado. A la hora que iban la Sra. Amparo estaba allí, servicial y humana como siempre. Vigilaba a los niños de pecho y

pequeñines mientras sus madres lavaban; si una mujer acudía tarde porque venía de trabajar le ayudaba a lavar, así como a las embarazadas, a las adolescentes, y a las ancianas. Las mujeres en agradecimiento le hacían presentes, con los dulces tradicionales y otros alimentos, como Nati "l'Alcaldeessa", la madre del sacerdote D. Julio, etc... para ayudarlo a criar a sus hijos. Había quienes le prestaban el jabón para que pudiera lavar su ropa. También las había quienes le daban ropa, zapatos y zapatillas usadas para toda su familia.

El lunes y martes acostumbraban a ir las jóvenes a lavar y ella conectaba la radio que emitía programas musicales. Por la tarde, emitían novelas: Ama Rosa, Mamalú, algunas mujeres dejaban unos minutos de lavar para ir a casa de la Sra. Amparo a oír y seguir el capítulo que radiaban. Aquellas que acudían a lavar tarde porque venían de trabajar, ella les ayudaba a limpiar la ropa. Algunas veces hasta muy entrada la noche.

Concluyó su vida el día veintiséis de julio de 1988, a sus ochenta y tres años. En reconocimiento a su labor pública desempeñada, se inauguró en su honor una placa de piedra conmemorativa, que instalaron en la fachada de su casa, que copla literalmente dice así: - AMPARO PILES SANCHIS, Amparo la Roca, en gratitud a su abnegada dedicación a mujeres y niños de este pueblo. Ayuntamiento BENIFAÍO

1991.-

Pero su grato recuerdo aún perdura en todas esas mujeres como la Sra. Rosa Pons, Sra. Pepita, Sra. Matilde... entre otras muchas de esta localidad, que tuvieron el gran placer de conocerla. A ella, en agradecimiento de todas nuestras mujeres del pueblo y de todas aquellas personas que la apreciaban, desde estas líneas le dedicamos este soneto a:

Amparo Piles Sanchis

*Era esbelta, valiente, vigorosa,
natural, servicial, trabajadora,
tan humilde, leal, es gran señora
cual mujer entregada y bondadosa.*

*Con valores de antaño, fiel esposa,
una madre abnegada, mimadora,
con inmensa paciencia sin demora
e infinito tesón y generosa.*

*Dedicaba su vida al lavadero
regentando su imperio laborioso
que limpiaba y cuidaba con esmero*

*No tenía carácter ambicioso
de obtener la fortuna ni el dinero,
su placer de ayudar fue prodigioso.*

entitats i associacions

Foto: Julián Urdosa

*Plaça José Rovira
coneguda com a "Placeta de l'Àngel"*

AMPA CEIP Santa Bàrbara

Junta Directiva
AMPA CEIP Santa Bàrbara

Què és l'AMPA?

Algunes persones es pregunten què és l'AMPA i per a què serveix.

L'AMPA és una associació que treballa desinteressadament pels xiquets i per als xiquets del col·legi col·laborant amb direcció i claustre de professors.

Estem representats en el Consell Escolar amb pares i mares. Allí aportem, suggeriments, informació i preguntes que ens fan els pares i que nosaltres transmetem a la resta de components del Consell. De vegades sorgeixen debats molt interessants.

Este curs ha sigut molt productiu per aquestes qüestions:

-Hem insistit davant les autoritats corresponents junt amb l'equip directiu i Consell Escolar per la construcció del menjador.

(Des d'ací volem agrair a l'Ajuntament el seu interès i esforç per que l'obra fora realitat). Encara que estem a l'espera de la restauració total del centre.

-I com sempre hem participat en totes les activitats extraescolars en les que s'ha requerit la nostra col·laboració.

Per que com diem al principi, treballant sempre junts: pares, professors, Consell Escolar..., aconseguirem l'objectiu primordial de la nostra associació que no és altra que una bona formació i educació dels nostres fills.

Bones festes

La presidenta
Mª Dolores Donat

AMPA Colegio Cristo Rey

Asociación Padre de Alumno
del Colegio Cristo Rey

Dar a conocer las actividades del AMPA del Colegio de Cristo Rey al conjunto de los habitantes de Benifaíó es un privilegio que esta asociación valora, por cuanto nuestro trabajo, aunque va dirigido a los padres/madres y alumnos del centro, revierte en el conjunto de la sociedad de nuestro pueblo. La actual junta directiva se constituyó en 2004, siendo éste su segundo curso escolar, aunque había estado colaborando con la anterior con el fin de adquirir experiencia.

Se adaptaron los estatutos a la nueva legislación. Como cada año, se presupuestó las mejoras en Tecnologías de la Información, para dar un valor añadido a la formación de los alumnos y se optó por un cambio en la orientación de los anteriores presupuestos enfocados a la ayuda a los padres/madres de nuestros alumnos, instaurando LA ESCUELA DE PADRES con tres charlas-coloquio en nuestro centro, con gran participación de los padres/madres. Pero si algo hay que resaltar, es la frescura que han aportado y las inquietudes que los padres de infantil tienen en mente para sus hijos.

Desde luego la filosofía de colaboración con el centro es la piedra angular de nuestro funcionamiento. Es por ello que debemos resaltar el trabajo en el I encuentro de familias de Cristo Rey de Benifaíó que tuvo lugar en el mes de octubre en el que colaboramos con el colegio y el encuentro del pasado mes de julio que tuvo lugar en Benifaíó, donde convivimos con las familias de colegios de Cristo Rey de España, en especial las de Andalucía, aprovechando el Encuentro Mundial de las Familias en Valencia, con la presencia del Papa Benedicto XVI.

En este encuentro hubo numerosos actos, que el pueblo de Benifaíó apreció y donde nuestras calles se encontraron inundadas de visitantes que disfrutaron de nuestra hospitalidad. La culminación de todos estos actos fue la presencia de todos los participantes en el encuentro con el Papa.

La junta directiva

AMPA CEIP Trullàs

El temps passa i com cada any, venen les festes de Benifaïó i les vacances que, a més de descansar i divertir-nos, també ens serveixen per a reflexionar i projectar possibles tasques i millores per al pròxim curs.

El curs 2005/06 ha acabat i com sempre ha tingut unes connotacions i una singularitat especials doncs no hi ha dos cursos iguals.

Cal destacar que el CEIP Trullàs ha estat distingit amb dos primers premis:

1r premi a la Coral Escolar en el certamen de nades de "El Corte Inglés" on participaren moltes corals de diferents centres escolars de tota la Comunitat Valenciana.

1r Premi BUPI (Bones Pràctiques per a la Integració) al "Projecte educatiu d'atenció a la diversitat" que porta a cap el centre des de fa uns cursos i que té com a objectiu afavorir la integració dels alumnes procedents d'altres països, d'altres cultures i el respecte cap a les persones amb discapacitats que hi ha a la societat (físiques, psíquiques, sensorials).

Com sempre l'AMPA ha donat suport i ha col·laborat en la realització de moltes activitats complementaries que s'han portat a cap (distribució de llibres de text als seus afiliats, classes de Rítmes i Balls, curs d'Informàtica, curs de Mecanografia, curs de repàs d'Anglès, Taller de Ceràmica, Taller de Dibuix i Pintura, Taller de Serigrafia, festa de Nadal, xocolatà i mascletà de globus en Falles, Volta cicloturística a la Mocarra, Jornades Culturals,...) i en tot allò on la nostra ajuda ha estat demanada pel professorat.

Finalment la Junta de l'AMPA vol manifestar l'agraïment a tots els pares/mares del Trullàs per la seua col·laboració, esforç i il·lusió per tal de portar endavant els projectes i activitats programades en el curs 2005/06 i dir-vos que sempre estarem disposats a ajudar-vos en qualsevol circumstància, per què la col·laboració i la participació dels pares/mares es necessita i imprescindible en tot el procés educatiu.

LA JUNTA DE L'AMPA DEL CEIP TRULLAS

Peña Taurina "La Esclavina"

Como componente y presidente de la peña taurina "La Esclavina" tengo el gusto de dirigirme a todos vosotros para invitaros a que os unáis a nuestra peña que poco a poco va creciendo y va formando parte del mundo taurino, sobre todo con nuestra ya consolidada entrega anual de premios que venimos haciendo desde hace 4 años consecutivos y que cada vez están teniendo más repercusión en el mundo taurino. El año pasado tuvimos el honor de tener aquí en Benifaio a Enrique Ponce que recogió el premio a la "faena de arte y valor de matador de toros" del año 2005 y este año 2006 por fallas vinieron a recoger el premio el matador Manuel Jesus "El Cid", Israel Lancho al que se le otorgo el premio de novillero, David Esteve que recogió el de becerrista, Domingo Navarro el de banderillero más destacado, el periódico "Levante" a la mejor labor a favor de la fiesta y Moisés Fraile ganadero y propietario de la ganadería de "El Pilar" que recogió el premio a la mejor ganadería y toro más bravo.

El pasado mes de juliol iniciamos con ilusión una semana cultural taurina que se llamó "La fira de Juliol comença a Benifaio" que esperamos que con el paso de los años se consolide y pase a formar parte del año taurino y sea un acto esperado por los aficionados. La semana estuvo compuesta por una exposición de pintura y fotografía taurina, una charla

de un ganadero, una mesa redonda en la que se aprovechó la proximidad de la feria de Julio se propuso como tema "La feria de Julio a debate". Esta mesa redonda estuvo compuesta por dos periodistas, un matador que figure en la feria y el empresario de la plaza de toros de Valencia. Finalizamos la semana cultural taurina con un concierto extraordinario de pasodobles taurinos ofrecido por la banda de la Sociedad Artístico Musical de Benifaio.

Bueno estas son nuestras ilusiones que esperemos sean del agrado de todos los aficionados y vecinos de Benifaio y esperamos que os sintáis atraídos por estas actividades en otra edición y podáis formar parte de nuestra peña ya que Benifaio se caracteriza por sus grandes taurinos que seguro que nos ayudarían a mejorar y entre todos ir progresando poco a poco y quién sabe lo que se podría conseguir.

Deseables de parte de todos los componentes de la peña taurina "La Esclavina" unas felices fiestas 2006.

José Miguel Soria

Presidente

Dames de Santa Cecilia

Una vegada més arriba l'estiu i al mig d'ell les nostres festes patronals,... sembla l'altre dia quan es fundà l'Associació "Dames de Santa Cecilia" i com si el temps no passara enguany hem celebrat el 24 aniversari en un acte molt emotiu, ja que per primera vegada es va fer un homenatge a les nostres persones majors: Adelina Machi de 93 anys, Inocència Machancoses i Àngels Vidal les dos de 90 anys.

En el mateix acte, la Presidenta de l'Associació va presentar una revista musical, la núm. 30 de data 15 de març de 1900 que feia referència a la violinista més famosa que ha tingut Benifaió: Adelina Domingo Pons, gràcies als estudis d'investigació musical que du a cap a Barcelona Marian Rosa Montagut, filla del nostre poble, i es va llurar una còpia a la família d'Adelina i un altra a la Biblioteca Municipal per que estiga a l'abast de tothom. En el mateix acte que es va celebrar al Saló Villabeni caldria ressaltar unes paraules dites pel President de la SAM (Societat Artística Musical) per agrair la lla-

vor de les Dames de Santa Cecilia i son: "Darrere d'una gran societat hi ha una gran dama" fent clara referència a la tan recurrent frase de "darrer d'un gran home hi ha una gran dona". Les Dames de Santa Cecilia l'ombra de la SAM treballen per que els músics tinguin els instruments que necessiten, enguany hem comprat dos congues i un clarinet baix, tot esforç és poc per a la nostra banda, eixa banda que amb les seues actuacions ompli de festa i alegria els carrers del nostre poble, la música forma part de les nostres vides i amb la música descobrim tot tipus de sentiments i sensacions, per ella val la pena lluitar, i des d'esta pàgina els invitem a totes les dones de Benifaió a compartir este entusiasme per la música i recolzar a la nostra estimada banda.

Acomiadar-nos de tots i totes i desitjar-vos unes bones festes 2006.

La Junta Directiva

Societat Artística Musical de Benifaió

La Societat Artística Musical ha viscut moments bons i menys bons al llarg d'aquest any. Aquests moments, no es produeixen tant sols gràcies a la nostra Societat, si no també, gràcies a la gent que ens acompanya en cadascú dels nostres actes al llarg de l'any, concerts, cercavilles, processons,... s'imaginen les festivitats sense música?

Potser que s'ho imaginen, però la nostra associació i els seus components, membres del C.E.M., socis d'aquesta Societat, o els propis músics no s'ho imaginen.

Tot l'esforç que es fa en la preparació i formació de cada alumne al Centre d'Estudis Musicals, que fa que naixquen noves generacions de músics que van renovant la savia de la Banda, així com l'esforç de cadascun dels músics, sacrificant temps per tal d'assistir als assajos, preparant amb il·lusió tots els concerts, no tindria sentit si després no sentirem el recolçament del poble, assistint als concerts, animant-nos quant pasem tocant pel carrer, fent festa amb nosaltres en els diferents actes..., si tot això no fora així, aquesta Societat ja fa temps que hauria desaparegut.

Com ja sabeu, ja fa un any que es va renovar la Junta d'aquesta Societat i s'està fent molt de treball per tal de solventar tots els pro-

blemes que van surgint dia a dia, problemes de gestió, problemes respecte als locals, i sobre tot, problemes econòmics, cada vegada som menys socis, i resulta molt difícil fer front al manteniment de tota l'estructura d'una Societat que està pròxima a complir 80 anys.

També volem assabentar-los de que tenim un nou Director, José Luis Masó, que també ens està ajudant a traure la nostra Banda endavant, dirigint a més la Banda dels xiquets que estan estudiant al C.E.M.

En fi, us convidem a que passeu les festes patronals del poble amb alegria i satisfacció, acompanyant-nos a cada acte, o cercavila, al Concert de la Zarzuela, i que gaudiu de la nostra música igual que nosaltres gaudim de la vostra companyia.

Bones Festes !

Cor Madrigal Benifaïó

XXé ANIVERSARI DEL COR MADRIGAL: EL MÉRIT DE PERDURAR I LA IL·LUSIÓ PELS NOUS PROJECTES

Tal com avançàvem en el programa de festes de l'any passat, el Cor Madrigal celebra enguany el seu XXé aniversari de creació. Que una entitat cultural pugui arribar a una tal efemèride en una població com la nostra, ens hauria d'omplir d'orgull i satisfacció a tots els veïns, perquè en són poques les que hi poden presumir de perdurar tant de temps. A més, la nostra formació coral no sols hi ha contribuït a ampliar el panorama d'activitats artístiques d'interès, sinó que ha esdevingut, amb els anys, una senya d'identitat de Benifaïó, tant per l'organització de concerts propis o d'altres corals o grups instrumentals que invitàvem, com per les eixides, intercanvis o concursos on hem defensat amb molta dignitat i goig el nom del nostre poble.

Quan s'enceta un projecte no se sap ben bé què serà d'ell, suposem que la gent que es va aplegar al voltant de la primera directora del cor, Maria Josep Llopis, a finals de 1986, ho feia sense una idea clara de cap on avançaria aquell desig musical, però sí que ens fa l'efecte que assumien una proposta profitosa i engrescadora. Així, a poc a poc, el Cor Madrigal, ha anat complint anys, ha vist passar, i quedar-se, molts cantaires, ha ampliat el seu repertori i millorat la seua qualitat, fins a plantar-se en la vintena i amb la voluntat de celebrar-ne molts més. Com a mostra de l'activitat enèrgica que ens ha caracteritzat tots estos anys, ressenyem que en el curs actual hem continuat oferint el nostre tradicional concert de Nadal, enguany amb la col·laboració del Cor Madrigalet, així com hem dut també les nades a les poblacions de Riola i Almussafes. En el Concert de Primavera, i dins de la dinàmica dels últims anys, la dels concerts temàtics, pogueren ser escoltades cançons que versaven sobre l'amor i el desamor, i d'altres més festives i humorístiques que lloaven la germanat i la sincera confiança nascudes al voltant de la taula ben fornida de menjar i de bones begudes. Cal dir, a

més, que fa poques setmanes vam participar a Torís en un aplec de cors. Tot just ara ens trobem enllistint els detalls d'un nou intercanvi, amb el Coro di Pistoia, formació que procedeix d'una bellíssima població de la Toscana, Itàlia, i que ja ens han avançat que duran un programa del bo i millor del seu fabulós patrimoni musical. Els tindrem entre nosaltres entre el 17 i el 23 d'agost, tot coincidint amb les nostres festes, i des d'ací els convidem a assistir a la seua actuació i a exercir junt amb nosaltres d'amfitrions, per tal que reben una grata impressió de la nostra cordialitat.

Hem deixat per al final, a manera d'efusiva recomanació, la fita musical de l'any. Estem parlant, òbviament, de l'acte que solemnitzarà el nostre vinté aniversari. Es tracta de l'execució el dia 8 d'octubre de 2006 de l'obra de G. F. Haendel, *Israel a l'Egipte*, un espectacular oratori per a doble cor, solistes i orquestra, que ja ha suscitat l'atenció de molts amics i coneguts del Cor Madrigal, fins i tot de més enllà de les nostres fronteres. Este nou repte, en què invertirem un any i escaig d'assajos, és una proposta entusiasta del nostre director actual, Candi Escrivà, i compta amb el suport total de la Regidoria de Cultura del nostre ajuntament, que ha animat des del principi per a la seua realització. L'oratori serà interpretat per primera vegada en una versió al valencià, la qual cosa afegeix, per si de cas no en tenia prou, més atractiu i proximitat a l'acte. L'argument de l'oratori gira al voltant de l'èxode dels hebreus cap a la terra promesa conduïts per Moisés, i se centra en els episodis de les plagues d'Egipte i en el pas del mar Roig.

La bellesa, l'emoció i la grandiositat estan garantides. Ja poden anar apuntant-s'ho en l'agenda. Els ho prometem: serà un concert com pocs se n'han vist i se'n veuran a Benifaïó.

Bones festes!

Manel Llàcer, membre del Cor Madrigal de Benifaïó

Amas de Casa "Tyrius" Benifaió

La Asociación Amas de Casa "Tyrius" Benifaió desea a todas las amas de casa y asociadas un año más unas buenas fiestas patronales.

Como presidenta de Amas de Casa Tyrius quiero comunicaros que estamos llevando a cabo un gran número de actividades respaldadas por una excelente aceptación. Entre ellas cabe destacar los viajes culturales que organizamos (por ejemplo el realizado recientemente a Madrid donde pudimos visitar el Palacio Real, La Catedral de la Almudena o el Museo del Prado).

También actividades realizadas en el propio centro con un gran número de seguidoras (cursos y talleres sobre la salud o ayuda a domicilio, pintura en cerámica, socarrat, o bolillos). Actividades estas que volverán de nuevo tras el verano.

Además, nuestra asociación colabora con aquellos proyectos que se llevan a cabo en Benifaió bajo fines benéficos (Rastrillo de Navidad), aportando de esta forma nuestro

trabajo para un buen fin. Este año, llevamos a cabo el primer encuentro de bolillos con un éxito de participación.

Invito desde esta página que nos ofrece el libro de las fiestas para que todas aquellas amas de casa que no nos conozcan que nos visiten, que formen parte de este colectivo donde ocupar el tiempo libre haciendo cosas útiles y disfrutar con ello es un lema a seguir. Nos pueden encontrar en la sede situada en la Calle San José de Calasanz, nº 4-1º derecha, los martes de 16:00 h a 19:00 h.

Quisiera destacar la enorme colaboración de todas y cada una de las socias de la asociación y señalar también la buena aceptación que ha tenido la información detallada enviada a los domicilios de cada socia sobre los programas informativos de todas las actividades.

Por último agradecer a la corporación municipal el apoyo recibido en especial a nuestra alcaldesa Amparo Arcis.

La Presidenta

Finestra Oberta

Primer fou la presó, després la secta religiosa, la incineradora, el macroabocador per al fem de València i finalment el camp de golf dels Foressos. Desconeixem quines confluències astrals i esotèriques fan que les forces del mal tinguin aquesta zona en el seu punt de mira permanent.

Bé, anem al gra. És públic i notori que a alguns de vosaltres us han comprat el campet (sí home, eixe que tens prop del camp de golf) a preu d'or o espereu poder vendre'l. És normal. Ara bé, la anormalitat és que s'oculle que aquest camp de golf -com tants altres- tindrà com a conseqüència la urbanització de la zona i el "pelotazo urbanístico" o que es vengui el golf com un esport popular i d'interès comunitari mentre els seus promotors es boten la llei quan els ve bé. O, i per acabar, que vinguen amb la història que aquest camp de golf sols es regarà amb aigües depurades de la presó de Picassent, cosa que és mentida. Vejam els fets. La declaració d'impacte ambiental (23-1-2003) del camp de golf dels Foressos diu, i citem textualment:

1.-El riego del campo de golf se realizará única y exclusivamente con aguas residuales.

2.-La construcción del campo de golf "els Foressos" no podrá iniciarse hasta que se haya presentado en la Conselleria de Territorio y Vivienda la concesión definitiva de volumen de agua residual tratada procedente del Centro Penitenciario de Valencia.

Doncs bé, com ha reconegut el secretari de la Séquia Real de Xúquer, el camp de golf dels Foressos (inaugurat el 17 de juliol del 2005) està regant amb aigua de la Séquia Real, i a més la conducció amb les aigües residuals de la presó no estan construïdes a hores d'ara. El secretari de la Séquia Real també diu (ai!!! els amics, que fariem sense ells) que ells han donat una concessió provisional d'aigua de la Séquia transgredint per tant el dictamen de la

Conselleria i el sentit comú. Però home, en quina llei diu que l'aigua de la Séquia Real és per al golf!!! Tindrà a veure aquest fet en que el diputat per Picassent en la Séquia Real siga el actual vicepresident de la Junta de Govern de la Séquia Real o estem davant d'una altra coincidència astral.

Bé, el fet clar i ras és que el camp està construït i estan regant-lo amb aigua de la Séquia Real. La pregunta del milió és: **Amb quina cara els defensors del transvasament de l'Ebre justificaran ara la necessitat d'aigua per a aquest País?**

Però el tema no s'acaba, la presó de Picassent té uns 2800 reclusos -segons hem comprovat en Internet-. Amb aquesta xifra i comptant d'una manera optimista un consum diari de 250 litres per persona i dia, tindriem un volum d'aigua de 700 metres cúbics, dels quals el 20 % es perdrien en el procés. És a dir, el volum màxim aprofitable no passaria de 600 metres cúbics per dia, i amb eixa quantitat no s'arriba ni a la meitat de les necessitats del camp de golf dels Foressos. Per tant, **per què s'ha donat llicència a una activitat que es impossible fer-la només amb les aigües residuals de la presó de Picassent?**

En altre ordre de coses, i per a rematar, cal mencionar que a més a més aquestos il·lustres benefactors del esport nacional, estan enderrocat per dins el mas dels Foressos (edifici protegit del Segle XIII segons algunes fonts, encara que possiblement l'origen siga romà) i que s'hauria de restaurar. Finalment, ens preguntem què pensen fer els llauradors, els sindicats agraris, els partits polítics, en definitiva tots per a evitar aquestos abusos urbanístics i malbaratadors del nostre territori i de la nostra aigua? O és que penseu que el que està passant no ens afecta a tots?

Bé, mentre reflexioneu sobre aquesta qüestió, no voldriem acabar sense desitjar-vos a tots i a totes unes bones i ecològiques festes.

FINESTRA OBERTA

Associació Amics de la Ceràmica

L'Associació Amics de la ceràmica es un grup de dones i ja també homens que tenen una passió comú, fer de la ceràmica un art.

Sobre 20 persones formem esta associació que des de fa quatre anys busquem el temps lliure necessari per a reunir-nos i elaborar objectes de gran valor artesanal com ara socarrats, plats, espills, taulells i tota varietat de quadres.

El nostre treball també se centra en la grasa i l'esmalt per oferir a la ceràmica un acabament més aconseguit.

En l'actualitat estem treballant amb l'elaboració en socarrat dels noms dels carrers del nostre poble que poc a poc ja s'estan col·locant.

La nostra labor també és solidària amb altres entitats de Benifaió. Per tal motiu hem col·laborat amb el "Rastrillo de Nadal" organitzat per AFAB, Manos Unidas i Ames de Casa

Tyrius Benifaió, donant productes nostres per a la seua venda.

El local fins ara es trobava en unes males condicions i gràcies a l'interès ficat per l'Ajuntament de Benifaió este estiu tindrem obres de millores i així el pròxim curs poder inaugurar unes instal·lacions més adequades.

Per a poder visitar-nos, comprar productes i fins i tot poder formar part de la nostra Associació poden acudir al carrer José Morote, nº 2 de dimarts a divendres en horari de vesprada.

Per últim desitjar en nom de l'Associació que passeu unes bones festes patronals 2006

Encarnita Pellicer
Presidenta

Benifaió
en festes

97

Penya El Coet Benifaió

La penya El Coet, col·laborant en la Concejalía de Festes, estem preparant novetats en les "cordaes". Una cordà a soles per a chiquets, un atra per a persones a les que, encara que li agraden els coets, li tinguen un poquet de respecte i la del tercer dia, la gran cordà per a tota la gent coetera i les penyes que ens agraden els coets. La novetat serà que per a les dos primeres "cordaes" se entregaran coets (als chiquets i dones que lis agrade entrar) que NO CREMEN, encara que tel's figues encarats a la mà tota l'eixida no poden cremar als chiquets, per lo que vos aninem a tots a que porteu als vostres fills per a que estes festes tant nostres i que estan desapareguent dels pobles dels nostre

entorn continuen celebrant-se en Benifayó. De totes maneres, per a que els nanos prenguen consciència de lo perillós que son els coets, es convenient que quan vagen a la cordà vagen protegits, mono o roba vaquera, gorra, guants, ulleres, etc. (vos passem unes fotos en una chiqueta que esta totalment desprotegida (no se deu d'anar aixina) .Be, nos vegem en les "cordaes".

NO N'HI HAN COETS ...NO N'HI HAN COETS ...

Comisión Hermanamiento Benifaió-Valmontone

El pasado mes de Abril viajaron hasta Benifaió un grupo de 16 niños del hermanado pueblo de Valmontone, para realizar lo que ha sido el Primer Intercambio Escolar de este hermanamiento. Durante esta semana, los niños compartieron la cultura de nuestro pueblo y nuestra ciudad, haciendo realidad 2 años de ilusión y esfuerzo.

Este intercambio tendrá continuación en el próximo mes de febrero. Será entonces

cuando nuestros niños viajen a tierras italianas para culminar este primer intercambio escolar. El próximo año se cumple el 20 aniversario de nuestro hermanamiento con Valmontone.

Desde la comisión estamos trabajando para que esta conmemoración llegue a todos los vecinos de nuestra población. Queremos agradecer al Ayuntamiento toda su colaboración y desear unas felices fiestas 2006.

La Comisión

AFAB (Associació de Familiars d'Alzheimer i altres demències de Benifaió)

En el local de la nostra Associació cedit per l'Im. Ajuntament de Benifaió, situat al carrer de San Josep de Calasanç nº 3, cada dia, funciona la nostra Unitat de Respir, on els malalts de 9 a 13 hores realitzen estimulació cognitiva i de memòria, massoteràpia, treballs manuals, psicomotricitat i tot tipus d'activitats, per estar actius i potenciar la seua capacitat residual el major temps possible, i donar així un temps de descans als seus familiars.

Començarem dos i hui ja atenem deu malalts que venen cada dia encantats per trobar-se amb els altres i sentir-se útils, fent activitats tant variades i que tant els agraden... Ells, estan al càrrec Mª Paz Grau neuropsicòloga que es la nostra coordinadora en la Unitat, Gema Soria psicòloga i Beatriz Galván auxiliar.

Però no podem oblidar als cuidadors, qui son els que porten la càrrega i allí trobem el lloc, per informar-nos, formar-nos en aquesta malaltia, organitzant per a tots conferències i tallers que ens ajuden a entendre el seu procés i adquirir els coneixements necessaris per a conviure amb ella; però sobre tot a conèixer-nos a compartir allò que ens preocupa i a aprendre a cuidar al cuidador qui es, qui realment més ho necessita, per això per a ells organitzen: el fòrum de fami-

Afectats i familiars al costat de la falla realitzada pels malalts

liars, taller de mobilitzacions, tallers de relaxació, i atenció psicològica, Jurídica, legal, sanitària, tècnica, i nutricional i tot allò que necessiten i estiga en les nostres mans.

Hem realitzat cinefòrums, taules petidores, loteries, "rastrillo", on sempre el poble de Benifaió ens ha demostrat una especial sensi-

bililitat, col·laboració tant a nivell humà com econòmic. Des d'ací vull agrair la seua aportació a Aceb per la passarel·la de modes, a l'Acció Catòlica i l'associació d'Ames de casa Tyrius amb el muntatge del "Rastrillo" i a l'Associació Motociclisme de Benifaió per la seua festa de Nadal i pel seu donatiu. Així com a totes les empreses i persones anònimes, socis... que col·laboren amb nosaltres de manera desinteressada qualsevol donatiu sempre es benvingut, així com pel seu temps als voluntaris, metges, amics col·laboradors i a tots aquells que d'alguna manera, ens donà una mà.

BONES FESTES A TOTS.

**Julia Alepuz
Presidenta AFAB**

Asociación Juvenil Ujaripen

¡Por fin! esas son las palabras que desde lo más profundo del corazón nos sale. Sí, ¡por fin!, alguien de fuera del colectivo gitano se vuelca con nosotros para poder empezar a salir adelante. Para empezar a sembrar las semillas que nos permitan salir de la situación de abandono y discriminación de la que ha sido y es sometido nuestro colectivo. Por fin los apoyos necesarios para poder cambiar nuestra situación en la sociedad, una situación que nos permita la integración plena en la sociedad en que vivimos, dejando claro que queremos la integración, no la asimilación, queremos conservar nuestra cultura. Nuestra entidad ha comenzado en fechas recientes un taller de formación e inserción laboral en la especialidad de Fontanería, donde se imparten las enseñanzas necesarias para que 10 de nuestros jóvenes puedan obtener los conocimientos necesarios para afrontar la vida con una profesión de futuro. Desde estas líneas agradecer a todas las personas que

han creído en nosotros. Sobre todo no queremos olvidar al Ayuntamiento de Benifaió y miembros del mismo que desde los primeros contactos se han volcado con nosotros. ¡Por fin! y ya teníamos ganas de decirlo. ¡Gracias! a todas las personas que han creído y nosotros, pero sobre todo ¡Gracias al Ayuntamiento de Benifaió! y gracias también a los que no creyeron en nosotros. Ellos nos dieron los ánimos suficientes para seguir luchando y demostrar que estaban equivocados.

Felices Fiestas a todos

Juan Heredia Heredia

Asociación de Jubilados y Pensionistas de Benifaió

La Junta Directiva de la Asociación de Jubilados y Pensionistas de Benifaió desean que todo el pueblo de Benifaió pasen unas felices fiestas patronales.

La Junta Directiva
Presidente: Emilio Barberá

Junta de Germandats i Confraries de la Setmana Santa de Benifaió

Un año más estamos aquí y nuestra Junta se siente orgullosa de seguir fomentando la cultura y tradición de nuestro pueblo en la Semana Santa, pese a los problemas y las dificultades que cada día llegan a nosotros, a nuestras vidas, nuestro trabajo....

Queremos agradecer a las cuatro cofradías de nuestro pueblo: Jesús Nazareno, Cristo de la Fe, Madre Dolorosa de la Gran Esperanza y Santo Sepulcro, ya que sin ellas no habría animación de la Semana Santa. Nuestra Junta no solo se ha quedado en programar los actos y tampoco se ha quedado sin representaciones, ya que durante todo el año tenemos programadas actividades. Este año han sido varias y diversas, y de las cuales nos sentimos orgullosos de hacerlas, como son: Felicitaciones a las demás Juntas de la Diócesis de Valencia, por Navidad. Concurso de Belenes, tanto en las escuelas como en casa particulares, entregando los premios en la Casa de la Cultura.

Colaboración con el Ayuntamiento en la visita de los Reyes Magos a Benifaió.

Hemos estado representando la Junta en las asambleas de la Diócesis de Valencia en Roquena y Silla.

Hemos repartido el libro de Semana Santa de Benifaió, por los pueblos de la Ribera.

Entre los actos de la Semana Santa 2006, hemos programado los siguientes:

Domingo de Ramos. se acudió a la Ermita, el sacerdote, las cofradías, el Ayuntamiento y el pueblo, con las palmas y ramos hasta la Iglesia para empezar la Semana de Pasión.

Jueves Santo, se celebró la Solemne Eucaristía de la

Última Cena del Señor con mucho fervor. El Señor se quedó en el monumento en la Iglesia, por la noche se hizo turno de vela nocturnas y el SEÑOR no estuvo solo en ningún momento.

Sobre las 22.30 se organizó el Vía Crucis, por las calles de la población a cargo de las cofradías, donde se leyeron las trece estaciones, que fueron seguidas por gran afluencia de gente.

El **Viernes Santo**, los Oficios dieron lugar más tarde a la procesión del Santo Entierro, donde el fervor popular inunda las calles de la población con tambores y música en la que coopera todo el pueblo.

El **Sábado de Gloria** se celebró la Solemne Vigilia Pascual, las cofradías junto al equipo de la liturgia fueron los encargados de llevar este acto.

El **Domingo de Resurrección**, una vez celebrada la Misa con niños, se procedió al Santo Encuentro, donde la Virgen salió por unas calles y el Resucitado por otras, poco después en medio de la Plaza Mayor, con mucha alegría, la música sonó, las palomas volaron, la Madre y el Hijo volvieron a encontrarse.

Esperamos que para el año 2006-07 crezcan las cofradías.

LA JUNTA LOCAL

Benifaió 101
on festes

Plataforma Jovenil Valencianista de Benifaió

De nou se brinda la possibilitat de desijar a tot el poble unes festes magnifiques i a la mateixa informar-vos d'algunes de les moltes activitats que hem realitzat, aixina com les que es tenen previstes per als proxims mesos.

En primer lloc dir que estem d'enhorabona perquè el Febrer del present any hem celebrat l'any del naixement de la nostra associació, la Plataforma Jovenil Valencianista.

Entre les activitats que hem realitzat trobem la celebració del 9 d'Octubre en activitats per als chiquets, en una exposició sobre la Real Senyera Valenciana, i també en la confecció d'una senyera jagant que va desfilar el dia dels Valencians pels carrers del nostre poble; el 25 d'Abril rememorarem la fatídica batalla d'Almansa perduda dels nostres furs i que el proper any complix el seu 300 aniversari, este dia també ferem un homenage als Maulets Valencians en la plaça de la Ribera a on es va instal·lar una placa en honor als mateixos, els quals llui-

taren per les llibertats del Regne de Valencia.

Destacar també la realització d'activitats de caràcter més social com la Conferència sobre Voluntariat realitzada en febrer, a on van participar associacions socials del poble i de Valencia.

Dins del cicle culturo-informatiu, cal resenyar les properes conferències sobre aspectes i quefers juvenils, una gran festa de la Cultura Valenciana, i la celebració del 9 d'Octubre en una senyera de 300m2, l'exposició com la que estem preparant per al proper any en commemoració dels ja mencionats 300 anys de la Batalla d'Almansa els quals van afectar en profunditat a la nostra identitat com a poble i que hui en dia encara part de la població desconeix, aixina com moltes més activitats de les que vos anirem informant.

Per a despedir-nos dir-vos nomes, que si voleu col·laborar en nosaltres podeu rebre informació en el correu electrònic: pjv_benifayo@hotmail.com, ¡¡¡¡BONES FESTES¡¡¡¡

Protecció Civil Benifaió

Beatriz Hernández Rosa, 18 anys.
Voluntaria de Protecció Civil

La farmàcia Almudever de Benifaió
obsequia amb un complet "botiquí"
a Protecció Civil.

El cos de Protecció Civil de Benifaió està format per 15 voluntaris del teu propi poble disposats a ajudar als altres i actuar en cas d'emergència si fora necessari. Encara que som un grup molt heterogeni d'edat i professions, hi ha una cosa que ens uneix a tots els voluntaris: el sentiment de responsabilitat amb el nostre entorn, que ens fa treballar colze a colze per al bé comú, sense esperar res més a canvi que la pura satisfacció personal.

La nostra tasca consisteix principalment en la prevenció, mitjançant la creació de plans d'emergències, informes sobre possibles focus de risc, vigilància en festes, concerts, i altres esdeveniments i sobretot informant i conscienciant a les persones. És una tasca anònima i dura però que és fonamental per a evitar o mitigar els danys que pogueren ocasionar-se en una situació d'emergència, ja foren a persones o béns. Una altra tasca molt important que realitzem és la intervenció en situacions de perill, sobretot en grans aglomeracions de gent, accidents, incendis o inundacions.

Fins ara hem participat en moltes actuacions que han estat sempre orientades a ajudar i protegir als ciutadans. (completar amb les accions)

Formar part del nostre equip es molt fàcil, quin són els requisits? Doncs solament cal tindre més de 18 anys, ser veí de Benifaió, tindre ganes d'ajudar als demés i un poc de temps lliure. A canvi t'oferim cursos de formació continuada, la possibilitat de viure de primera mà els esdeveniments més importants del poble, i la sensació de fer coses útils per al teu poble.

Si t'animes a participar o vols conèixer-nos un poc més, pots acudir a l'ajuntament, visitar la nostra web, o enviar-nos un correu electrònic a l'Ajuntament de Benifaió.

Sols ens resta desitjar-te unes bones festes i recordar-te que els voluntaris de Protecció Civil estan per ajudar-te, però el sentit comú el fica cadascú el seu.

Associació FOTO-FORUM F-11

En l'últim any transcorregut des de la cita anterior hem tingut a mes a mes de l'exposició de la tardor, una activitat que feia temps que volíem realitzar i que recolzats per l'Ajuntament hem pogut dur a bon terme: **El calendari**.

Fer un calendari amb fotos de nostre poble, fetes per nostres membres.

Malgrat l'esforç que ha suposat podem gaudir aquest any d'un calendari, amb imatges de nostre poble, fetes per gent del poble, ben maquetat i presentat.

De les fotos escollides i d'altres sobre el tema, es penjà una exposició en la casa de cultura en març d'aquest any.

Al mes de febrer es realitzaren dos cursets: un dedicat a l'il·luminació en estudi, que fou impartit pels membres de l'associació, Juanjo Server i Ildefons G. Camacho i que tingué una gran acollida. L'altre curset estigué impartit per Israel Luri, tota una autoritat en tractament d'imatge digital

(Photoshop i altres), que feu que vingueren aficionats i professionals de la rodalia, ¡No defraudat!

A destacar que hi ha hagut varies exposicions individuals de membres del foto-club a l'Alcúdia i Almussafes. I mostres col·lectives a la Casa de la Cultura a Almussafes i Paterna (Estema-Parc tecnològic).

Hem tingut encontres a Almussafes i un altre amb el foto club d'Algemesí.

Una de les ultimes activitats del foto-club, es l'excursió a Fornà. Visitem un castell i el poble de tant sols 29 habitants censats. Podreu veure una mostra de les fotos en la pròxima exposició a la casa de la cultura.

No mes ens resta fer un oferiment per als aficionats a la foto per que s'acosten per nostra seu, C/S. Josep de Calasanz, 2, 2, 5ª, per a gaudir de nostra afició comú.

Fins sempre, Bones Fotos i Bones Festes.

Club Ciclista Benifaió

*Homenaje del Club Ciclista Benifaió
al ciclista Pepe Rosa (12-05-06)*

*Momentos previos a la salida de la Marxa
Cicloturista a la Ribera (21-05-06)*

El Club Ciclista Benifaió, que en este año ha celebrado su Cuarta Marcha Cicloturista, ha homenajeado al vecino y uno de los mejores aficionados a este deporte del ciclismo Pepe Rosa.

Una gran participación de ex-ciclistas profesionales como Javier Castellar y también algún ex-futbolista del Valencia como Roberto Fernández estuvieron presentes en la marcha.

Pepe Rosa, que tras unas pequeñas tentativas en la competición como no eran los mejores tiempos lo dejó pronto, se puso inmediatamente a trabajar para apoyar a los ciclistas que iban apareciendo en Benifaió. También organizó la Vuelta Ciclista a la Ribera siendo la vuelta más importante de España.

El Club Ciclista Benifaió ha tenido entre las marchas habituales de todos los años una meritoria actuación en la Marcha Internacional de la Quebrantahuesos.

Nuestros corredores Iván, Noe y Bernardo y como no

también el jovencísimo Israel, que destaca tanto en sus progresos deportivos como en sus colaboraciones con nuestro Club.

Por último destacar el excelente apoyo de la concejalía de deportes del Ayuntamiento de Benifaió a la práctica de este deporte.

Felices Fiestas 2006.

Club "Alas" Benifaió

A lo largo de la temporada el club de colombicultura "Alas" Benifaió ha realizado cinco competiciones (concurso navideño, concurso de liga, concurso fallero, concurso palomos jóvenes y concurso local). El grado de competitividad ha sido alto con un gran

número de ejemplares. Los resultados han quedado de la siguiente manera:

-Concurso Navideño:

1º Francisco Gimeno	2º Mario Vidal y Vicente Mari
3º Jaime Duart	4º Vicente Soler y Pascual Gosálvez
5º Juan Carlos Rovira	6º Francisco Pérez
7º y 8º Enrique Jareño y Vicente Pérez	
9º Duart Enguix	10º Francisco Gimeno Saez

-Concurso de Liga:

1º Antonio Cucó Ortiz	2º José Manuel Castelló Micó
3º Enrique Jareño y Vicente Pérez	

-Concurso Fallero:

1º Jaime Artal Folgado	2º Alvaro Gorbés
3º Enrique Jareño y Vicente Pérez	

-Concurso de liga palomos jóvenes:

1º Mario Vidal y Vicente Mari	2º José Ferrer Egea
3º Vicente Hernández Zaragoza	

Y para finalizar la temporada se realizó el concurso local con el siguiente resultado:

1º Jaime Duart Rovira	2º José Campos García
3º Mario Vidal y Vicente Mari	4º Ramón Rosa
5º Francisco Mengual	

Este club agradece la colaboración del Ayuntamiento de Benifaió, y a todo el personal de la concejalia de deportes que asistieron a los diversos actos, agradeciendo también la participación a los socios.

También hemos de agradecer la colaboración y apoyo de todo el personal que forma la junta: Angel Campos, Antonio Cucó, Silver Alandete, Enrique Jareño, Antonio Cucó Soria, Fausto Madrid, Amadeo Galán, Vicente Rovira, Enrique Maiques y Vicente Mengual.

Por último queremos comentar que todo aficionado al palomo deportivo tiene una gran ilusión por ganar en los concursos, ya que ganar da a conocer a todos la calidad de los palomos del aficionado y es al mismo tiempo una grata recompensa a nuestros esfuerzos y tiempo empleado por tener un buen ejemplar.

Que paséis unas Felices Fiestas Patronales

Club Deportivo Petanca Benifaio

El Club Deportivo Petanca Benifaio sigue a través de los años realizando un formidable papel en la alta competición española de la Petanca, esta labor viene dada por el gran esfuerzo que el club realiza en la formación de grandes jugadores en la alta competición, también por la colaboración de sus socios y la junta directiva. Este año es uno de los destacables para los jugadores del club los cuales compiten al nivel máximo de una manera increíble, cabe destacar en este año 2006 la participación de nuestro club Petanca Benifaio una vez más en los campeonatos de España de Juveniles que se celebran en Murcia en Junio con los jugadores Raúl Carmona, Luis Berlanas y Daniel Carmona. También la categoría de Femenas nos representa una vez más en los Campeonatos de España en Barcelona en junio con las jugadoras Isabel Pérez, Manuela Barrull y Cristina Luna, así como la previa de Dupletas para el Campeonato de España que se celebra en Junio y que participan los jugadores Francisco Iborra y Javier Iborra, les deseamos suerte a todos. También destacaríamos la gran campaña que esta realizando el club a nivel nacional ya que tiene jugadores que han participado en campeonatos Nacionales e Internacionales como la tripleta formada por Francisco Iborra, Luis Berlanas y Rafael Carmona, que disputan este año el Internacional de Ibiza y el Ciudad de Sevilla, este tipo de campeonatos nos proporciona una experiencia inolvidable y nos ofrece la ilusión de algún día realizar un

gran evento deportivo en Benifaio, para que la gente conozca la verdadera faceta de este deporte, consiguiendo así atraer a los mejores jugadores nacionales de España, es una labor pendiente que gracias al ayuntamiento y comercios del pueblo queremos conseguir para el año 2007. A nivel territorial en septiembre

empezaremos nuestra liga en Valencia y también vamos a organizar las 14 Horas Nocturnas de Benifaio, dado el gran éxito que tuvo el año anterior os invito este año a poder acudir a este evento tan fascinante, también participaremos como no en las Fiestas Patronales de nuestro pueblo ayudando a conocer un poco más el deporte de la petanca y a la ya tradicional Gala del Deporte en la cual se conceden los premios más significativos de la temporada. La Petanca en Benifaio esta considerado como uno de los deporte más importantes y agradecemos los esfuerzos que realizan nuestros jugadores socios y como no nuestro Ayuntamiento en apoyar en todo lo posible a nuestro deporte favorito y a que la petanca se reconozca cada vez más como un deporte de alta competición, accesible a cualquier persona.

Esperando que os animéis a participar todos vosotros el Club Petanca Benifaio les saluda y les desea a todos unas fiestas entrañables y lo más deportivas posibles.

LA JUNTA DIRECTIVA

Club Frontenis Benifaió

El Club Frontenis de Benifaió se sent molt orgullós en poder presentar-se un any més davant el nostre poble. Enguany, amb una temporada certament difícil, hem aconseguit superar totes les dificultats que se'ns han presentat i encarar una temporada 2006-2007 amb no menys il·lusió que l'anterior.

El Club Frontenis Benifaió esta entrant en una nova fase de la seua existència, durant la qual esperem passar de tindre com a principal objectiu la supervivència a perseguir objectius més ambiciosos.

Amb la construcció de la nova pista coberta, la consolidació del Club i els canvis que viu el món del frontenis, pretenem situar-nos de tal manera que qualsevol vent favorable, vinga de Benifaió, de la Federació de Pilota o d'altres clubs, ens empente al que tots desitgem: que existisca de nou un

Club de Frontenis fort esportivament i social, preparat per a dur el nom de Benifaió al màxim nivell, on déu estar.

L'esport del Frontenis viu ara una època interessantíssima: estem vivint l'evolució de l'èlit esportiva cap a la professionalització, es fan suggerències molt intel·ligents que podrien donar-li més emoció i fer-lo més atractiu al públic en general, es consoliden les competicions internacionals, el Circuit d'Oberts Nacional i els Jocs Esportius Escolars... i Benifaió tindrà molt prompte una canxa coberta. Eixe fenomen, amb l'empenta decidida del Club de Frontenis i l'ajuda de la Regidoria d'Esports farà que estiguem en un lloc privilegiat en el moment adequat.

Açò promet! És el moment d'apuntar-se per a viure una aventura única. Us animeu?

Penya Valencianista Benifaió

La penya valencianista vol saludar a tot lo poble i convidar-vos a que vingau a la nostra seu (la casa de tots els valencianistes) a veure tots els partits del València C.F. (tant els que juguem en casa, com fóra, de lliga, lliga de campeon, copa, etc.). Enguany tots els penyistes hem fet un gran esforç econòmic en la

compra d'un projector i uns bafles per a poder veure en una gran pantalla tots els partits i poder-nos juntar encara en més ganes. Bo, que passeu bones festes i que el nostre València C.F. enguany puga gojar de més títols igual que estos anys passats. Salutacions a la penya germana del Llevant pel seu mereixcut ascens a primera divisió.

Club d'Escacs Benifaïó

CAMPIÓ PROVINCIAL II

El Club d'Escacs Benifaïó ha culminat una magnífica temporada quedant campió de 1a Provincial i aconseguint l'ascens a la categoria autonòmica. L'equip ha estat format per Fco. Salesa, Ximo Martínez, Mario Satorres, Miguel Fernández, José Camarasa, J. Antonio Vidal, Guillem Rovira, Vte. Martínez, Vte. Alepuz Guillen, Fco. Grau, i Salvador Sanchis.

CLASSIFICACIÓ

1	BENIFAÏÓ	16 PUNTS
2	ALBERIC	15
3	XERACO	12
4	ALZIRA C PUB FORO	10
5	ELS VOLTORS CANALS	10

Un altre èxit important és el segon lloc aconseguit en el Circuit autonòmic de partides ràpides. En aquests campionat quedarem 1r a Manises, 2n a Jalance, Benidorm i Castelló i 4t a Paterna.

TORNEIG PER EQUIPS CIUTAT DE MANISES 2006

CLASSIFICACIÓ FINAL

1	BENIFAÏÓ	1 PROV 18 PUNTS
14	BENIFAÏO B	2 PROV 11.5

L'equip de segona categoria format per Fco. Fernández, Ramon Girona, José Jiménez, Trinitat Vilar, Maite Vaquer,

Nacho Gandul, Alex

Rosaleny i Facundo Cuartero han debutat en 2ª Categoria quedant en 8è lloc.

En els **individuals** cal destacar el 3r lloc de Vte. Alepuz i el 7é de José Camarasa en 1a Categoria Provincial aconseguint l'ascens a la categoria preferent. La resta de jugadors militen en les següents categories:

Categoria absoluta: Fco. Salesa, Guillem Rovira, Ximo Martínez i Vte. Martínez.

Categoria preferent: Mario Satorres, Miguel Fernández, J. Antonio Vidal, Fco. Grau i Salvador Sanchis.

Primera categoria: Ramon Girona, Trinitat Vilar i Fco. Fernández.

Segona categoria: Maite Vaquer, Nacho Gandul i Alex Rosaleny.

També hem participat en els tornejos d'Alzira, Mislata, Cullera, Massanassa, Silla, Benigànim, Xàtiva i Sogorb.

A nivell local organitzarem el **Campionat Social senior i infantil** i el **trofeus de festes individual i per equips** en el que quedarem campions i hem estat donant classes els divendres de 7 a 9 en la seu del Club.

Per últim cal agrair l'ajuda de l'Ajuntament i de Bancaixa i animar a tots els que vullguen aprendre a jugar que s'acosten els divendres al Centre Cultural del carrer José Morote, 4.

C.D. Benifaió

En primer lugar desde el C.D. Benifaió quisiéramos desear a los vecinos de Benifaió que pasen unas buenas fiestas patronales y en especial a sus socios.

Como cada año, este es un momento de balance, y podemos constatar, que en cuanto respecta a la escuela, tanto en fútbol sala como en fútbol es positivo, nuestro equipo alevín de fútbol sala, en su primer año en la categoría y compitiendo con chavales con un año más ha sido brillante, así como en su participación en la copa, quedando el 2º de su grupo.

Mención distinguida merece el Pre-Benjamín de fútbol que en su participación en la liga no ha cosechado ningún empate ni derrota, cosechando en cada partido una victoria, quedando como brillante campeón de liga. El resto de equipos de la escuela han realizado una campaña más que notable. Con un alevín en segunda plaza empatado con el campeón.

Siguiendo en fútbol siete el nivel es más que aceptable, teniendo el ejemplo en un infantil que recibe a los que terminan en categoría Alevín que han conseguido una meritoria 4ª posición, así como el cadete que ha finalizado en 3ª posición.

Lo que nos motiva para mejorar la estructura y aumentar si cabe el nivel de nuestros monitores para continuar con la evolución de los jugadores.

Pre-Benjamín

De ahí que para conseguir la evolución deseada, se envió a los monitores a que realizaran un curso de entrenadores de fútbol 7 para intentar su reciclaje, se ha firmado un acuerdo con el Levante U.D., recién ascendido a 1ª división, para disponer de los medios que el CD Benifaió, por sí solo no puede tener.

Siguiendo en esta línea el Ayuntamiento va a poner a disposición del club un nuevo terreno de juego con césped artificial de última generación y una

nueva iluminación.

En cuanto al juvenil, que ha estado al borde del ascenso, se abre una nueva temporada, que es ilusionante para el club puesto que se está intentando armar un equipo que permita el asalto del ascenso, pero sobre todo que sea capaz de nutrir al amateur con jugadores de calidad. Y llegamos al amateur, conocido por todos como primer equipo, y cariñosamente llamado por los incondicionales que siguen el fútbol domingo a domingo, "rallaets".

Equipo de referencia para nuestra población y que brillantemente ha cerrado la temporada con el ascenso a Regional Preferent. Tanto el Pre-benjamín como el amateur fueron recibidos por las autoridades municipales encabezadas por la Alcaldesa en el Ayuntamiento en un emotivo acto de reconocimiento a los logros alcanzados por ambos equipos, tras lo cual en comitiva se dirigieron a la Iglesia, donde su rector los recibió y se ofrecieron sendos títulos de Liga a Santa Bárbara.

Y llegamos al Benifutur, trofeo ya consolidado que reúne a 60 equipos de las diferentes categorías y que en sus categorías cadete e infantil ha reunido un elenco de equipos de gran nivel, que pensamos que es el de mayor nivel de las 7 ediciones, al igual que en fútbol 7 se continúa con el nivel alcanzado en la edición anterior. Y que con las novedades aportadas tanto las piscinas, como los castillos hinchables se ha saldado con un balance muy positivo. La presentación del amateur dependerá de las fechas de finalización del césped artificial, pero esto no es más que una situación excepcional, ya que lo importante es que para la nueva temporada dispondrá todo el club de la nueva superficie, que junto con otras acciones esperemos que sea llena de éxitos, incluyendo el éxito de una numerosa asistencia de aficionados a todos los partidos que disputen cualquiera de los equipos del club y que se sientan arropados por su afición.

Javier García Gámiz

C.E. Mussa Benifaió

Equip "Los Intocables",

guanyadors de la Setmana de la Joventut 2006

Liga Local

1ª DIVISION:

Acabada la Liga, los componentes del equipo **Jocker's-Félix Moreno**, consiguen por séptima vez, en 14 temporadas, ser Campeones en 1ª División, destacar también que en estos 14 años jugados, este equipo ha conseguido 7 veces llevarse el título de Copa, en 11 ocasiones trofeo al equipo más deportista junto con otras tantas el premio al portero menos goleado y máximo goleador. Todo un ejemplo a seguir para las futuras generaciones.

Óptica Clérigues Júnior, ha quedado en segundo, siendo Sergio Sánchez Molina el máximo anotador en esta liga con 54 dianas. El tercer puesto es para **Púb Desfici**, que están por segundo año consecutivo entre los tres mejores equipos. La cuarta plaza, para el **Jake Mate Benillium**, haciendo una buena campaña, ha quedado en quinto lugar. **Púb Charlie**, **Óptica Clérigues y G-7**, sexto, séptimo y octavo respectivamente. Por otra parte, **Steaus del Grifo** y el **Abbaco Bebe-Banzai's**, serán los que bajarán a segunda división en la próxima temporada. Del **Jocker's-Félix Moreno** es portero menos goleado, Jonás Iniesta, y como equipo más deportivo, también el **Jocker's-Félix Moreno** con 126 faltas, se lleva dicha recompensa.

2ª DIVISION:

Bobinados Esvi Campeón de 2ª y Rte. Font de Mussa-Veterans segundo. No Ho Penses, La Kaseta y Rte. Milieta, tercero, cuarto y quinto respectivamente. **Púb Desfici-Veterans** elude el descenso, en la última jornada siendo Hotel Duomo y BB+ los que bajan a tercera. Pichici es José Luis Baza de la Kaseta, Miguel Clérigues de No Ho Penses portero menos goleado y como equipo más deportista el Hotel Duomo por cuarto año consecutivo.

3ª DIVISION:

En esta categoría, Copisteria Maú ha sido el equipo campeón, arrebatándole el título en la última jornada a El Asador que ha quedado segundo.

La Era, haciendo una gran campaña ha sido tercero y L'Ara,

Tercer Temps, Produccions Victor y Nyauli's son respectivamente 4º, 5º, 6º y 7º con unos resultados apretados. El máximo goleador es Diego Gavilanes de Copisteria Maú, portero menos goleado Jaume Vercher de El asador y equipo más deportista el de Produccions Victor.

SETMANA DE LA JOVENTUD: Fútbol - 7

En la XXXI Setmana de la Joventut ha quedado campeón Los Intocables. Segundo Dicomóbil Palmero. En la Repesca Alfredito y sus Amigos campeón y Jaume Joiers segundo. El pasado año quedó campeón el equipo más veterano, este año el más joven.

24 H. FUTBOL SALA:

En el 2006 la mayor expectación en estas 24 h, ha sido el estreno del nuevo pabellón cubierto de Benifaió, con una pista nueva de madera flotante acabada con Linóleo, quedando todos los equipos más que satisfechos con este material. En el 2005 siendo utilizadas las instalaciones del C.P. Trullàs junto con las del Pabellón Municipal quedó como campeón Base Esports Marí, Modas Carmen segundo, Bar Musical tercero y Ind. Gallart Rguez. cuarto.

Club Esportiu Mussa fundado en el año 2005, aparte de colaborar en estos eventos deportivos, también ha colaborado con la organización del Primer Trofeo Faltas de fútbol sala, con el 3X3 de fútbol organizado por la Falla Arturo Más, con el torneo de Fútbol - 7 organizado por los clavarics de Almussafes y Trofeo 24 H. fútbol sala San Onore de Algemesi. Un club abierto para ayudar a la organización de cualquier torneo.

Club de Basquet Marcelina Benifaió

C.B.M.B. ROQUETTE LAISA ESPAÑA S.A.

(SENIOR "A")

ENTRENADOR: Miguel Angel Lladro Navarro

DELEGAT: Jose Manuel Gamir Segura

JUGADORS: Manu Barberán Piles, Manel Antich Albuixech,

Roberto Alborch Cogollos, Ruben Soria Guimera,

Jorge Clergues Blasco, Raimon Ortega Payà,

Salutacions a tots els Benifaioners i Benifaioneres.

Be, doncs ja ha passat un altre any, i el club segueix creixent i creixent, aquest any hem ampliat els nostres equips, amb la creació de l'equip de veterans, i un altre pre-benjamí, que són els més menuts. Açò demostra el treball ben fet. Any a any va creixent el nombre de jugadors, en aquesta ja erem 123, que no són pocs, i que no pare. Aquest any, els nostres equips, han tingut unes meravelloses actuacions en les seves respectives lligues, ací teniu un xicotet resum:

L'equip Pre-Benjamí ha conclou la temporada com a subcampió en la lliga de La Ribera, a l'igual que l'equip Benjamí.

L'equip Alevi, patrocinat per Decoracions Olmos, ha estat entre els 4 primers de la Comunitat Valenciana.

Els dos equips infantils, patrocinats per Fènix Comunicacions i Albalat Agrícola, han tingut una notable actuació en la seva lliga, encara que a l'equip "B", li ha costat una mica adaptar-se, ja que eren pocs jugadors i tenien quasi un any menys que la resta.

El Cadet "A", patrocinat per Assegrup, va arribar als octaus de final, que no es poc, i el Cadet "B", també patrocinat per Assegrup, ha tingut una important actuació en la seva lliga.

El Junior, patrocinat per Òptica Clergues, ha aconseguit mantindre la categoria, aquest era el principal objectiu, comptant en la categoria que es trobaven i el planter disponible.

El Senior "B" ha "aguantat el tipo" com ha pogut, debut a les nombroses lesions, havent de reforçar aquest equip durant quasi tota la temporada amb jugadors Juniors.

Els Veterans, que cal dir d'ells... doncs que es van decidir a inscriure l'últim dia abans de començar la com-

petició, i així i tot han aconseguit quedar sisens en la seva competició, i es que l'experiència no està renyida amb l'esport, enhorabona!

A més, aquesta temporada hem aconseguit el que mai s'havia aconseguit en bàsquet a Benifaió, el primer equip, patrocinat per Roquette Laisa España S.A. ha aconseguit l'ascens a la categoria de 1ª Autonòmica. Quedant a més campions de lliga, enhorabona! Però el més important de tot no són els resultats, sinó que dia a dia el nombre de jugadors creix, i que aquests resultats no són més que el reflex del treball, que jugadors i entrenadors, realitzen durant tota la temporada. Sobretot, ressaltar la tasca d'aquests últims, els entrenadors, de qui ningú sol parlar, i quan ho fa es per queixar-se, sense saber la difícil tasca que fan, en lloc d'agrir-los la seua dedicació, el seu entusiasme, la seua professionalitat, i el que és més important, la il·lusió que posen per fer be el seu treball. La trajectòria ascendent del club no demostra altra cosa que les ganes de treballar que té la gent que està involucrada amb aquest esport, com són els xiquets, les xiquetes, els pares, les mares, els avis, etc. I que sense tota aquesta gent el bàsquet a Benifaió no seria res. Seguiu així! A més a més, la temporada vinent tindrem equip de xiquetes!!! Què vol dir açò?? Què el bàsquet no es tant sols cosa d'homes, vosaltres, les xiquetes, també podeu jugar, i des d'ací vos anime a totes que vingau i proveu, de segur que vos agradarà. Bé, pel que respecta a mi, agrair a tots els jugadors, mares, pares, entrenadors, delegats, patrocinadors, i com no, a l'Excm. Ajuntament de Benifaió, la seva col·laboració, ja que tots vosaltres feu possible aquest club. I per a finalitzar, dir-vos que per la temporada vinent volem seguir creixent, i comptar amb tu. Ja tant sols hem cal desitjar-vos unes Bones Festes a tots els Benifaioners i Benifaioneres!!

El president

Sociedad de Cazadores Benifaíó

Como presidente de la Asociación de Cazadores de Benifaíó saludo a todo el pueblo deseando unas felices fiestas patronales.

Aprovechando esta páginas que nos brinda el libro de las fiestas doy a conocer los resultados obtenidos por algunos socios de esta entidad deportiva en los tres años y medio que ejerzo como presidente, destacado por un importante palmarés:

Sr. Juan Bas Piles: En los últimos dos años su escopeta ha sido pionera en recorridos de caza.

Sr. Jesús Piquer: En estos años ha obtenido un magnífico palmarés en foso olímpico y universal.

Sr. José F. Rodilla Balbastre: Cuarto clasificado en la Copa de Europa, obtenido tras un desempate, y octavo clasificado en la Copa del Mundo 2006, obtenido también tras un desempate.

Sr. Pablo Crespo Caro:

Segundo clasificado en la Copa de Europa, obtenido tras un desempate.

La Sociedad Cazadores de Benifaíó ha obtenido por equipos el siguiente palmarés:

-2 veces tercer clasificado en el campeonato provincial de codorniz a máquina.

-2 veces cuarto clasificado en el campeonato Copa de España de codorniz a máquina.

-1 vez tercer clasificado en el campeonato de España de pichón a brazo.

Luis González García (Presidente)

Club Gimnàstica Rítmica Benifaió

Conjunt Alevi:

El conjunt alevi del C.G.R. Benifaió ha aconseguit un gran èxit esta temporada. Amb tan sols 10 i 11 anys les gimnastes Anna

Hernández, Mar Martínez, Esmeralda Hervàs, Mònica Iborra, Anna David i Karen han aconseguit que el nom de Benifaió haja quedat en les primeres posicions al Campionat Nacional Base.

Per a poder arribar a esta competició han hagut de passar les fases prèvies. El passat mes de febrer a Riba-roja es celebrava la fase provincial on van quedar subcampiones, aquesta classificació els donà l'accés a la fase autonòmica que es va celebrar a Benicarló el mes de març, ja que sols es classificaven els tres primers equips, el conjunt va repetir el magnífic 2º lloc i així aconseguien la classificació per al Campionat d'Espanya Base. Aquesta última fase nacional es va celebrar a abril a San Javier (Múrcia), després d'haver competit contra 39 equips de tot Espanya aconseguien una meritòria 4ª posició.

Gimnastes Individuals

Jessica Vicente Cambres: Aquesta gimnasta l'any passat competia en la categoria benjamí que és la més menuda a nivell Federatiu. Aquesta any va participar en la modalitat de conjunt base, i

després d'haver passat les fases provincial i autonòmica va aconseguir el seu 1er. pòdium nacional, guanyava la medalla de bronze.

Aquets any 2006 i ja amb la categoria alevi es prepara en la modalitat de conjunts per poder aplegar al campionat nacional absolut de conjunts que es celebrarà a desembre a Las Palmas de Gran Canàries.

Minerva Bayo Piles: Aquesta gimnasta ha participat en la modalitat d'individual a nivell Federatiu de Promeses.

Esta competició es compon de dos fases, la provincial i l'autonòmica. Minerva ha participat en la categoria infantil amb l'aparell de maces. La seua classificació ha sigut excel·lent, ha aconseguit ser subcampiona provincial (Torrent) i 3ª classificada en la fase autonòmica (Jàvea).

L'equip tècnic ha estat format per Xelo Navarro, Verónica Montaner, Mar García i Sara Ródenas.

Per últim desitjar a tot el poble de Benifaió unes bones festes patronals

Esportistes d'èlit

a Benifaió

Foto: Julián Lladosa

Instal·lacions esportives de Benifaió

- Des de la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Benifaió s'està treballant per subvencionar a tots els esportistes d'èlit del nostre poble.
- Per tal motiu, seria del nostre interès poder tindre informació d'esportistes d'èlit per tal de poder ajudar-los econòmicament en la seua trajectòria professional.
- Informació: Centre d'Informació Juvenil (Tècnica d'esports)

atletisme

Zaida Aparicio Campos

Edat: 13 anys

Zaida pertany al Club d'Atletisme La Ribera i en la seua curta edat ja ha aconseguit nombrosos èxits al món de l'atletisme.

Comença amb 9 anys a practicar este esport i l'última temporada 2005-2006 ha competit per primera volta a la categoria de cadet femenina.

Al llarg d'este any 2006 moltes han sigut les participacions de Zaida, entre les que cal destacar algunes como ara la 1ª classificada al XVII Cros "Mare de Déu de Gràcia" a Vila-Real (Castelló), la 2ª classificació respectivament en la 47 edició de Cros Marathon a Madrid i al Campionat Provincial Cadet per Equip en prova de 3.000 m. a València.

Com a 3ª classificada també ha quedat en campionats importants (IX Cros "Sierra del Negrete" a Utiel així com al Campionat Provincial Cadet Individual Pista Coberta al velòdrom Lluís Puig de València), sense oblidar que este gran any de Zaida continua amb més èxits professionals com ara el quart lloc respectivament als Campionats Provincials Cadet Individual a València i Torrent, o el segon lloc a València a este mateix campionat per equips.

Una trajectòria de futur per a una excel·lent atleta de Benifaió.

Carlos Franco Segarra**atletisme****Edat: 19 anys**

Carlos a hores d'ara es troba entrenant a València a les ordres de Rafa Blanquer al Club d'Atletisme València Terra i Mar.

Fins ara ha obtingut meritories classificacions com ara la mínima per al Campionat d'Espanya a l'aire lliure a Andújar (on va quedar octau amb una marca de 6'53 metres).

A més, Carlos ha participat al campionat absolut de la Comunitat Valenciana (on va quedar amb una marca de 7'05 metres).

Al XXI Campionat d'Espanya Promesa en Pista Coberta, celebrat a València el passat mes de febrer, Carlos va obtenir en longitud una excelent marca de 6'89.

Al XLII Campionat d'Espanya Universitari, celebrat a Fuenlabrada el passat mes de maig, el Club al que pertany Carlos va obtenir un total de 8 medalles, de les quals este jove veí de Benifaió va aconseguir la medalla de bronze en longitud amb una marca de 7'08 m.

Cal destacar que al Ranking Absolut Masculí a l'Aire Lliure de l'any 2005 publicat per la Federació d'Atletisme de la Comunitat Valenciana apareixia Carlos Franco al destacat quart lloc amb una marca de 7'05.

Els últims èxits són: Campió en salt de longitud a la Copa President Generalitat Valenciana de Benidorm, Campió al Campionat de la Comunitat Valenciana Categoria Promesa i quart al XXI Campionat d'Espanya Promesa el passat 2 de juliol.

Esportistes d'elit a Benifaió

natació

Iván Mínguez Guillem

Edat: 15 anys

Iván va iniciar la seua dedicació al món de la natació professional als 11 anys. Amb esta edat ja va obtenir la medalla de plata en la prova de 100 braçades al campionat autonòmic.

El seu currículum ha anat en alça amb altres triomfs en la natació com ara les medalles d'or en campionats autonòmics, el Trofeu Sagreres, el Meeting Velocitat de Mislata i el Trofeu Ciutat de Melilla, tots ells a la categoria de benjamí.

Ja a la categoria d'alevi, va obtenir a més de medalles de plata, el record de la Comunitat Valenciana al Trofeu d'Elx en la prova de 200 braçades i el segon millor temps i medalla d'or al trofeu d'Eivissa.

A partir d'ací, tot són bons llocs en el currículum professional de Iván, que forma ja part també dels esportistes d'elit de Benifaió i de la Comunitat Valenciana.

natació

Carlos Giménez Cerdà

Edat: 10 anys

Carlos des de molt menut ha sentit verdadera passió per la natació. Els bons llocs aconseguits als diferents campionats als que ha participat demostren la seua capacitat professional per a un futur prometedor.

A les dades del ranking Nacional del passat any podem trobar el nom de Carlos Giménez en llocs destacats com ara el 2° lloc a la VIII Lliga Nacional en 50 m. lliure masculí o el sext en la categoria d'esquena masculí.

En este any 2006, els èxits en natació han sigut constants: Medalla d'or al Trofeu Festival de Gandia en 100 m d'esquena, a més de les medalles d'or en 50 m d'esquena i 100 m d'estils al Trofeu Sta. Eulàlia d'Eivissa. Un nadador d'elit amb un gran futur.

Borja Torralba Llácer**motociclisme****Edat: 12 anys**

Borja començà el seu ample palmarès en el món del motociclisme amb tant sols huit anys.

Era l'any 2001 quan les seues classificacions iniciaven un currículum prometedor que passem a resumir. Alguns exemples d'este primer any de competició fou la *sexta classificació a Xest* o la *séptima classificació en Bacarot*, a més d'obtindre la *décima classificació en el Campionat de Minimos Bancaixa Fórmula de Campions*.

A l'any 2002, continua la seua gesta amb el lloc número 21 en el *Campionat de Minimos de la Comunitat Valenciana*, i el *séptim a Xest*.

I així successivament amb una ampla participació en diverses competicions sempre quedant entre els 10 primers llocs des de l'any 2003 i fins el 2005 com ara el tercer lloc a Xest el 27 d'abril de 2003, el tercer també a Oliva el 22 de juny del mateix any o el sext lloc al 2004 en el Campionat de Mini GP Comunitat Valenciana entre moltes altres victòries.

Un futur prometedor a Benifaió en el món del motociclisme.

tir olímpic

Jesús Piquer

Edat: 21 anys

Jesús Piquer començà a aconseguir èxits a la competició de tir olímpic a l'any 2000, quan va quedar sub-campió Júnior en codorniu a màquina.

A partir d'eixe moment, la bona preparació d'este jove veí de Benifaïó en este esport va fer que aconseguira nombrosos èxits com ara al 2001 ser campió Júnior en el Trofeu Setmana Esportiva de València, a l'any 2002 ser campió Júnior al Trofeu Master de Falles i campió també al Trofeu Júnior d'Alacant.

Amb el 2003 encara li quedaven a Jesús més victòries, entre elles ser campió provincial de València, tercer classificat al Campionat d'Espanya absolut per equips a Àvila i segon classificat en el Master d'Albacete.

Al llarg dels anys 2004, 2005 i el present 2006 Jesús ha continuat competint deixant la seua professionalitat en un lloc destacat com ara el Primer classificat en el Campionat Júnior Trofeu Generalitat i Campió de la Comunitat Valenciana en tercera categoria l'any passat o el tercer classificat al Trofeu Master de Nadals a principis d'este any.

Jesús Blázquez Fernández ball esportiu

Sara Salvador Martínez

Edats: Jesús, 19 anys

Sara, 17 anys

Jesús i Sara practiquen el ball esportiu de competició en la categoria d'èlit a nivell nacional.

Començaren a ballar amb 12 i 10 anys respectivament al Pas Bàsic, on feien ball social, els va agradar i decidiren pujar el seu nivell.

Amb 15 i 13 anys començaren a entrenar a l'Acadèmia de Moviments a València, baix les ordres de Ana Castelló, qui els va preparar per a la competició.

Molt prompte començaren els bons resultats ja que en menys d'un any superaren les categories F i E i aplogaren a la D, i ràpidament a la C, guanyant a les competicions de ball esportiu celebrades a Sakou, Granollers, Alaquàs, Ontinyent i Manises.

Ja en categoria B quedaren al quart lloc en el Campionat de la Comunitat Valenciana, sent primers en la seua categoria i així aconseguiren el seu somni, pujar a categoria A, debutant amb esta categoria a Picanya i classificant-se en el tercer lloc.

Amb este nivell A es presentaren al Campionat d'Espanya i amb una participació de 70 parelles aconseguiren el lloc 34. Ja al Trofeu de Ball esportiu celebrat a Benifaio aconseguiren el primer lloc.

Actualment s'estan preparant per a competicions internacionals com el Blackpoll i el Open German, i així poder deixar el nom de Benifaio molt alt en el món del ball esportiu.

anuari

Foto: Julián Lladosa

Avinguda Reis Catòlics

agost '05

- 2 Benifaió Music Festival
- 7
- 14 Presentació Reina de les Festes 2005
- 22 El Conseller d'Agricultura Juan Cotino, assisteix a la Processó i Missa en la festivitat de Santa Bàrbara

- 31 Homenatge al centenari Ramón Aliaga

setembre '05

- 14 Partit Pamesa València al Pavelló Municipal
- 16 L'Ajuntament cedeix un nou local a AFAB (Associació de familiars afectats per l'Alzheimer)
- 19 Inici obres Avinguda Reis Catòlics

octubre '05

- 1 La Família Dalmau cedeix la imatge de la Verge del Rosari a l'església parroquial per a benedicció dels fidels.
- 9 Festivitat del 9 d'octubre
- 15 Nomenament Falleres Majors de Benifaió 2006. S'introdueix per primera volta en la festa fallera el càrrec de Fallera Major Infantil.

- 18** Inici obres de millora al Mercat Municipal

- 20** Inauguració de les XVII Jornades per a les Persones Majors

- 23** VII Trobada de Pintors a Benifaïó

- 26** Visita Pastoral del Bisbe Auxiliar

26

El Conseller d'Agricultura inaugura les bases de reg per goteig de la Comunitat de regants de Sant Rafael

- 29** Visita Pastoral de l'Arquebisbe de València a Benifaïó

novembre '05

- 1** Festivitat de Tots Sants

- 16** La cartellera cultural canvia de disseny amb un estil més pràctic i tot a color.

- 3** Missa funeral pel ex-rector de Benifaïó D. Antonio Puchades

- 27** Santa Cecilia

desembre '05

- 2** El President de la Diputació de València, D. Fernando Giner, inaugura la nova Canxa de Pilota Valenciana

- 7
16 XV edició Concurs de Betlems

- 16 Presentació de la nova
Associació de Discapacitats de
Benifaió SOM I ESTEM

- 17 Motoclub Tramusser Benifaió
recapta diners per als malalts
d'Alzheimer de Benifaió (AFAB)

- 23 Inauguració Rastrillo de Nadal
(AFAB, Ames de Casa Tyrius
Benifaió i Acció Catòlica)

- 30 Colp a la pirateria de roba
falsificada de venda ambulat.

gener '06

- 5 SS.MM. Els Reis Mags
d'Orient desfilen en
Cavalcada pels carrers de
Benifaió

- 14 Presentació Falleres
Majors de Benifaió 2006.
La Fallera Major de
València, Nuria
Llopis tanca l'acte.

- 28 Presentacions
29 Falla La Verge

febrer '06

- 3 Curs de Formació
en Comunicació per
a Polícies Locals

- 4 Presentacions
5 Falla Arturo Más

- 11 Presentacions
12 Falla Mitja Capa

- 15** Benifaïó adquerix la presidència de la Comunitat d'Usuaris de Vessaments de l'EDAR Albufera Sur.

- 20** Inauguració Curs policial sobre la "Convivència ciutadana i els drets dels animals"

- 25** Presentacions Falla Santa Bàrbara
26

març '05

- 3** Inauguració Jornades Setmana de la Dona

- 3** Inauguració Exposició del Ninot. El Delegat de la ONCE a València visita la maqueta per a invidents exposada.

- 5** "l'Encontre de Bolillos" organitzat per les Ames de Casa Tyrius de Benifaïó

- 4** Milliores en l'accés a Benifaïó per l'Avinguda La Marcelina

- 6** Setmana de la Dona a Benifaïó

8

- 10** El C.D. Benifaïó i el Llevant U.E. firmen conveni de col·laboració.

- 11 Setmana Fallera.
Es planta
per primera volta
un monument per
a les Falleres
Majors de Benifaïó.

- 26 Bàsquet al carrer Pamesa
València

abril '06

- 5 Finalització obres de millora
Plaça José
Rovira
(Placeta de
l'Àngel)

- 9 Setmana Santa a Benifaïó
16

- 10 Inici obres
Piscina Coberta

- 11 Presentació a la Cambra Agraria
de la Final de la Supercopa de
Galotxa

- 12 Entrega del primer xec de 100
euros a les
famílies amb
xiquets nascuts
durant este any.

- 23 Processó dels
Combregats

- 23 I Encontre escolar entre
xiquets de Valmontone
i Benifaïó

- 27 Inici
Obres
Biblioteca
Municipal

maig '06

- 5** El C.E. Mussa entrega els trofeus de la temporada

- 9** L'Ajuntament de Benifaió compra un nou ascensor per a facilitar els soterraments.

- 11** Taula col·lecta per a la Lluita contra el Càncer.

- 12** Homenatge del Club Ciclista Benifaió al veterà ciclista Pepe Rosa

- 15** El gerent de l'Hospital de la Ribera, Alberto De Rosa visita el centre de salut de Benifaió per ultimar l'inici de les obres del nou CSI (Centre Sanitari Integral) i millores generals.

- 16** Inici campanya de la Policia Local de Benifaió en matèria de seguretat vial

- 19** Presentació del llibre "Integració de les minories ètniques a l'escola: la cultura marroquina"

- 19** Presentació de Benifutur 2006

- 20 Competicions futbolístiques per a xiquets "Lliga Marca" al col·legi Santa Bàrbara

- 21 IV Marxa Cicloturista a la Ribera organitzada pel Club Ciclista Benifaló

- 26 Escolars de 4º d'ESO del col·legi Trullàs visiten l'Ajuntament de Benifaló

- 26 El C.D. Benifaló es rebut a l'Ajuntament per celebrar el seu ascens a preferent i el títol de campió en benjamí

- 26 El grup de Teatre de la Falla Mitja Capa representa l'obra "Als bous de Castelló" per recaudar fons per a l'Associació SOM I ESTEM, Manos Unidas i Càritas Parroquial.

- 27 III Fira Intercultural i Solidària a Benifaló

- 28 Benifutur 2006 (benjamins i alevins)

- 29 S'entreguen els diplomes als alumnes del curs de pintors-empapeladors del Pla Municipal per a la Formació de Jovens sense Graduat en ESO

juny '06

- 2 El Ballet Clàssic de Moscou actua al Centre Cultural.

- 3 Benifutur 2006 (prebenjami, cadete i infantil)

- 4 I Trofeu Ball Esportiu Benifaïó al Pavelló Municipal

- 7 Inici obres de reforma il·luminació camp de futbol

- 10 El grup de danses de Benifaïó actua per a destinar fons a SOM i ESTEM i Manos Unidas

- 13 Inici "Jornades d'educació vial per a escolars" als centres educatius de Benifaïó

- 15 Continuen a bon ritme les obres de reforma del frontó Municipal

- 16 Presentació de la 2ª edició del Llibre del cronista Francesc Beltran "La Torre de la plaça". Es fica a la venda el DVD del realitzador Victor Izquierdo "Benifaïó, un passeig a través del temps"

juliol '06

18 Processó del Corpus Christi

21 Es celebra la segona edició del certamen Benifaió Music festival

26

22 Sopar de fi de curs Ames de Casa Tyrius Benifaió

29 Missa en honor a Sant Pere organitzada per la comunitat de Regants del Canal Jucar-Turia. Es celebra a més els 25 anys de rec d'esta comunitat.

30 Sara Crisitina Chiral Rosa es nomenada oficialment com a Reina de les festes Patronals 2006

4 L'església de Benifaió i els balcons del municipi s'engal·lenen pel V Encontre Mundial de les Famílies de València

7 Es fa l'elecció per sorteig de les noves Falleres Majors de Benifaió per a les falles del 2007

8 Els representants de la Junta Local Fallera de Benifaió i les comissions locals participen a València en l'Ofrena per la visita del Papa Benet XVI en el V Encontre Mundial de les Famílies

palmero

www.palmerolfacc.com
palmerolfacc@hotmail.com
Tf. 861 45 82 43
861 79 88 82
C/ Jose Morote 24, 7ª planta
Barcelonés (Barcelona)

CUMPLEAÑOS - DESPEDIDAS - REGALOS ESPECIALES - STRIPER
AUTOCARES - CENAS EMPRESA - FIESTAS PRIVADAS - GO-GO'S

clínica beltrán

odontologia general
ortodoncia
implants
estètica dental

• Dr. Miguel Beltrán
nº col. 1.770

• c/. major, 8
46450 benifaió
tel. 96 178 18 34

La calidad no es fruto del azar...

...es el resultado de un esfuerzo

promocions immobiliàries
jassenes XXI
OOOO

JUAN ENRIQUE MARTÍNEZ

 JEMCO
CONSTRUCCIONES

Benifaió, 25 - Tel. 961 784 805 - Fax 961 767 199 - 46440 ALMUSSAFES (València)

email: jemco@jemcosl.com